

Acc. No. 50170

सिद्धान्त चन्द्रोदयः

(तर्क संग्रहः टीका)

50170

Sec. No. ~~20170~~

सिद्धान्तचन्द्रोदयः

(तर्कसं. टीका)

पुनरागतवर्षकथनेन विवरणं

जाते जाते यदुक्तं तेन इत्यममिधीयते

सं. च.

ॐ श्रीगणेशाय नमः यं वेदाः सततं सुवेति नितरां ध्यायंति यं योगिनो यः सृष्ट्यादिनिदानं मुस
किं रं गंधर्वादीनां यः पुमान् तस्मिन्नेतलसुता कृता हवपुषि प्रस्तावकं केशं करे मंचितं र
मतां सदा भयहरे श्रीमत्परब्रह्मणि १ वित्रा मानवसागरे हि मरुचै विद्वन्मरुतः श्रीगुरोः काशी
नाथ शुभाभिधानलसतः कारुण्यबोधां बुधैः स्वातः प्रातः गतां धकारतरणिं श्रीपादपंके
रुहद्वंद्वं संकलयामि हृद्यममलं प्रत्यक्षं देवं शिवं २ शास्त्रांतं जमनेकं श्रीकृष्णधूर्जटिदीक्षि
तः तर्कसंग्रहगूढार्थं त्विरुणोमिषधामति ३ श्रीमद्विक्रमपत्तनाधियमहाराजाधिराजामि
तप्रज्ञा श्रीगजसिंहभूपतनय श्रीराजसिंहप्रभोः सुत्तानां विनिर्मितो तिललितः सिद्धांतचंद्रोदयो र
म्यः साधुतनो तु पंडितमनोहरं रंगायितं ४ ग्रंथादौ निर्विघ्नपरिसमाप्यर्थमन्तमदोपाध्यायः शि
ष्टाचारानुमितश्रुतिवोधाधितं कर्तव्यताकं नीकारात्मकं मंगलमाचरन् श्रोतृप्रवृत्तयेऽनुबंधचतुष्टयं
च प्रदर्शयन् शिष्याणामवधानाय चिकीर्षितग्रंथप्रतिज्ञां च कुर्वन् शिष्याणामंगलप्रवृत्तये आ
स्तिकमार्गप्रवृत्तये वा तन्निवध्नाति निधायेत्यादिना तर्क्यते प्रमिति विषयो केचित्ते इति तर्काः ५
व्यादिपदार्थास्तेषां संग्रहः संक्षेपेणोद्देशलक्षणापरीक्षायास्मिन् सः ग्रंथः कैयते इत्यर्थः ना

चित्रा मशतिक
स्पष्टितनाम
मनः

इयत्तनवति
नत्वममितं

शिव

तर्कसंग्रहप्रवचनाच्च ना

ममानेणवस्तुसंकीर्तनमुद्देशः यथाद्रव्यगुणइति असाधारणधर्मोल्लेखेण यथागंधवत्तत्पृथिव्याः
लक्षितसल्लक्षणं संभवति न वेति विचारः परिक्षा यत्तु संग्रह इत्यस्य संक्षेपेण स्वरूपकथनमिति
व्याख्या न तन्न स्वरूपकथनमात्रेण पदार्थतत्त्वज्ञानासंभवात् नन्वेतद्व्ययचनावलंबनं कींश
प्रयोजनायेत्यत आह सुखबोधायेति सुखेनानायासेन बोधाय पदार्थतत्त्वज्ञानायेत्यर्थः तथा
त्रिविधा चास्य शास्त्रस्य प्रवृत्तिरुद्देशोल्लेखेण परीक्षा चेति भाष्यसंमत्या उद्देशादेरुक्तत्वात्
पदार्थतत्त्वज्ञानं भवत्येवेति भावः अत्रोद्देशस्य पदज्ञानं प्रयोजनं लक्षणस्य तदभेदरूपं य
त्साध्यं तदज्ञानमिति वक्ष्यति परीक्षा हेतुमाहेतुभूतं यत्तत्त्वज्ञानं तत्र दोषपरीहार एव इति संत
व्यम् ननु कुसुमांजलि लीलावत्यादिगंधाध्ययनेनापि पदार्थतत्त्वज्ञानसंभवे किं न भिन्नवर्गं व्यय
चनावलंबनेनेत्यत आह बालानामिति तथा च ते व्यामतिदुर्वोधः कत्वा तत्र बालानां बोधो न भ
वतीति भावः अत्राधीतव्याकरणकाव्यकोशांलंकारोऽनधीतन्यायशास्त्रो बालः नन्वाशीर्वाद
नेन स्तोत्रादिवस्तुनिर्देशाभेदतः संगतं त्रिविधं प्रोक्तं शास्त्रादीनां मुखादिष्विति महदुक्तं मंग
लसंग्रहादावावश्यकतया तदत्राकृता कथं गंधः किं यते इत्यत आह निधायेति विम्वशं जगत्

संज्ञ

नारं श्रीसांवमूर्तिरुदिमनसिनितरांध्यात्तागुरुवंदनं च विधायेत्यर्थः तथा चात्र नमस्कारात्मकं
मंगलं कृतमेवेत्याशयः न चेश्वरमंगलेनैव समाप्तिनिर्वाहे गुरुवंदनमप्युक्तमिति वाच्यम् शिवेरुष्टे
गुरुस्त्रातागुरोरुष्टेन कश्चन गुरुरेव परंब्रह्मेत्यादिवचनात् गुरुरेवौक्तुं प्रतीत्यादनेन तस्यैवा
वश्यकत्वात् ईश्वरमंगलंतु समाप्ते दृढतरं सामग्रीसंपादनाय निरोधश्चरवादिमतनिराकरणा
यवेति बोध्यं यत्र चेश्वरमंगलमेवास्ति तत्र तस्यैव प्राधान्यं दिवाकरदीधितेरभावे दीपदीताधितेऽपि
कुषोत्पादकत्ववदिति भावः इति श्लोकव्याख्या अथ मंगलं समाप्तिप्रतिनकारणं कादं वर्यादौ मं
गलसत्वेऽपि समाप्तिरनुदयात् नास्तिकग्रंथे च मंगलाभावेऽपि समाप्तिरनुदयादन्वयव्यतिरेक्यं मित्रा क
रादिति चेन्न यत्सत्वेऽस्वेतरयावत्कारणसत्वे यत्सत्त्वमित्यस्यैवान्वयत्वेन कादं वर्यादौ मंगलसत्वे
पि कारणान्तरस्याऽसत्त्वकल्पनेनान्वयव्यभिचाराभावात् नास्तिकग्रंथे च कार्योत्कारणमनु
मेयमिति न्यायेनायं नास्तिकः कृतमंगलकः विद्यधंसपूर्वकग्रंथपरिसमाप्तिमंत्वाच्चैत्रवादि
त्यनुमानाज्ज्ञानांतरीयमंगलसिद्धौ व्यतिरेकव्यभिचाराभावाच्च ननु मंगलस्य श्रुतिबोधितक
र्तव्यता कत्वे किं मानमिति चेन्न मंगलं श्रुतिबोधितकर्तव्यताकं अलौकिकं शिष्टाचारविषयत्वा
त् दर्शादिवदित्यनुमानमेव मानं लौकिकं केव्यभिचारवारणाय लौकिके केत्याचारविशेषणं आचारश्चार्ति

अथैवमिति वेध
काभावादिः ५

बुद्धिप्रतिभादि
का...
न ५

या परंतु विषयत्वस्य निध्याकृतिरेव विवक्षिता उन्मत्तकृतरात्रिस्त्रादादौ हेतोः संवाद्याभिचारोऽतः
शिष्टेति शिष्टत्वं च भक्तिस्त्रादादिभिर्वेदानुमतकर्मकर्तृत्वं श्रास्तिकाभासेव्याभिचारवारणाय
भक्तीत्यादि चेत्सर्वं दनप्रवृत्तवौ द्वे व्याभिचारवारणाय वेदानुमतेति भक्तिस्त्रादाध्यत्वेन तत्रानं
श्रद्धाच फलावश्यंभावनिश्चय इति संक्षेपः नव्यास्तु मंगलस्य विद्यमानं स एव फलं समाप्ति
सुप्रतिबंधकाभावघटितकारणसमुदायादेवेत्याहुः इत्यलमतिविस्तरेण बालानाम् इति मं
गलवादः तत्रोद्देशस्येवादौ कर्तव्यतया तत्पुरस्कारेण पदार्थान् विभजते इत्येति द्रव्यगुणकर्मसामा
न्यविशेषसमवायाभावाः सप्तपदार्थाः ज्ञेयत्वादिकं पदार्थसामान्यलक्षणं सप्तग्रहणं स्पष्टार्थ
मेव मग्रेऽपि इति पदार्थसामान्यलक्षणं द्रव्यं विभजते तत्रेति तत्र द्रव्याणि श्रियव्यपेक्षेण वा वाकाश
कालदिगात्ममनांसि न वैव तत्र सप्तपदार्थमध्ये इत्यर्थः न वैवेति द्रव्याणि न वैवेत्यन्वयः एवं तत्रेति प
दं चतुर्विंशतिगुणं इत्यादिना व्यन्येति द्रव्यत्वजातिमत्त्वं गुणवत्त्वं समवायिकारणत्वं वा द्रव्यसामान्य
लेक्षणं द्रव्यत्वजाताविदं द्रव्यमिति प्रत्यक्षं द्रव्यवृत्तिर्या समवायिकारणता सा किंचिदस्माव
धिना कारणतात्वात् दंडवृत्तिकारणतावदित्यनुमानं वामानं तांशधर्मविधया द्रव्यत्व

३

तत्तद्व्यतिरिक्तं निगुणं तिष्ठतीति नियमात्

गुणसमानाधिकरणसत्ताभिन्नजातिमत्त्वं द्रव्यलक्षणं इत्यादावतिव्याप्तिरस्य संस्मृत्या नृपि गित्यत्र गुणः कृतः
कालपृथक्त्वेन तस्मान्नाधिकरणं तत्र वर्तमानं यो सत्ताभिन्नजातिरूपत्वं जातिरित्यनुरूपं १

जातिरिति चेन्न नन्वाद्यक्षरौ द्रव्यस्य निर्गुणत्वेन कथं गुणवत्त्वं तत्त्वज्ञानं न च तदानीं गुणस्तत्र संभवति तत्पूर्वं
यद्यद्व्यतिरिक्तं समवायिकारणभावे सामान्यसामग्रीकत्वे तु घटगुणयोर्मदो न स्यात् कारणाभेदस्यैव
कार्यभेदनिर्णायकत्वादिति चेन्मेवं गुणसमानाधिकरणसत्ताभिन्नजातिमत्त्वस्य विवक्षितत्वात्
संज्ञासंज्ञायां गुणादावतिव्याप्तिवारणाय सत्तेत्यादि गुणत्वादिकमादाय पुनस्तत्रैवातिव्याप्तिवारणाय
यगुणेत्यादि एवमपि घटत्वादिकमादाय घटादावतिव्याप्तिवारणाय सत्तासाक्षाद्वाप्येतस्या
पि द्रव्यलक्षणो प्रवेशः कार्यः तथा च गुणसमानाधिकरणसत्ताभिन्नसत्तासाक्षाद्वाप्यजाति
मत्त्वं द्रव्यलक्षणं एकं रूपं संसात्य गिति प्रतीतिस्तु न समवायेन रूपे पृथक्त्वमेकत्वं चावगाहते गु
णगुणानंजीकारात् किंतु पटनिष्ठ एव ते समानाधिकरणसंबन्धेन रूपे अतस्तत्र नातिव्याप्तिरिति
मतव्यं न वत्त्वमेव व्युत्पद्यति पृथिवीति अथ तस्योपादः ननु इहोपाकारशक्तिप्रतीतेस्तमसः
प्रसिद्धत्वेन नीलं तमः प्रलतीति प्रतीतेस्तमसो गुणाक्रियावत्त्वेन च द्रव्यत्वं सिध्यति स्पर्शरहितत्वे स
तिरूपवत्त्वेन न पृथिव्यादावन्तर्भावोपितस्य तदुक्तं तमः खलु चलं नीलं परोक्षं विभागवत् प्राप्ति
इन्द्रव्यवैयस्यान्वभ्यामेतुमर्हतीति अतः कथं न वैवेति चेन्न तस्य द्रव्यत्वे आलोकसहकृतेनैव च

ननु मयि प्रतीतेषु सौदृशत्वे स्यत्पत्तीति न च वाच्यं प्रतीति आतिवत्तनवत्त्वात्क्रियतयन्त्रात् अलबाधराक्ष्यया मुक्ताविदे रजतमिच्छुमार नेद रजते मिति नाधनमु
 न्तरे काले बाधजानाभावात् न आतिवत्तनवत्त्वात् आह किंचेति ई

तहि धूकादी
 नामधतम
 सेवाद्युवेन
 स्यात् स्रतक
 ह ६

दुरिंदियेण गृहणं स्यात् द्रव्यचाक्षुषप्रत्यक्षे प्रकाशकालोकसहकृतचक्षुरिंदियस्यैकारणत्वात् अथ
 धूकादीनामालोकमंतराणकथंचाक्षुषमिति चेन्न अदृष्टविशेषोपगृहीतधूकादींद्रियस्यानुक्तं
 शलोकं एव सहकारीति कल्पनात् विलक्षणाददृष्टवशात्किंचिदनुक्तशालोकस्यापि सहका
 रित्वे बाधकाभावात् यै ह्यस्मदीयत्वेन द्रव्यचाक्षुषविशेषणात् न च दृष्टावच्छेदेनालोकसंयो
 गसत्वेऽग्रावच्छेदेन कुतो भयटादिचाक्षुषमिति वाच्यम् आलोकसंयोगावच्छिन्नचक्षुः संयोग
 एव चाक्षुषनिदानमित्यस्मदभिप्रायात् किंचातिरिक्ततमंकल्पने तत्प्रागभावादिकल्पने च गौरव
 मेवाधिकमवशिष्यते तस्मात्प्रोढप्रकाशक तेजः सामान्याभाव एव तमः य किंचित्तेजोभावव
 तितमस्यपत्या सामान्यपदं सुवर्णवतिदेशे धकाराभावापत्या प्रकाशकपदं अणुकादिमत्यं
 धकाराभावापत्या प्रोढपदं नीलतमः अलतीति प्रतीतिर्भ्रमः उल्लस्यशीस्यापलपितुमशक्य
 त्वात्तमोऽभावो जतेज इति बोध्यम् इति द्रव्यसामान्यनिरूपणं गुणविभजते रूपेति रूपरसगं
 धस्पर्शसंख्यापरिमाणपृथक्त्वसंयोगविभागपरत्वापरत्वगुरुत्वद्रवत्वस्नेहशब्दबुद्धिसुखदुः
 खेवादेशप्रपन्नधर्मधर्मसंस्कारश्चतुर्विंशतिगुणाः तत्रेत्यनुवर्तते गुणत्वं जातित्वं त्रिमानं पूर्वदैत

यत्किंचिद्वै
 जोदीनादि
 दभाववति
 वसे ७

अत्रादौ गुणार्थेण करणोद्भवे वनियामका इति शेषं द्रव्यकर्मभिन्नत्वे सति सामान्यवान् गुणः द्रव्यकर्मणोरिति
 व्याप्तिद्वारणाय विशेषणदत्तं सामान्यादावतिव्याप्तिवारणाय विशेष्यदत्तम् चतुर्विंशतिगुणोद्भवेति शेषं
 रूपरसगंधस्पर्शः संख्यापरिमाणोऽथ कृत्वसंयोगविभागोपरत्वापरत्वबुद्धयः सुखदुःखेच्छाद्वेषप्रयत्न
 क्षात्रेति वैशेषिकसूत्रस्य चकारस्यानुक्तं समुच्चयत्वापेक्षत्वात् न तत्र विरोध इति बोध्यम् लघुत्वस्य गु
 रत्वाभावरूपत्वादालस्य कृतभाव रूपत्वान्न चतुर्विंशतित्वव्याघातः इति गुणसामान्यनिरूपणम्
 कर्मविभजते उद्देश्येति उद्देश्ये पराण्यप्युद्देश्ये पराण्यकुंचनप्रसारेण गमनानि पञ्च कर्माणि कर्मत्वजातिः प्र
 त्यक्षासिद्धा संयोगाभिन्नत्वे सति संयोगासमवायिकारणम् कर्म संयोगाभिन्नत्वं घटपटादावप्यस्य
 त उक्तम् संयोगासमवायिकारणमिति कायपुस्तकसंयोगस्यासमवायिकारणं हस्तपुस्तकसं
 योगसूत्रातिव्याप्तिवारणस्य त्वं भ्रमरादीनां गमने तर्भावं वदितुं न पञ्चत्वविरोधः इति क
 र्मसामान्यनिरूपणम् सामान्यं विभजते परमिति परमपरं चेति द्विविधं सामान्यम् परसामान्यमुपर
 सामान्यमित्यर्थः परत्वं चाधिकदेशवृत्तित्वं द्रव्यादित्रिकं सदिति गद्यते सतोभावेः सत्तेति व्युत्पत्तेस्तत्र स
 तानामकाचनजातिरस्ति सा च द्रव्यत्वादाधिकरणद्रव्ये वर्तमाना सत्याधिकदेशे गुणादावपि वर्तते

अधिराश्वत्थित्वात् १

व

अतः परसामान्यमित्युच्यते अपरत्वं च न्यूनदेशवृत्तित्वं वर्तते च द्रव्यत्वे गुणादिसाधारणसत्ताधिकरण
गुणादेर्न्यूनदेशोद्व्यंतद्वित्वात् अथैवं सति द्रव्यत्वस्य पृथिवीत्वापेक्षया परत्वात्परं सत्तेति वक्ष्य
माणजं धासंगतिरिति चेन्न सकलजातपेक्षया परत्वाभिप्रायकत्वात्तस्य सामान्यत्वादिकं न जातिः किं
तूपाधिरेव न नूपाधिरितिको वृत्तिरिति चेत् कृणुपद्यपि धर्ममात्रमुपाधिरित्युच्यते तथापि जाति
भिन्नो धर्म एवात्र विवक्षितः स द्विविधः सखंडोपाधिरखंडोपाधिश्च तत्राद्यो बहुपदार्थघटितो ध
र्मः स च धर्मः रूपपदार्थात् भूतः यथा उक्तशिष्टत्वादिकं वक्ष्यमाणभावत्वाभावत्वशरीरत्वं द्रियत्व
विषयत्वकारणत्वकार्यत्वाकाशत्वकालत्वदिक्तादयश्च द्वितीयोऽनिर्वचनीयो धर्मः इति बोध्य
म् मूलकारोक्तसामान्यत्वद्वारां प्रसंगादत्रैव प्रकाशयते नित्यमेकैकानुगतं सामान्यमिति अत्रैकत्व
सांप्रोक्ततः न च तत्त्वद्वारां संभवति घटत्वपटत्वाच्च तेनैकेषु एकत्वाभावात् अनेकत्वस्यैकमिन्नत्व
कत्वेनैकत्वानेकत्वयोर्विरोधात् यद्वा तच्च सजातीयधर्मोतररहित इत्यस्यैकमिति स्वरू
पकथनेन अनेकानुगतत्वं चानेकेषु वृत्तित्वं तदपि समवायेन बोध्यम् तेन नात्यंताभावेति व्याप्तिः त
स्याभावीयदेशिकविशेषणतासंबन्धेन वृत्तेः इदं च संयोगादावप्युक्तम् नित्यमिति शून्यपरिमाणं दि
सामान्यत्वद्वारां एकमित्युच्यते कथं न न तुल्यत्वात् घटकं अत्रैकमिदं घटत्वरूपसामान्यस्यैकत्वात्को दोष इति वाच्यं प्रकटयति ते

वक्ष्यमाणं
गुणस्य
शरीरस्य
कारणत्वस्य
वक्ष्यमाणं
तत्राद्यो
मिन्नत्वस्य
अखंडोपाधिः
यत्रैकत्वोपाधिः
शून्यतेत्यस्य
ननु न शक्यं
ते

सामान्यत्वद्वारां एकमित्युच्यते कथं न न तुल्यत्वात् घटकं अत्रैकमिदं घटत्वरूपसामान्यस्यैकत्वात्को दोष इति वाच्यं प्रकटयति ते

२०
५

पूर्वतन्त्रोक्तो
रूपमजाद्विती
यल्लक्षणो
स्वामिन्नसंबंधा
श्रितइत्यत्रसंब
धोक्तः संबंधा
नासंबंधलक्ष
णं किंच ननु
ननु संबंधाश्रित
इतिह तोराला
श्रयमत्वात्ततोय
लक्षणोक्तो
स्वामिन्नसंबंधा
यल्लक्षणोक्तो
स्वामिन्नसंबंधा

आकाशनिष्ठाया समवायिकारणतः सा किंचिदस्माद्विना कारणतात्वात् वायुनिष्ठवारणात्तौ वेदितुं नुमानेन तादृशद्वयविधया
प्रसिध्यति ६
वारणायानेकेति इति सामान्यनिरूपणम् विशेषं विभजते नित्येति नित्यद्रव्यवृत्तयो विशेषास्तु मन्ता एव स्वतो व्या
वर्तकत्वं विशेषत्वं श्रयं विशेषा द्रव्याद्विना विशेषात् इत्यत्र स्वयमेव व्यावर्तको भवतीति लक्षणा सम
न्वयः व्यावर्तकत्वं नाम व्यावृत्तिजनकत्वं व्यावृत्तिश्रितरभेदस्तद्ज्ञानं चेदमत्रैवेति स्फुटैतरे ननु विशेष
श्रयं किमर्थमाश्रयितव्य इति चेच्छ्रयं घटादीनां कपालसमवेतत्वादिकं घटादिभेदकमस्ति परं ता
नांतु परस्परभेदकं विशेषं विना न किंचिदस्मृतोऽनापेक्ष्य विशेषाश्रयितव्यः एवं शब्दसमवायिकार
णावच्छेदकतयापि विशेषः सिध्यति अत्रानुमानं पूर्ववत् कारणत्वलिंगकं आकाशत्वशब्दसमवायिकारणात्
यद्वाकवत्वादिकमवच्छेदकमिति स्वतो व्यावृत्त्यर्थमेव वासो गीकार्यः नित्यद्रव्यवृत्तय इत्याश्रयकथनं
इति विशेषनिरूपणम् समवायस्यैकविधत्वादौह समवायस्त्विति समवायस्त्वैक एव नित्यः संबंधः
समवायः संयोगवारणाय नित्य इति जगनादिवारणाय संबंध इति संबंधश्च संबन्धेन त्वेति संबन्ध्याश्रि
तः स्वामिन्नसंबन्ध्याश्रितः स्वामिन्नप्रतियोगिकः संबन्धव्यवहारहेतुर्वा भवति घटघटत्वयोस्समवायः स्वामि
न्नसंबन्धघटो घटत्वं च तदाश्रितः अभावाद्यात्मकस्वरूपसंबन्धादिवारणायामिन्नसंबन्धनिविष्टं स्वरूपसंबन्धप
रंपरासंबन्धव्यवहारस्य गोराले न तत्र संबन्धलक्षणास्यानपेक्षितत्वात् संयोगसमवायावेव मुख्यसंबन्धो

ननु व्यावृत्ति
किंचिदस्ते
ते
अनापेक्षा
विशेषः ७
एकत्वं

विशेषं विना न भवते अत आमाश्रयः

विषयताविधेयाविशेषणस्य विषयताविशेष्यस्य विषयता संसर्गकी विधेया

ननु समवायसद्भावे किं मानमिति चेदत्र प्राचः इह कपाले घटसमवाय इति प्रत्यक्षमिति जगदिरे नव्यास्तुभू
तलं घटसंयुक्तमिति वदुः गनं घटसंयुक्तमिति प्रत्यक्षानुदयात्संबंधप्रत्यक्षेणावदाश्रयप्रत्यक्षस्य हेतुत्वेन
अतीन्द्रिया समवायेन प्रत्यक्षः तस्यातीन्द्रियसाधारणत्वात् किं त्वनुमेयः तथा हि विशिष्टरूपवानू घट इति यद्यद्विशि
ष्टरूपमाणा वस्तुत्वं एतानंतत किंचित्प्रकारं किंचिद्विशिष्टं किंचित्संसर्गकं चेति सर्वजनसिद्धं एवं सति रूपवन् घट
इति विशिष्टज्ञाने विशेषणविशेष्यभास्यसंबंधविषयकं विशिष्टज्ञानत्वादेः डीति विशिष्टज्ञानादित्यनुमानं
नात् इव्ययोरेव संयोग इति नियमेन संयोगस्य बाधात् समवायसिद्धिरित्याहुः प्रकारत्वेनामविषयतावि
शेषः एवं विशेष्यत्वमपि प्रकारत्वेनामभासमानवैशिष्ट्यप्रतियोगित्वं विशेष्यत्वेनाम भास निरूपक
भासमानवैशिष्ट्यानुयोगित्वं वैशिष्ट्यनामसंबंधः दंडीतिज्ञाने संसर्गभासमानवैशिष्ट्यसंयोगस्तत्प्रतियोगि
त्वं दंडे तदनुयोगित्वं पुरुषे इत्यपि केचित् अत्रमीमांसकाः समवायस्यानेस्वरूपसंबंधः एव निविश्य
तं इत्याहुस्तदसंत् रूपस्यात्मकानंतस्वरूपराणां संबंधत्वेन गोरवात् न च समवायस्यैकत्वे रूपवात्वापुरि
तिप्रतीत्यापत्तिः स्पर्शसमवायस्य रूपसमवायस्यैक्यादिति वाच्यम् रूपविशिष्टसमवायाधिकर
णतायास्तद्विशिष्टप्रतीतिनियामकायावायावसत्वादिति संक्षेपः इति समवायनिरूपणं अभावं विभज
केचिदित्यनेन समवायस्य घटसंयुक्तसंज्ञेऽपि न संसर्गभासमानवैशिष्ट्यप्रतियोग्यनुयोगित्वं तस्यपि घटभूतत्वेन विशेषणविशेष्यभावाभावं ४

ते स्रभावश्चेति स्रभावश्चेतुर्विधः ॥ प्रागभावः प्रथमभावोऽत्यन्ताभावश्चेति भावमिन्नत्वं भावत्वाभावः
प्रतियोगिज्ञानाधीनज्ञानविषयत्वं वाऽभावत्वं स्रः खंडोपाधिरित्यपिकेचित् भावत्वं च समवाये
कार्यसमवायाऽन्यतरसंबन्धेन सत्तावत्त्वम् तदर्थं स्रसमवायसंबन्धेन द्रव्यादिविके समवायसंब
न्धेन यदेकाधिकरणत्वं तेन संबन्धेन सामान्यादिविके सत्तावत्वं स्रगुरवः स्रभावोऽधिकरणस
क इत्युच्यते जलगतगंधाभावस्य जलस्वरूपतया गंधाभावस्य घ्राणजत्वानुपपत्तेः जलस्य घ्राण
जत्वायोगादितेदिक्र एवमाधाराद्येयभावोऽप्युपपद्यते इत्यभावसामान्यनिरूपणम् अथपदार्था
नां साधर्म्यवैधर्म्यनिरूप्येते सप्तानां सैयत्वादिकं साधर्म्यं तच्च प्रागुक्तमेव द्रव्यादिचतुर्णां समवेतत्वे
न संबन्धित्वं च द्रव्यादिचतुर्णां समवेतसमवेतत्वम् द्रव्यादित्रयाणां सत्तावत्त्वं द्रव्यगुणयोर्नित्या
नित्येभ्यः वृत्तिसत्तामिन्नजातिमत्वं कर्मावृत्तिजातिमत्वं वा गुणकर्मणोरसमवायिकारणत्वं
गुणादिष्वङ्गुणकर्मसून्यत्वं सामान्यादिचतुष्टयस्य सामान्यसून्यत्वं सन्निकारणत्वं येषां यत्साध
र्म्यं तदितरेषां केवलान्वायिमिन्नतद्वैधर्म्यमिति ध्येयम् इति श्रीसिद्धांतचंद्रोदये तर्कसंग्रहव्या

साधिकार
साधर्म्ये
साधर्म्ये

सि० टी

र सं

व

अनवस्थिति
जीते जातिमे
वेवाधकं
पलति विरो
वस्य जातिमे
वाधकं असे
वेधः समवा
यज्योः
मत्वे
इति

तादिना संकरात् तथाहि संकरो नाम परस्परालंभविस्मानाधिकरणयोर्धर्मवारेक्यसमावेशः ननु
तदुत्तमपहाय शुक्लत्वमुद्भूतशुक्लेऽस्ति शुक्लत्वमपहायानुद्भूतत्वमनुद्भूते गंधेऽस्ति तदुभयमप्य
नुद्भूतशुक्लेऽस्ति एवमुद्भूतत्वेऽपि संकरः तदुक्तं किं रणावल्यामुदयनाचार्यैः व्यक्तेरभेदस्तु त्वेव संक
रोऽयानवस्थितिः रूपहर्निरेवं धो जातिवाधकसंग्रह इति तस्मात्तच्चोद्भूतत्वाभाववत्त्वं उद्भूतत्वं च प्र
त्यक्षयोग्यरूपपरसंगंधस्य रीसंयोगाद्यन्यतमत्वमित्यलमप्रस्तुतविचारेण अर्थमपि सुरभ्यसुरभिकपा
लजन्यघटे पंस्परप्रतिबंधेन गंधानुत्यक्तेरव्याप्तिः न च तादृशघटे गंधप्रतीतेः शिन्नगंध एवास्त्विति वा
चं अत्र यवगंधस्यैव तत्र भाणां जीकारादिति चेन्न गंधवत्त्वसमानाधिकरण इव त्वसाक्षात् तद्व्या
प्यजातिमत्वस्य विवक्षितत्वात् जलादावतिव्याप्तिवारणाय गंधं चेत्यादि सत्तामादाय तत्रैवातिव्या
प्तिवारणाय इव त्वसाक्षात् तद्व्याप्येति पृथिवी घटत्वमादायाऽव्याप्तिवारणाय इव त्वसाक्षादिति पृ
थिवी तेजसो द्वित्वमादाय तेजसि दोषवारणाय जातिपदं एतेनाद्यक्षणात्पन्नघटेऽव्याप्तिः परास्ता गंध
प्रतीतिसत्त्वे पृथिवीसंबंधसत्त्वे पृथिवीसंबंधाभावे गंधप्रतीत्यभाव इत्यन्वयव्यतिरेकाभ्यां पृथिवी
जलवीगंधस्यैव जले प्रतीतिर्वाभ्यां एवं वायावापि नुनुदेशांतरस्य कस्तूरी कुसुमसंबद्धपवनस्यै

अन्येभ्यो
एकव्यक्ति
त्वमाकाश
जादे जाति
तेवाधकं तु
त्यत्वे तुल्यव
कैवचित्त्वक
लशब्दादे
जातित्वे वा
धकं सत्ता
नित्यविश
यादे जाति
वेत्तव्य
अकं असे
बंधत्वे स
सावत्तर
वापत्तव्य
तिले वाधकं
कथं अभावे
समवायि
नापि संबध
तिष्ठतः

रिताइशेल
दोलाएलह
लोकतेसतिर
ननेवं
मुनीय्य
५ प्रोठः

अव्यवर्तकस्यैव
न्यायिके

८ वज्रैर्गदितरस्येवाप्रसिद्धां तल्लक्षणीभूतशैयत्वस्यापीति चेत् सत्यं त्रसाधारणधर्मद्विविधः व्यावर्तको
व्यावर्तकश्च तत्र व्यावर्तकरूपा साधारणधर्मस्यैवलक्षणात्वात् तस्य च व्यावृत्तिरूपप्रयोजनं दर्शित
मेव त्रयैवं संतिलक्षणा लक्षणास्याव्यवर्तकैति व्याप्तिः व्यावृत्तेः पृथिवीत्वसमनियतत्वात् शैय
त्वस्य च पदार्थत्वसमनियतत्वात् इति चेन्मेवं तद्विन्नत्वस्यापिलक्षणे निवेशात् तथा च लक्ष्यताव
च्छेदकसंनियतत्वे सति शैयत्वादिभिन्नत्वं लक्षणमिति पर्यावसन्नम् स्वस्मिन् स्वभेदानङ्गीका
रेण शैयत्वादौ शैयत्वादिभिन्नत्वस्यासंभवात् यदि चासाधारणधर्ममात्रं लक्षणमिति सिद्धांतव्या
घातः एवं शैयत्वादिकं पदार्थसामान्यलक्षणमिति पूर्वोक्तमप्यसंगतिश्चाशङ्केयं तदा स्वसाधार
णधर्ममात्रं लक्षणं तस्य च व्यावृत्तिवदियं पृथिवीदं जगदिति व्यवहारोऽपि प्रयोजनमिति संतव्यं त
उक्तं व्यावृत्तिव्यवहारोऽवालक्षणस्य प्रयोजनमिति इतः परं प्रयोजनाभावाद् शैयत्वादिभिन्नत्व
मनुपादेयमेव इति लक्षणलक्षणनिरूपणम् पृथिवीं विभजते सति साद्विधा द्वैविध्यं व्य
त्पादयति नीत्येति नित्या अनित्या च नित्या पररूपा अनित्या कार्यरूपा नित्यत्वं ध्वंसिन्

तदुक्तं जालोतरगोत्रं मानो यत्सर्वं दृश्यते रजः तस्य घटतमो भागः परमाणुः स उच्यते २

ते सति ध्वंसाप्रितियोगित्वं अनित्यत्वं च ध्वंसप्रतियोगित्वं परमाणुरूपेति ननु परमाणुसद्भावे किं मानं
मिति चेदुच्यते जैवाक्षरं ध्वंसात्तरणिकिरणस्य सर्वतः सूक्ष्मं यदज उपलभ्यते तत् अणुकमित्यभिधीयते तत्
अणुकमवयवजन्यं चाक्षुषद्रव्यत्वात्पटवदित्यनुमानेन अणुकावयवः सिध्यति स एव अणुः सौम्यं व
यवजन्यः न ह दारंभकत्वात् कर्पलवदित्यनुमानेन तदवयवः सिध्यति स एव परमाणुरित्युच्यते अनव
स्थाभयाच्चावयवधारानोरशीक्रियते अन्यथा मेरुसर्षपयोरपि साम्यप्रसंगः परमाणोरनित्यत्वे विना समं
पिकारणभावाकार्योत्पत्तिप्रसंगः ननु त्रिभिः परमाणुभिः कुतो न द्व्यणुकं नारभ्यते द्व्यणुकद्वयेन कुतो अणुकं न
मिति चेन्न परमाणुत्रयसंयोगस्य द्व्यणुकद्वयसंयोगस्य च द्वयानारंभकत्वकल्पनात् किंच प्रथमस्य
द्वयारंभकत्वे च गौरवं स्यात् द्वितीयस्य च तथैवेत्यणुकमहत्त्वानुपपत्तिश्च कार्यमहत्वे कारणमहत्त्वस्य
कारणमहत्त्वस्य वा कारणत्वात् इति परमाणुप्रमाणदर्शनं कार्यरूपेति अवयविनीचेत्यपि बोध्यं न अवयवजन्यत्वं
अनास्तिकाः अवयविसद्भावेन मानं अयं घट इति प्रतीतिर्हि परमाणुपुंजैरेवोपपद्यते इति चेत्तन्न परमा
णुना ततो द्रियत्वेन घटस्याप्यतो द्रियत्वापत्तेः न चैकस्य केशस्य दूरे अत्यन्तत्वेन कथं तर्हितसमुह
स्य प्रत्यक्षत्वमिति वाच्यम् सन्निधानेन एकस्यापि केशस्य प्रत्यक्षत्वसंभवेन दृष्टं तवैषम्यात् किंच अ

६०८

पंघट इति ज्ञानविषयतायां अनंतपरमाणु कल्पने गौरवाच्चेति सारम् इति परमाणुपुंजवाद निरासः पुनरिति
 पुनस्त्रिविधा शरीरं द्रियविषयभेदात् कार्यरूपेति शेषः एवमग्रेपि त्रैविध्ये हेतुमाह द्वंद्वेतेष्वप्यंशं शरीरेति
 माणां भेदपदं प्रत्येकमभिस्तं वध्यते इति नियमाच्च शरीरभेदादिन्द्रियभेदाद्विषयभेदादित्यर्थः अस्याव
 यवित्वे सति चेष्टाश्रयत्वं शरीरत्वम् हस्तादिवारणाय सत्यंतं घटादिवारणाय विशेष्यं अस्यावयवित्वं
 च अवयवजन्यत्वे ससवयव्यजनकत्वम् अवयवत्वं च द्रव्यसमवायिकारणत्वम् अवयवित्वं च जन्यद्र
 व्यत्वं चेष्टाचेहिताहितं प्राप्तिपरिहारार्था क्रिया तदिदं शरीरं विद्वि विध्यम् योनिजं स्रयोनिजं च
 शुक्लशोणितपरस्परमेलनजन्यं शरीरं योनिजं तद्विन्नमयोनिजं आद्यमपि द्विधा जरायुजमंडजं च
 गर्भावरकचर्मपुटकं जरायुसृज्जन्यं जरायुजमिदं चात्मदादीनाम् अंडजं पद्मादीनाम् अयोनिजं विवि
 धम् स्वेदजमुद्भिजमदृष्टविशेषजन्यं घस्वेदजं सूकालिप्तादीनामुद्भिजं वृक्षादीनाम् अदृष्टवि
 शेषजन्यं मन्वादीनाम् ननु वृक्षादीनां शरीरत्वे किं मानमिति मेवं मस्या वृक्षः शरीरी आध्यात्मिक
 वायुसंवेधादिसिद्धनुमानात् ननु तत्रैव मानं नापश्याम इति चेन्न वृक्षः आध्यात्मिकवायुसंवेधवान्
 वद्विद्वत्तयादिमत्वादित्यनुमानं कलय मन्वादीनामयोनित्वे च तत्र त्रयो मानसा मन्वादयः पुत्रा इति

रूपेण धर्मसंस्पर्शस्त्वेह सांख्यिको द्वयः बुद्ध्यादिभावनांतश्च शब्दो वैशेषिको गुणः ॥ ३ ॥

श्रुतिः प्रमाणम् योनिं विना न शरीरमिति वेदे यो निपदं कारणपरमिति मतव्यम् इति शरीरसामान्यनिरूपणम् शब्देतरोद्भूतविशेषगुणानां श्रयत्वे सति ज्ञानकारणमनःसंयोगाश्रयत्वमिन्द्रियत्वं शब्देतरे ये उद्भूतविशेषगुणाः घटनिष्ठरूपादयस्तदनाश्रयत्वं ज्ञानस्वकारणीभूतो यो यमनः संयोगस्तदाश्रयत्वं च चक्षुरादावस्तीति लक्षणा समन्वयः भवत्येवं इन्द्रियमनःसंयोगाज्ञानकारणम् आत्मा मनसा संयुज्यते मन ईन्द्रियेण इन्द्रियमर्थेन ततः प्रत्यक्षमिति नियमात् आत्मा दिवारणाय सत्यंतं कालवारणाय विशेष्यं आत्रे व्याप्तिवारणाय शब्देतरेति चक्षुरिन्द्रियादां वनुद्भूतरूपसत्त्वादव्याप्तिवारणायोद्भूतेति संयोगस्य द्विनिष्ठत्वेन इन्द्रियार्थसंयोगाश्रयत्वस्य च चक्षुरादौ सत्त्वादिशेषगुणोति स्वध्वंसकारणीभूतः कालमनःसंयोगस्तदाश्रयत्वं कालरतिज्ञानपदं प्राचामते इन्द्रियावयवार्थावयवयोः सन्निकर्षी पि री नकारणम् तदाश्रयत्वमिन्द्रियावयवे गतं अतो मनःपदं यद्वा कालेरूपनास्तीति प्रत्यक्षं प्रति चक्षुःसंयुक्तविशेषणतायाः कारणत्वेन तद्घटकीभूतसंयोगाश्रयत्वं काले गतं ततो मनपदं न चात्मवारणाय आत्मान्यत्वमेव निविश्यत

इति शब्दस्य त्वज्जनोक्तसंज्ञानकारणतायाः त्वच्चिदाभावे

इतीदृशमन्यनिरूपणम् भोगोपयोगीविषयः भोगश्चसुखदुःखा न्यतरसाक्षात्कारः यद्येतत्तु
 शरीरादावतिव्याप्तमिति विभाव्यते तदाशरीरेन्द्रियमिन्नत्वमेव तदनुसर वस्तुतस्तुशरीरादिकम
 पिविषय एव भेदेन कीर्तनं तु वालघीवैशद्याय इति विषयसामान्यनिरूपणम् पार्थिवं शरीरं
 दर्शयति शरीरमिति शरीरमस्मदादीनां आदिपदेन पञ्चादीनां परिग्रहः गंधवच्छरीरं पा
 र्थिवशरीरमिति तत्त्वत्तरां बोध्यम् एवमग्रेपि स्रवजलादिसनाद्यत्वात्पंचभौतिकत्वव्यवहा
 रः पार्थिवभागस्य मुख्यत्वात् पार्थिवत्वं एव मन्यत्रापि पार्थिवेन्द्रियस्य लक्षणमाह इन्द्रियमिति
 इन्द्रियं गंधग्राहकं घ्राणं नासाविति चक्षुरादावतिप्रसंगवारणाय गंधग्राहकमिति सन्निक
 र्ष्य व्याभिचारवारणायैन्द्रियमिति अथवा पार्थिवेन्द्रियं दर्शयति इन्द्रियमिति गंधवदिन्द्रियं पार्थि
 वेन्द्रियमिति तत्त्वत्तरां बोध्यम् एवमग्रेपि ननु पार्थिवेन्द्रियं निष्प्रयोजनत्वादनारणीयमित्या
 शंका निरस्तुं तत्प्रयोजनमाह गंधग्राहकमिति तथा च गंधग्राहक एव तत्प्रयोजनमस्ति न
 जनकत्वात् पार्थिवेन्द्रियमावश्यकमेवेति भावः इदमुपलक्षणम् येनैन्द्रियेण यद्गृह्यते तेने

द्वियेण तन्निष्ठाजातिः तदभावश्च गृह्यते इति नियमात् गन्धत्वादेरपि ग्राहकमित्यर्थः एवमग्रेऽपि
 नन्वसुगन्धग्राहकत्वेन घ्राणनामकमिन्द्रियं तथापि तस्य पार्थिवत्वे किं मानं मिति चेत् नैवं घ्राणं
 द्वियं पार्थिवं रूपादिषु पञ्चषु मध्ये गन्धस्यैवामिव्यंजकत्वात् कुंकुमगन्धाभिव्यंजकगोघृतादि
 वद्वायूपनीतसुरमिपार्थिवभागवदित्यनुमानस्यैव मानत्वात् नवशरावगतगन्धव्यंजकजले व्यामि
 चारवारणायैवकारः तस्य शक्नु रसस्यापि व्यंजकत्वात् मध्यातोपपादनेन घ्राणस्य गन्धत्वव्यं
 जकत्वेऽपि न द्वातिः हेतुशरीरेद्रव्यत्वमपि निवेश्यते न सन्निकर्षेन व्यामिचारः तस्य संकेतमाह
 घ्राणमिति घ्राणपदप्रतिपाद्यमिति भावः तदाश्रयमाह नासाग्रेति एवमग्रेऽपि पार्थिवविषयं द
 शयति विषय इति विषयो मृत्वाद्याणादिः आदिनापुष्यादिपरिग्रहः गन्धवान्विषयः पा
 र्थिवविषय इति तत्त्वज्ञानं बोध्यम् एवमग्रेऽपि इति पार्थिवगन्धः जलं लक्षयति शीतेति शीतस्य
 शीतल्यस्यैव नन्वचंदनं शीतलं शीतं शिलातलमित्यादिप्रतिपत्तेः पृथिव्यामतिव्याप्तिरिति वाच्यम्
 जलसमवेतशीतस्पर्शस्यैव स्वसमवायिसंयोगसंबन्धेन तत्र भावात् जलं विभजते ता इति ता

दिविधाः नित्या अनित्याः नित्याः परमाणुरूपाः अनित्याः कार्यरूपाः पुनस्त्रिविधाः शरीरेन्द्रियवि-
 षयभेदात् शरीरमिति शरीरं वरुणालोके इदमयोनिजमेव एवमुत्तरत्रापि श्रेयं ननु जलीय
 शरीरस्य नखदंतकण्ठसंभवेनाहारविहारसंभवात् कथं भोगायतनत्वमुपपद्यत इति मेवंमस्याः पा-
 ण्निवादिभागसंमिश्रितत्वेन करकादिवत् घनीभूतत्वाद्दृढीभूतस्य तस्य तात्वादिवाग्व्यापारादिसं-
 भवेनाहारविहारसंभवाद्भोगायतनत्वोपपत्तेः एवमुत्तरत्रापि इन्द्रियमिति इन्द्रियं रसग्राहकं
 रसनं जिह्वाग्रवर्ति ननु रसनंन्द्रियस्य जलीयत्वे किं मानमिति चेत् श्रूयतां रसनंन्द्रियं जलीयं
 रूपादिषु पंचषु मध्ये रसस्यैवाभिव्यंजकत्वात् लावलावदित्यनुमानं मानं हरीतक्यामलका-
 दो व्याभिचारवारणायेवकारः तस्य जलमाधुर्य्यं व्यंजकत्वात् कुसुमादिरूपस्यापि व्यंजक-
 त्वात् शेषं सुगमं विषय इति विषयः सरीसमुद्रादिः आदिना तटागहिमकरकादीनां ग्रहः
 अथ हिमकरकादीनां जलत्वे तत्र नैमित्तिकद्रवत्वं न स्यादिति चेत् को वानेति ब्रूते अदृष्टवि-
 शेण घनीभावात्सां सिद्धिकद्रवत्वप्रतिबंधमात्रकल्पनादिति जलग्रंथः तेजसालं च

निवर्तनक
 नानिकाग
 यत्र चक्षु
 बोधदादि
 नो कथं वा
 विरति च मे
 वेदीय प्रभा
 पाईव तस्य
 पि = ३

एणमाह उस्मस्पर्शवदिति उस्मस्पर्शवत्तेजः उस्मजलमिति धीस्तुजलांतर्गततेजोनिष्ठो स्मस्पर्श
 स्येवेति तत्र नातिव्याप्तिः चंद्रकिरणादौ तदंतर्वर्तिवारिस्पर्शमिभूतत्वाद् उस्मस्पर्शस्यानुप
 लेभः चक्षुःस्य दावनुद्भूतत्वात् तस्य तथात्वं तेजोविभजते तदिति तद्विद्विधं नित्यमति
 संवे नित्यं परमाणुरूपं अनित्यं कार्यरूपं पुनस्त्रिविधं शरीरेंद्रियविषयभेदात् शरी
 रमादित्यनो लोके इंद्रियरूपग्राहकं चक्षुः कस्मतारागवर्ति चक्षुषस्तेजसत्वे चक्षु
 स्तेजसं रूपादिपंचबुमध्यै रूपस्यैवाभिव्यंजकत्वात् दीपप्रभावदित्यनुमानं प्रमाणम्
 हरीतक्यादौ व्यभिचारवारणायैवकारः रूपग्राहकमिति इदमुपलक्ष्यणम् महत्त्वाद्भूतं
 पस्पर्शवत्तद्रव्यतद्भूतिकर्मसामान्यसमवायसंख्यापरिमाणपृथक् संयोगविभागपरत्वा
 परत्वं द्रवत्वस्मेहानामपि ग्राहकमिति द्रष्टव्यम् ननु वहिरिंद्रियस्य वस्तु प्राप्य प्रकाशकारि
 त्वं विकाशशालित्वेन तत्प्राप्तिसंभवात् न च शाखा चंद्रमसोस्तुल्यग्रहणा नुपपत्तिरिति
 वाच्यं इष्टापत्तेशाखाचंद्रमसो युगपत्पश्यामीति प्रतीतेर्भ्रमत्वात् तेजसोतिशयित वेगशा
 लित्वेन क्षणविलंबेनैव तद्ग्रहणात् प्रशस्तपदभाष्यानुसारेण विषयस्य चातुर्विध्यमाह विषय

सि० १८
२२

म३

स्योद्धतः

इति विषयस्तुर्विधः भोमं दिव्योदय्यं करजं मेदात् अन्यत्र तदुद्धृतं स्पर्शवान् नूद्धृतं रूपानुद्धृतं
स्पर्शवानुद्धृतं रूपानुद्धृतं स्पर्शवानुद्धृतं स्पर्शानुद्धृतं रूपवानिति चातुर्विध्यं हेतुमाह भोमेति मे
दादिति पदं प्रत्येकं मम संवध्यते तत्र भोमुदाहरति भोममिति भोमं वद्भ्यादिकं पार्थिवमात्रं
धनं तेजो भोमं वद्भ्यादिकं मित्यत्रादिपदेन खद्योतगतं तेजः प्रमृतेः परिग्रहः दिव्यं दर्शयति
दिव्यमिति दिव्यं विद्युतादि जलमात्रं धनं तेजो दिव्यं कचिदविं धनं दिव्यमित्यपि पाठः आदिना
कंचंद्रादीनां परिग्रहः पार्थिवजलोभयं धनं तेजः उदर्यं तदेवामिधत्ते भुक्तस्येति भु
क्तं पीतपरिणामहेतुरोदर्यं भुक्तस्यान्नादेः पीतजलस्य परिणामो जीर्णता तस्य हेतुरोदर्यमित्यर्थः अ
तएव तदुभयं धनं धत्ते आकरजं दर्शयति आकरजमिति आकरजं सुवर्णादि अतिं धनं तेज
आकरजं सुवर्णादिकं मित्यत्रादिना रजतादेः परिग्रहः अथ सुवर्णादौ ननु सुवर्णं पार्थिवं पी
तत्वाद्द्विरादिवदिति चेत्ते तत्र घृतजतु प्रभृति सत्पतानलसंयोगे सति द्रवत्वनाशोपलंभेन जलादि
रूपप्रतिबंधके सति तदनुपलंभेन च पार्थिवद्रवत्वनाशो प्रति प्रतिबंधकाभावविशिष्टात्पतान
लसंयोगस्य कारणत्वेन सुवर्णादौ शसंयोगे सति द्रवत्वनाशोपलंभेः प्रतिबंधकत्वं च कारणी

२२

भूताभावप्रतियोगित्वं भवति हि जलं पार्थिवद्रवत्वनाशं प्रतिवन्द्यत्वं कारणीभूतो वा
 भावो जलाभावस्तत्प्रतियोगि मीमांसकास्तु तमद्रवसुवर्णमप्यतिरिक्तद्रव्यमिति शशंकिरे
 तदपिन युक्तं क्लेशैर्बर्तभावे संभवत्यतिरिक्तद्रव्यत्वकल्पनाया अन्याय्यत्वात् ननु सुवर्णं
 सत्तेजसत्वे किं मानमिति चेदत्र भ्रमः सुवर्णं तेजसं प्रतिवन्धकाभावविशिष्टं तत्तत्तानलसं
 योग्यनुद्धिद्यमानद्रवत्वाधिकरणत्वात् यन्नेवं तन्नेवं यथा सर्पिरिति सलिलान्न तनु
 हुताशनासंयुक्तसर्पिविव्यभिचारवारणाय संयोगात् तम् ननु सुवर्णस्य तेजसत्वे तन्निष्ठो
 स्पर्शभस्वरूपेण गृहीया इति चेन्न वलवत्सजातीयपार्थिवरूपस्पर्शाभ्यां तन्निष्ठभा
 स्वरूपोऽस्पर्शयोरभिभवादग्रहः इति संक्षेपः इति तेजोऽग्रंथः वायुं लक्षयति रूपरहितं
 ति रूपरहितस्पर्शवान् वायुः घटादिवारणाय विशेषणम् आकाशादिवारणाय विशेष
 णं अथ वा दुप्रत्यक्षात्वादः ननु वायुसद्भावे किं मानमिति चेदत्र प्राञ्चः विषयतासंबन्धे वहि
 स्तत्त्वा द्रव्यप्रत्यक्षावच्छिन्नं प्रति समवायसंबन्धेन महत्त्वविशिष्टाद्रूपमुद्भूतस्पर्शप्रकारणं एवं स
 त्त्वा यो तदभावाद वायुप्रत्यक्षावच्छिन्नं तन्मयः तथा हि यो यं वा यो वा तिसृषु स्पर्शांशेषु तत्स्पर्शलो

के प्रतीयते सस्पर्शः कविदाश्रितः गुणत्वाद्भूषणवदित्यनुमानेन किंचिदाश्रितत्वे साधनीयेय किंचि
 त्पदग्राह्यं सिध्यति तदेव वायुरित्युच्यते न च तत्स्थिर्वीमर्हत्तुद्भूतस्पर्शवत्पार्थिवस्याद्भूतरूपं भवितु
 त्वं नियमात् नापि जले तेजसी तत्रानुष्माशीं स्पर्शाभावात् नाप्याकाशादिचतुष्टयं तस्य वि
 भुत्वेन सर्वत्र तादृशस्पर्शप्रत्यक्षापत्तेः नापि मनः तस्याणुत्वेन स्पर्शस्याप्यनध्यक्षापत्तेः सप्रत्य
 रित्याहुः नवीनास्तु बहिर्द्रव्यप्रत्यक्षं प्रति महत्त्वविशिष्टविभुत्वावृत्तविशेषगुणः कार
 णमहत्त्वविशिष्टोद्भूतरूपोद्भूतस्पर्शान्तरद्वाकारणम् एवं सति वायुरपि प्रत्यक्षराव त
 त्र तादृशगुणस्य महत्त्वविशिष्टोद्भूतस्पर्शसत्त्वात् इतरथा वायुं स्पर्शामि प्रभां पश्या
 मितं प्रजले तेजः स्पर्शामीति अनुभवापत्तात् प्रसंगेन चायं भ्रमः जले स्पर्शमीत्यनुभ
 वस्यापि तत्रात्मापत्तेः ननु द्रव्यवाच्यं प्रति द्रव्यस्य स्पर्शानं प्रति च प्रत्येकं किं कारणमिति चेद
 धे महत्त्वविशिष्टोद्भूतरूपं द्वितीये महत्त्वविशिष्टोद्भूतस्पर्शानं चायं पक्षो गरीयान् प्राचीनमते
 द्रव्यस्पर्शानकारणत्वस्वरूपेण भ्युपगम्यत्वेन तुल्यत्वात् इत्याचक्षते वायुं विभजते स द्विवि
 ध इति सच द्विविधो नित्योऽनित्यश्च नित्यः परमाणुरूपः अनित्यः कार्यरूपः पुनस्त्रिविधः

शरीरं द्रियविषयभेदात् शरीरं वायुलोकं इन्द्रियं स्पर्शग्राहकं त्वक् सर्वशरीरवृत्ति विषयो वृत्तादिकं पनहे
 तुः शरीरं रातः संचा शरीरायुः प्राणः संचैकोप्युपाधिभेदात् प्राणानादिसंज्ञां लभते शरीरमिति तच्च
 पिशाचादीनामपि स्पर्शग्राहकमितीदमुपलक्षणात् महतोद्भूतरूपस्पर्शवत् इव्यतद्वृत्तिकर्मसामा
 न्यसंमवायसंख्यापरिमाणपृथक्संयोगविभागपरत्वापरत्वद्रवत्वसहानामपि ग्राहकं त्वगिति त्वगि
 द्रियमित्यर्थः तस्य वायवीयत्वे त्वगिन्द्रियं वायवीयं रूपादिषु पंचषु मध्ये स्पर्शस्येवाभिव्यंजकत्वेन
 संगसंगिसंलिलशैत्याभिव्यंजकव्यजनपवनवदित्यनुमानं मानं सलिलशैत्यव्यंजके मनसि काला
 दौ चातिप्रतिसत्तिवारणाद्यैवकारः वृत्तादीत्यत्रादिपदेन घ्राणादीनां परिग्रहः ननु प्रेरास्याधिक
 स्य सत्वात् कुंतो न कृतस्तद्विभागश्च तस्मात् शरीरांत इति तथा च विषयवायो तस्यांतर्भाव इत्य
 र्थः श्रयानादेरतिरिक्तत्वमाशंक्य प्राणो तस्यांतर्भावमभिधत्ते सचेति प्राणस्त्वित्यर्थः एकोपीति ।
 एक एव प्राणो हृदयादिस्थानरूपोपाधिभेदात् प्राणानादि शब्दे व्यवहियते इत्यर्थः तदुक्तं हृदि प्राणा
 लोसगुदेऽपानः समानो नामि संस्थितः उदानः कंठदेशस्याव्यानः सर्वशरीरगः श्रथवामुखनासि
 काभ्यां निर्गमनप्रवेशनात् प्राणः मलादेरधो नयनादपानः मुक्तपरिणामाय जाठरान्तं स्पृशन् नयनात्

मानः श्रुतादेरुद्धनयनाउदानः नाडीमुखेषुवितननाह्वान इति किं दारूपोपाधिभेदात्तथाव्यवहियत इ
 त्यर्थः एवं नागकूर्मककलदेवदत्तधनं जयाख्यवायूनामपि प्राणं तर्भावः नागउद्गारहेतुः कूर्मउन्मी
 लनसं ककलः कलधायाः देवदत्तौ विजंभरास्यधनं जयोपिषोषरास्येति बोध्यम् इति वायुग्रंथः
 इदानीं कार्यद्रव्यस्योत्पत्तिविनाशक्रममाचक्ष्महे परमेश्वरस्य चिकीर्षीवशात्परमाणुषुकर्मो
 त्पत्तिः तदनंतरं द्वयोः परमाण्वोः संयोगस्ततो ह्यणुकोत्पत्तिः तत्र परमांसमवाधिकारणं परमा
 णुद्वयसंयोगोऽसमवाधिकारणम् परमेश्वरस्तर्द्धनेच्छात्कृतयः कालोदिकं प्राग्भावादिष्टं तत्र
 प्रतिबंधकाभावश्च निमित्तकारकं एतयोः कार्यमात्र एव निमित्तकारणत्वात् तदनंतरं त्रि
 षु ह्यणुकेषु कर्मोत्पत्तिस्तत्तत्संयोगः ततश्च ह्यणुकोत्पत्तिः एवं च तुरणुकाद्युत्पत्तिक्रमेण महापृथिवीम
 सायः महतेजोमहान्वायुरुत्पद्यते एवं परमेश्वरस्य कार्यद्रव्यसं जिहीर्षीवशात्परमाणुषुकर्मोत्पत्तिः
 ततः परमाणुद्वयविभागस्ततः परमाणुद्वयसंयोगनाशस्ततो ह्यणुकनाशस्ततश्च ह्यणुकनाशः एवं च
 तुरणुकादिनाशक्रमेण महापृथिव्यादीनां नाशः श्रवमेवावांतरप्रलयः इत्युच्यते सर्वकार्यद्रव्यधंस
 वा स्रववांतरप्रलयत्वात् महाप्रलयश्च सर्वभावकार्यधंसः भावकार्यचानित्यं द्रव्यमनिसगुणः क

संचकिंपुनः सृष्टिप्रत्ययसद्भावेप्रमाणमिति चेत् धातायथापूर्वमकल्पयदित्यादि श्रुतिः मीमांसकास्तु संसार
 प्रवाहस्य बीजां कुरुन्यायेनानादित्वादनंतत्वाच्च प्रत्ययसद्भावेमानाभावः इत्युच्यते अत्र प्रश्नः क्वचित्सम
 वाधिकार एतानाशाद्रव्यनाशः क्वचिदसमवायिकार एतानाशाद्रव्यनाशः यथा कपालरूपसमवा
 यिकार एतानाशाद्घटनाशः परमाणुद्वयसंयोगरूपा समवायिकार एतानाशाद्यणुकनाशमंगीचक्रुः
 नव्यास्तु लाघवात्सर्वत्रा समवायिकार एतानाशात्तमंगीचक्रुरित्यलं पल्लवितेन इति कार्यद्रव्यात्यतिवि
 नाशक्रमनिरूपणम् आकाशं लक्षयति शब्दगुणमिति शब्दगुणमाकाशं तच्चैकं विभुनित्यं च शब्दो
 गुणो यस्य ततश्चाप्यपिशब्दवत्त्वमेव लक्षणमुचितं तथापि भट्टानां मते शब्दस्य द्रव्यत्वं तन्निरासार्थं
 गुणपदमुपातं क्वचिच्छब्दगुणकमाकाशमित्यपि पाठः शब्दगुणमेव शब्दगुणकमिति स्वार्थकः य
 द्वा शब्दं गुणं करोति जनयतीति शब्दं गुणयतीति वा शब्दगुणकं शब्दसमवायिकारमिति यावत्
 एतेनाकाशे प्रमाणमपि दर्शितं तथाहि शब्दोऽष्टद्रव्यातिरिक्तद्रव्याश्रितः अष्टद्रव्यनाशे
 तश्रितं त्वेति समवायिकारकत्वात् यन्नैवं तन्नैवं यथा रूपमिति परिशेषानुमानेन तादृ
 शद्रव्यविधेर्याकाशं सिध्यति रूपादेव कारणसत्यं तं रूपत्वादि कारणविशेष्यपरिशेषः

प्रसक्तस्य प्रतिवेद्येन तत्राप्रसंगात्परिशिष्यमाणे संप्रत्ययः न च विशेष्यासिद्धिः शब्दः समवायिकारणकः
 जन्यगुणत्वात् पृथिवीरूपवदित्यनुमानेन तत्सिद्धेः न च विशेषणासिद्धिरपि शब्दोऽष्टद्रव्यानामिश्रितः
 पि श्रोत्रग्राह्यत्वात् शब्दत्ववदित्यनुमानेन तत्सिद्धेः ननु तस्य गुणत्ववत्किं मानमिति चेत् शब्दगुणव्यभिचार
 य एणः अनित्यत्वे सत्येकं त्रियग्राह्यजातीत्वात् रूपवदित्यनुमानेन मानं अणुर्कावेनैकांतिकत्ववारणाय दा
 जातीतयेति अल्पकृत्यस्यष्टं आकाशस्य पृथिव्यादिवदनेकत्वे मानाभावादाहं तच्चैकमिति
 च स्वर्यं न च आकाशस्येकत्वे घटाकाशे मठाकाश इति व्यपदेशः कथमिति वाच्यम् घटादि रूपोपाधिभे
 देन तादृशव्यपदेशात् सर्वत्र शब्दोपलंभादाकाशस्य विभुत्वमावश्यकमिति ब्रूते विभिति आका
 शस्य विभुत्वादेव नित्यत्वं सत्यतीत्याह नित्यं चेति न न्वात्मन आकाशः संभूत इत्यनुमानेन
 ति वेदेनाकाशस्य जन्यत्वप्रतिपादनात्कथं तन्नित्यं यज्जन्यं तदनित्यमिति व्याप्तेरिति चेन्न संभू
 त इत्यस्य ब्रह्मांडरूपोपाधिवशात् अभिव्यक्त इत्यर्थकत्वात् वस्तुतस्तु अतएव जन्यजनकभावस्या आकाश
 तुमानविरुद्धत्वेन तस्याप्यर्थवादत्वमात्रकल्पनात्संगच्छते इति वदंति इदमत्र चिंत्यं आकाशस्य लना
 शरीरविवयो नस्तः न वत्तैतैपरं विद्रियमस्ति तच्च श्रोत्रं शब्दधीजनकमिद्रियं श्रोत्रं श्रोत्रेन्द्रिय

स्याकाशत्वेकशमिति चेन्न यद्विद्रियं रूपादिषु मध्ये यंगुणग्राहितदिद्रियं तद्गुणयुक्तमिति निष्पत्त्या च
 तस्य शब्दग्राहकत्वेन शब्दवैरूपां तत्राकाशत्वस्याबाधितत्वात् अथ सति कुड्ये सर्ववित्रमिति या
 येन सर्वमिदं तदेव संभवति यद्विद्रियं स्यात्तत्रैव मानेन लक्ष्णमहे इति चेन्न याया किं यासा
 यहाला साक रणसाध्या इति व्याप्तेर्वी स्यादिरूपकरणा साध्यविद्रिय किं यादौ दृष्टत्वेन गंधाद्युपलं
 भः करणसाध्यः क्रियात्वात् विद्रियक्रियावदित्यनुमानेन तादृशकरणात्वेन विद्रियस्य सिद्धेः
 इत्याकाशग्रंथः आकालं लक्षयति श्रुतीति श्रुतीतादिव्यवहारहेतुः कालः श्रुतीतइत्यादिषु
 व्यवहारः श्रुतीतो भविष्यत्वज्ञमानइत्यात्मकस्तस्यासाधारणहेतुः काल एव इत्यर्थः नुविदं
 लक्षणा मां काशेति व्याप्तं व्यवहारस्य शब्दात्मकत्वादिति चेन्न अत्र हेतुपदेन निमित्तहे
 तो विवक्षितत्वात् न चैवमपि कंठतात्वाद्या मिधातेऽतिव्याप्तिरिति वाच्यं विभुत्वस्यापि
 निवेशात् अथ येदं लक्षणा महाका लेऽव्याप्तं श्रुतीतइत्यादिव्यवहारस्य रविक्रियादिरूपत्वं
 उकालं नियम्यत्वादिति मेवं मस्याः महाकालेऽप्युपाधिभेदेन तादृशव्यवहारभेदसंभवात् ३
 पाधिप्रसज्य विभाग प्रागभावावच्छिन्ना क्रिया स्वपदेन रविक्रिया तज्ज न्योयो विभा

जोरविश्वदेशयोस्तस्य प्रागभावस्तद्विशेषादिति तदवच्छिन्नासेव किंयादयमेवो
 पाधिरित्युच्यते अतीतत्वं च वर्तमानत्वं सप्रतियोगित्वं भविष्यत्वं च वर्तमानप्रागभावप्रतियो
 गित्वं वर्तमानत्वं च दृश्यमानोपाधिसंवाधित्वं एतत्प्रागभावमहाकाले अतीतत्वादिकं द
 शितं प्रायमित्यलमतिकठिनविषयकांतारप्रदर्शनेन शिष्टां अथ काले किं मानमिति चे
 त् स्पृणुवदुतर दिवाकरक्रियाविशिष्टशरीरज्ञानात्कालिकपरत्वोत्पत्तिरिति सिद्धांतः
 श तद्ज्ञानं विषयविशेषाभयसंबंधघटकसापेक्षं साक्षात्संबंधावेति विशिष्टज्ञानं भा
 तात् लोहितस्फटिकज्ञानवदित्यनुमानेन विशेषणविशेषाभयसंबंधघटकसापेक्ष
 त्वेसाधनीये तादृशसंबंधघटकविधया कालः सिध्यति न च तादृशसंबंधघटक
 आकाशआत्मा वा भवितुमर्हति तयोः शब्दज्ञानाश्रयत्वेनैव धर्मिग्राहकमानसिद्धत्वेन रवि
 क्रियेयनायकत्वासंभवात् तादृशसंबंधप्रत्यक्षसंवापिसंयुक्तसंयोगः त्वं किंया तत्संवा
 यो दिवाकरस्तस्य संयुक्तः कालः तत्संयोगः शरीरे स च जगदाधारः कार्यमात्रे निमित्तकारण
 चेति भाषितमेव प्राक् ननु तस्य जगदाधारत्वे कार्यमात्रं प्रति निमित्तकारणत्वे च किं मानमिति चेन्न

५३
 कालः सर्वानिदानीं घटोभवतीति प्रतीत्योरेवमानत्वात् क्षण दिन मासादिव्यवहारस्योपाधिभेदानुविधा-
 यित्वात्र कालस्यैकत्वेनिरावाधमिति संधत्ते सचेति सर्वत्र कार्योत्पत्तेर्विभुत्वमप्येष्टव्यमित्यभि-
 संधत्ते विभुरिति विभुत्वादेवनित्यत्वं संपद्यते इत्याचष्टे नित्यमिति इतिकालगण्यः दिशंलक्ष-
 यति प्राच्यदीति प्राच्यादिव्यवहारहेतुर्दिक् इयंप्राचीयमवाचीयंप्रतीचीयमुदीचीत्यादिव्यवहा-
 रासाधारणकारणमिति तर्कः ननु दिशि किं मानमिति चेदनुमानमेव तत् अथ प्रतिज्ञा मा-
 नानां सिद्धिरिति चेन्नैवं बहुतरमूर्तसंयोगविशिष्टपिंडज्ञानात् देशिकपरत्वात्पत्तिरि-
 ति निर्विवादं एवं च तद् न विशिष्टाविशेष्योभयसंबन्धघटकसापेक्षतात्संबन्धाभावे-
 सति विशिष्टज्ञानत्वादित्यनुमानस्य जागरूकत्वात् अत्र संबन्धः अत्र बहुतरमूर्तसंयोगस्यैव
 समवायिसंयुक्तसंयोगः तेन संबन्धघटकादिकं सिध्यति सा च जगदाधारानिखिलकार्यनि-
 तमिहकारणं चेत्सामिहिमेवेति प्राक्कृदिकं निखिलपदार्थवती इह घटोभवतीत्यादि निरंकु-
 शधीस्तत्र मानमिति संधत्तव्यं प्राचीत्यादिव्यवहारस्योपाधिभेदप्रयोज्यत्वादिगोकेवेति वृत्तं सा-
 चेति ननु दिशैकत्वे प्राचीत्यादिव्यवहारस्योपाधिभेदः कथमिति चेन्न उपाधिभे-

मानं

दे नतादृशव्यवहारभेदात् तथाहि यस्मादुदयाचलसन्निकष्टं यन्मूर्तं तत्तत्स्य प्राची यथा प्रयागात् का
 शी यस्मादुदयाचलविप्रकष्टं यन्मूर्तं तत्तत्स्य प्रतीची यथा गयायां पाटलपुत्रात् वा काशी यस्मात्कन
 काचलसन्निकष्टं यन्मूर्तं तत्तत्स्योदीची यथा रामेश्वरक्षेत्रात् काशी यस्मात्कनकाचलविप्रकष्टं
 यन्मूर्तं तत्तत्स्यावाची यथा काशी तोरामेश्वरक्षेत्रात् एवं खंडांतरेपि तदुक्तं सर्वेषामेव वर्षाणां
 मेरुरुत्तरतः स्थित इति एवं महादिशि मेवोपाधिभेदमादाय तादृशव्यवहारो बोध्यः इदमत्र
 बोध्यम् अन्यमात्रं किं यामात्रं वा कालोपाधिः मूर्तिमात्रं दिगुपाधिरिति इति गंगधः आत्मानं दि
 गिरूपयति सच्चैकमनिसावित्री च ज्ञानाधिकरणमिति ज्ञानाधिकरणमात्मा ज्ञानसमवायि
 तेन कालेनातिव्याप्तिः आत्मानं विभजति स इति स द्विविधः परमात्मा जीवात् तत्तत्तत्तत्
 वस्तु परमात्मेति परमत्वमुत्कृष्टत्वं तच्च प्रकृते सृष्ट्यादिकर्तृत्वमेव परमात्मजीवयोर्वैल
 क्षण्यमभिधत्ते तत्रेति तत्रेश्वरः सर्वज्ञः परमात्मा एकश्च परमात्मजीवयोर्मध्ये इत्यर्थः
 परमात्मा ईश्वरः सर्वज्ञश्च एक एवेत्यर्थः (तदा दो सचेति पूरणीयम्) नित्यज्ञानाधिकरण
 त्वत्तत्तदात्मवगंतव्यं अथेश्वरे कथं नित्यज्ञानमिति चेत्सर्गाद्येवरे परमाणुना द्युण्डुकं करि
 ष्ये

व्यमीतिज्ञानस्यावश्यकत्वेन तदुत्पादकशरीरादिकारणकलापस्य तदानीं व्यतिरेकेण तस्य
 नित्यत्वमुरदीकुर्मः इत्यमीश्वरेश्वरकृत्योरपि सत्रचार्वाकाः ईश्वरसद्भावमानाभावः न
 च प्रत्यक्षप्रमाणमिति वक्तव्यं तार्किकारांमते तस्य निरूप्यस्य शरीद्रव्यत्वेन बाह्यप्रत्यक्षा
 संभवात् नाम्यांतरमपि मनसापसंमत्प्रत्यक्षा संभवात् नाप्यनुमाने ईश्वरनिरूपितव्या
 प्रेरप्रसिद्धेः न च द्यावाभूमौ जनयन् देव एको विप्रस्य कर्त्ता भुवनस्य गोप्तेत्यादिवेद एवं
 तत्र प्रमाणमिति ईश्वरोक्तत्वादेव तस्य प्रामाण्यसंभवेनेश्वराभावे तस्याप्यप्रामाण्यत्वा
 दित्याहुः तदसत् यत्र कार्यत्वं तत्र कर्त्तृजन्यत्वमिति व्याप्तेः प्रसिद्धत्वेनांकुरादिरूपं का
 र्यं कर्त्तृजन्यं कार्यत्वात् घटवदित्यनुमानेन कर्त्तृजन्यत्वे साधनीये तत्कर्त्तृत्वं जीवानां वा
 धितमिति तत्कर्त्तृत्वेनेश्वरसिद्धेः न च विना कर्त्तारं धरणीसलिलसंयोगादिभिरे
 वांकुरादीनामुत्पत्तिरिति वाच्यम् घटदीनामपि तथात्वापत्तेः तदुक्तं जगतां यदि नो क
 र्त्ता कुलालेन विना घटः चित्रकारं विना चित्रं स्वतएव भवेत्तदेति न च खेदजादीनामिवांकु

श्री ० टी

(तेषामपि पक्षतावच्छेदकात्तात्वात्)

रादीनामपि तथा त्वेकांक्षतिरिति वाच्यम् स्वेदजादीनां कर्तृजन्यत्वस्वीकारेण दृष्टान्तविरोधात्
तत्र अन्यथा संसारे नियंतुरभावे ग्रहाणां विपरीतो दयापतिः एवं जलधरपटलेन काले
दृष्ट्यनुत्पादापतिः सचेतनमंतरेणाचेतनस्य नियतकाले गमनागमनासंभवात् यस्माच्च तस्मात्
गतं कर्तृकं प्रयत्नवश्यकः स एवास्माकमीश्वरः एवं पतनभाववज्जुरुत्वात् प्रयः पतनप्र
तूनौकाधृतिविवेकप्रयत्नयुक्तो धृतिमत्त्वादित्याद्यनुमानस्यापि प्रमाणमप्युक्तं एवं मीश्वरमुपा
सीतयः सर्वज्ञः सर्ववित् यस्य ज्ञानमयंतपः सा कामयत इत्यादि स्मृतयोऽप्यनुसंधेयाः
कर्तृत्वं च कृतिमत्त्वं यत्तूपादानगोचरापरोक्षज्ञानविकीर्णकृतिमत्त्वं कर्तृत्वमिति
तन्न गौरवात् केचित्तु कार्यमात्रं प्रति जीवेश्वरयोर्न कर्तृत्वेन कारणत्वं अनेककृति
शुकारणतावच्छेदकत्वे गौरवात् किंलात्मत्वेनेव एवं सतीश्वरसाधारणत्वं ज्ञा
तिरपि सिध्यति एतेन सुखादिसमवायिकारणतावच्छेदकतया नैश्वर्यसाधारणा
सा सिध्यतीति पक्षादप्येवमिति चेदं कु

'रादिकेन पुनः मात्मजन्यकार्यत्वात् घटवदितीति भावयामासुः सीमां सकाशमुक्त
 भवेत्स्वर्गोत्थगीदिकमेव पुरुषार्थः संव्रमयी देवता अर्थवादवेदो न प्रमाणमिति गदति
 सैवंक सीमां सकैकदेशिनस्तु परिचारे ककृतकर्मणः फलदाता यथा भूपालस्तथा वेदोक्तकर्मणः
 फलदाते स्वर एवेति समुच्चिरे कर्मातिरिक्त एवेत्स्वर इति समुच्चिरे इतीप्सरवादः नन्वीप्सरः किंशरीरी
 फ उत नद्रहिरः नाद्यः तच्छरीरस्य महत्वे उदंवरं लादो मशकविशेषोत्यतिर्न स्यात् तत्र तस्य प्रवेशा संभवात्
 मध्यमपरमाण्वेऽनित्यत्वप्रसंगात् अणुत्वे देशांतरे काय्यानुत्पत्तिप्रसंगाच्च दूषणंदरीदृश्यते एव नायः
 शरीराभावे कर्तृत्वस्यैव संभवादिति चेन्न शरीरवत एव कर्तृत्वे मानाभावात् शरीरमंतरेणैवेत्स्वरेण सं
 ज्ञादिवत्कार्यत्वात् आद्याय्यानुगास्तु ईप्सरस्य परमाणव एव शरीरमिति केचित् आकाशशरी
 रं ब्रह्मेति श्रुतेराकाशमेव तदित्यपरे अन्येतु संसारिणामदृष्टवशादीप्सरस्य शरीरं भवति तच्च ब्र
 ह्मविष्णुशिवानामेति ब्रूवन्ति परेतु भूतावेशन्यायेनेप्सरस्य शरीरमिति मेनिरे अत्राहुः स ईप्सरः शरीररहि
 त एव परंतु तत्त्वज्ञानसाध्यमरमपुरुषार्थपदप्रणालिका मूलीभूतोपासनादिभिः संसारयं कनिमग्रा
 ज्जनोद्दिधौः लीलाविग्रहं ब्रूयाति सच्चिदशिवशक्तिगणेशां विष्णुनां ब्रह्मणश्च तदुक्तं शिवशक्ति
 गणेशां विष्णुरूपात् स ईप्सरः उपासनानुसारेण भक्तेभ्यो भुक्तिमुक्तिदः इति अत्रैवैवमवाः शिवादीनां

मीश्वरत्वमसहमानाविष्णोरेवतदंगीकुर्वाणाः तत्रैवतदव्यवस्थापमोप्रणालिकामारभते किंभोशिवादीना
मीश्वरत्वंबुवंतोभवंतोविचारमूल्याप्रतिभाति शिवस्तुविष्णोरुपासकः तामसत्वान्नोपास्यः शक्तिस्तुब्रही
यामाया ब्रह्मादयस्तुतदात्तानुवर्तिनः किंचलदमीनिवाससाम्यकुतः शिवस्यश्मशानवासिनः कुतस्तदा
शक्त्यादीनां अन्यच्चविष्णुव्यतिरिक्तानामुपासनेनविधिद्वा तदुक्तं वासुदेवंपरित्यज्ययउपासतेऽन्यदेवंतं
तस्थितोजान्हीतीरेकूपंस्वनतिदुर्मतिरित्याहुः अथशैवाः अललैद्युचलितजंजावातसमानमन्युमवल्ल
वमानाः शिवस्येवैश्वरत्वंदृढीकुर्वाणाविष्णादीनांतत्सेवकत्वप्रतिपादकसरणिंशरणीकुर्वन्ति किं
भोश्रीमच्छिवस्यकटाक्षलेशमात्रमाश्रित्यमहापदवींप्राप्तवतांविष्णादीनामीश्वरत्वंकुतः विष्णुस्तुशि
वोपासकः एतएवस्वनेत्रंसमर्पयित्वाचक्रिपुंडरीकाक्षरतिनामलध्वानाराधनंतरेणलदमीवैकुण्ठच
क्रतएवाद्यापिरामेणपूजीतोरामनाथः सेतौप्रत्यक्षासिद्धः नचतर्हिकथंविष्णुचरणोदकंविभर्तिहरइ
ति तच्चभक्तिभंपराधीनत्वात् एस्मत्तरेवैश्वरः परमेश्वरइत्ययमेवव्यवहियते शक्तिरस्येवमाया यःशु
द्धस्फटिकसंकाशः सूर्यचंद्राग्निलोचनः लीलानाटकसूत्रधारः कविद्वोररूपः कवित्सौम्यरूपः
श्मशानवासीकविदनेकदेवगणसमाश्रितानुपमानिर्वीच्यंकैलाशशिवलोकैदिवासीसकलंवे
दशास्त्रवेद्यंशिवस्यसाम्यकुतोविष्णादीनांकुतोवाउपास्यत्वे तदुक्तं शुद्धस्फटिकसंकाशसर्वव्या

पिनमीश्वरम् कलये जगदाधारं विष्णुब्रह्मादिसेवितमिति शिवस्तामस इति पदं तत्तुच्छं श्यामवर्णं तादिदर्श
 नेन विष्णोरेवतामसत्वात् संहारसमयेऽपि शिवेन वहिरेवतामसप्रदर्शनात् रुक्मिण्यवतारस्य भिन्नत्वात्
 पञ्चरमशानवासित्वेन नैकं दृष्टं दर्शितं तदपि न तस्य स्वातंत्र्यात् तदुक्तं अनंत रूपस्य शिवस्य लीलाया
 विहारशीलस्य विचित्रकर्मणाः अनेक रूपेण भीषणेनैव रूपहानिर्न भवेत्कदाचनेति सुखं वा कुतस्तस्य दुःखं
 कुतो वा कुतः सुंदरत्वं कुतो सुंदरत्वम् अनेकैः स्वरूपैः अनेकैः प्रकारैः सदा लीलायां खेलतं श्रमयं
 शिवस्य किंच शिवातिरिक्तदैतानामुपासनैव निषिद्धा तदुक्तं महादेवं परित्यज्य यः उपास्तेन्यदैवतं स
 मूढो विषममप्राप्तिं सुधां त्यक्त्वा क्षुधातुर इति गायति अत्र शार्ङ्गिकाः किं भो यथा शक्त्या ब्रह्म विष्णु महेशा
 निर्मिताः यत्कृपामवलंब्य ब्रह्मादयः सृष्ट्यादिकं रचयंति तत्साम्यमपि प्राप्तुं नार्हति ते त्रयो देवाः कुतो वा
 ति तदधीनकत्वं तस्याः परदेवताया निगदितमस्तानत ईविडः तदुक्तं एतं चेति वर्णयामासुः एवं गारा
 पत्यादयः तत्तदौत्कृष्टं वर्णयामासुः अत्रांतरे सकल वेदशास्त्रपात्रीणां सर्वे धर्माः एतेषां वादमाक
 रीयंतः किं मां श्रयं मिदं शिवद्वेषं कुर्वंतो वै ह्मवाः विष्णुद्वेषं कुर्वंतः शोवाश्रमोक्षमाकांक्षति
 कथं वा भवेत् अथ स्मार्तयौ राणाकादयः एतेषां भेदवादिनां न मोक्षावाप्तिः तदुक्तं शिवस्य हृदयं वि
 सुविष्णोश्च हृदयं शिवः ईश हृदयं तरे कृत्वा रौरवं नरकं व्रजेत् एवमत्र वेदोप्याह ब्रह्मा सा शिवः सहारिः

शं. रूपान्न
 वा

सेंद्रः सोऽक्षरः परमः स्वरादिति तदुक्तं श्रीधरस्वामिभिः माधवो माधवावीशो सर्वसिद्धिविधायितो वंदे परं स्य रा
 लानो परस्पर नतिप्रियाविति तदुक्तं नर्मपुराणोपपुराणयुक्ताः सांगाश्रवेदाः स्मृतयः समस्ताः शास्त्राणि
 सर्वाणि विलोकितानि नक्वापि दृष्टुः शिवविष्णुभेदः श्रुतो स्मृतो शास्त्रपुराणमध्ये केनापि दृष्टः शिवविष्णुभेदः
 श्रद्धेतयोरेव मुखान्नवीनः सर्वैरपि श्रूयते राववादः शिवस्य विष्णोः परमुक्तिरेवापुरातनी श्रूयते राव सर्वैः
 पञ्चानयोर्भेदाधीयं करोति नरः सद्यो नरकं प्रयातीति तत्र देवताप्रस्तावे तत्र देः ता मुख्यकर्तृ स
 षादिप्रदर्शने कल्पभेदा निप्रायकं अतएव शक्त्यादीनामपिताभ्यामभेदः तदुक्तं स्वामिभिः शेषाः
 शाक्ताश्च गां शोशाः सोराविष्णुप्रपूजकाः विद्विष्यंति मिथो भ्रांत्यातेषां भक्तिस्तु निष्फला सिद्धेता
 वहवः प्रोक्ताः श्रुत्या नानाप्रयोजनैः परं त्वस्याहमि प्रायं जानाति विरलः कृती अनेककार्यसि
 द्ध्यर्थं रूपं बहुविधं विभोः तत्कार्याज्ञानतो मूढेस्तस्यां घण्टं प्रतिष्ठितमिति इयान्विशेषः यदि शिवे भक्तिर्म
 हती स्यात्तदा विष्णुरपि शिवत्वेनैव शोयः तदुक्तं शिवे च भक्तिर्वहुला यदि स्यात्तथा शिवत्वेन भजेद्विहि हरो च
 भक्तिर्वहुला यदि स्यात्तथा हरित्वे भजेद्विहं हि अतः कृपमं इकन्यायेन लोकाज्ञानशून्या भवतीति जगदुः
 वे इति श्रुतवादः जीनिरूपयति जीव इति जीवः प्रतिशरीरं भिन्नो विभुर्नित्यश्च तत्रैतन्नुपज्यते बंधमोक्ष
 योग्यो जीवः जन्मज्ञानाधिकरणं वा अयमेव दोषो न इत्युच्यते शरीरसंबन्धेन ज्ञानवत्त्वं च तत्रैव प्रतिश

शीरं भिन्न इति सुखदः स्वादिवैचित्र्यादिति हेतु पूरणीयः जीवस्याणुत्वे सर्वशरीरव्यापिसुखाद्यनुपत्ताधिप्रसंगः न च
 मपरिमाणत्वेऽनित्यत्वापत्त्या कृतहान्यकृताभ्यामप्रसंग इत्यभिप्रायवानाह विभुरिति विभुत्वान्नित्यत्वमर्थो देवायातमि
 त्याह नित्यमिति ननु जीवसुखादे किं मानमिति चेन्न अहं सुखी अहं दुःखीति मानसप्रत्यक्षास्यैव मानत्वात् न च
 लातावन्न प्रत्यक्षा इति भाव्यमते विरोध इति वाच्यम् तस्य परात्मपरत्वात् प्रतिपादितं चैवमेवात्मतत्त्वविवे
 के ननु विप्रतिपन्नं प्रतिकथं प्रत्यक्षमुपन्यसं शक्यमिति चेत् तत्रानुमानमेव मानं बुद्ध्यादयः पृथिव्याद्यष्टद्रव्या
 तिरिक्तद्रव्याश्रिताः पृथिव्याद्यष्टद्रव्यानाश्रितत्वे सति गुरुत्वात् योयदनाश्रितो गुरुः स तदनाश्रितिरिति
 द्रव्याश्रितः यथा पृथिव्याद्यनाश्रितः शब्द इति नुमानेन न नवमं द्रव्यमात्मा सिद्ध्यति न च ते भूतानां गुरुभ
 व्याश्रितत्वं त्विति वक्तव्यं तथा सति ते व्यामाभ्यन्तरप्रत्यक्षानुपपत्तेः भूतगुणानां रूपादीनां वा ह्यप्रत्यक्षास्यैवानुभव
 सिद्धत्वात् अतएव भूतत्वं हरिर्द्रियग्राह्यविशेषगुणत्वमिति संगच्छते विशेषगुणत्वादेवनदिकाल
 मनसो गुणाः ननु विशेषगुणत्व एव मानं न लभामहे इति चेत् बुद्ध्यादयो विशेषगुणाः एकैन्द्रियग्राह्यत्वे
 सति गुरुत्वा रूपादित्यनुमानं मानं सुखत्वादौ व्यभिचारवारणाय गुणत्वमिति संयोगादिवारणाय सत्यं तं
 अन्यत्वं सत्यमेव एवमिन्द्रियं सकर्तृकं करणत्वात् कुठारवदित्यनुमानेनात्मा सिद्ध्यति अत्र य उपि

श्री १०

नास्ति काः क्रमशः शकंते तत्रादौ शून्यवादिनो माध्यमिकाः सुषुप्सु व्यवहृतोत्तरक्षणे उच्यते सुषुप्तावहं ना
समित्यनुभवात् शून्यमेवात्मा अतएव सर्वमिदं मिथ्येव तत्र श्रुतिरप्याह अस्मदेवेदमग्र आसीदित्याहुः त
दसत् सुषुप्तावहं नासमित्यनुभवात् प्रामाणिकत्वात् प्रामाणिकत्वेत्वात्मानितस्य ज्ञानाभावे परत्वात् यन्मिथ्ये त
दमुक्तं तदपि न सत् प्रत्यक्षतो नुभूयमानपदार्थजातस्य शक्यापत्तापत्वात् उपदर्शित वेदस्य गतिर्व
क्ष्यते क्षणिकविज्ञानवादिनो योगाचार्यास्तु क्षणिकविज्ञानमेवात्मा ततश्चिद्विद्यं प्रवृत्तिविज्ञानमाल
यविज्ञानं च तत्राद्यं घट इत्यादिप्रवृत्तिविज्ञानं सुषुप्तावहमित्यालयविज्ञानं सुखादिकमस्यैव विकारः
तदतिरिक्तवस्तुन एवाप्रसिद्धेः अत्र श्रुतिरपि अन्योत्तर आत्मा विज्ञानमय इति विज्ञानस्यैवात्मत्वमाहे
त्याहुः तदसत् पूर्वा नुभूतपदार्थस्मरणानुपपत्तेः अनुभवे तु रिदानीमभावात् अन्यानुभूते चार्थेऽन्य
स्यैव योगात् ननु कस्तुरीसुरमिषटवत्पूर्वैश्वर्यविज्ञानोत्पादितैस्संस्काराणामुक्तं तत्र विज्ञाने संज्ञात
त्वमिच्छाम इति माभाषिष्ठाः तथा सति जनन्यनुभूतपदार्थस्य गर्भस्य नतनयेन स्मरणपत्तेरित्याद्य
न्यत्र विस्तरः सोऽत्रांतिकास्तु ज्ञानाकारानुमेयक्षणीकवाह्यार्थ एवात्मेतीकंति वैभाषिकाः क्षणमंगु
रवादिनस्तु क्षणीकवाह्यार्थ एवात्मेतीकंति तदुभयमपि मंदं घटदीनां तथात्वे मानाभावात् एते च

तस्यानुभवस्य

लारोनास्तिकावोदाइत्युच्यते वोदानां चाष्टादश भेदाः ग्रंथांतरे प्रसिद्धाः उपभेदाश्च बहवः ते च विस्तारमिदं हनो
 काः चार्ककास्तु ब्राह्मणो हंदा त्रियोऽहं गौरो हं स्पूलो हं कृशो हं सुखी हं जानामीत्यादि सामानाधिकरण्य
 प्रतीतिः ब्राह्मणत्वादि धर्मवति शरीर एव ज्ञानं सुखार्थं प्रयत्नं सिद्धतीति शरीरमेवात्मा अत्र प्रतिरूप्य
 ह सवाराय पुरुषो न्नरस्मय इति ननु शरीरस्य पार्थिवत्वेन घटादिवन्न चेतनं तदिति चेन्नैवं संस्थाः के
 वलनागवल्लीदलस्य रागानुत्पादकत्वे पिनागवल्लीदलखदिरचूर्णकमुकसमुदायात्मकतां वृत्तस्य रा
 गोत्पादकत्वं तत्र केवलपार्थिवं संस्थाऽचेतनत्वे पिभूतचतुष्टयसमुदायात्मकं शरीरस्य तथात्वे वा
 धकाभावादित्याहुः तन्न मृतशरीरे पि ज्ञानापत्तिः ननु ज्ञानं प्रति शरीर प्राण संयोगस्यापि कारणात्वेन
 तदानीं तदभावात् न तदुत्पत्तिः इतरथा नैवापि कानां नये मुक्तात्मनि ज्ञानापत्तिः शरीरमेव ज्ञानकार
 णमिति चेत् तर्हि आत्मनो विभुत्वेन मृतशरीरे ज्ञानापत्तिः वारणं तु गीर्वाणगुरूणां मय्यशक्यमिति चेन्न त्र
 यवोपपन्नं यवचयैः शरीरस्य नामात्वेन पूर्ववद्दूषणावतारात् पुनः श्रूयतां वीचीतरंगन्यायेन संस्का
 परं परांगीकारस्तु न युज्यते वाटगौरवात् फलमुखगौरवं न दोषायेति चेत् तर्हि विद्वत्तन्मूलं पूर्वत्वं
 दं स्याद्विद्वदिति न्यायमकं भवतः किं बुवंते संसारस्य स्वभाव एवेदं सर्वमिति चेत् वेयसीत्येकिं बाधकं अस्तु न
 ननु पत्तिः

उत्पत्तिविना
 शशालित्वेन
 वा ननु भूतं
 दं स्याद्विद्वदिति
 ननु पत्तिः

नचेद्विधातरेणानुसंधीयते इति वाच्यम् अन्यानुभूतेऽर्थेऽन्यस्यानुसंधानायोगाच्च ।

तत्समय एवेति चेत् तर्हितस्मिन्नेव समये जन्मन तु समयांतरे इत्यत्रैव किं नियामकं अस्तीश्वरसंभव
 ततेनियामक इति वक्तुमशक्यं तस्य समंदिशित्वात् तस्माददृष्टमेव नियामकमिति वाच्यम् तच्चत्मा
 नमंतरेणानुपपन्नमिति शरीरातिरिक्तरवात्माभ्युपेयः चार्वाकैकदेशिनस्तु कांशोहंवाधिरोहं
 महंजानामीति इन्द्रियधर्मसामानाधिकरण्यदर्शनादिन्द्रियमेवात्मेत्याहुः तच्चवालप्रलेपितं
 चक्षुरादिनाशोहंघटमद्राक्षसोहमिदानीं स्पृशामीत्यभेदप्रतीत्यनुपपत्तेः अपरे चार्वाकास्तु
 सुषुप्तिदशायां चक्षुरादीनामुपरमेयमनसा सर्वव्यवहारदर्शनात् तस्य नित्यत्वाच्च मन
 एवात्मा अत्र श्रुतिरप्याह अन्योन्तरात्मा मनोमय इतीति मन्यते तदप्यसत् मनसोऽरात्वेन सुखा
 दनुपलंभप्रसंगात् इतरे चार्वाकास्तु प्राणेन विनाव्यवहारादर्शनात् पिपासावानहमित्याद्युपल
 द्येऽप्यप्राण एवात्मा अत्र श्रुतिरप्याह अन्योन्तरात्मा प्राणमय इति कलयन्ति तदपि न युक्तम् त
 स्यान्नित्यत्वेन तदुरस्युपदर्शितद्वयगणगणवाणप्रहारपातात् पुत्रेपुष्टेऽहमेवपुष्टः पुत्रेनष्टेऽहमेव न
 ष्टः इत्याद्यनुभवात् आत्मा वै जायते पुत्र इति श्रुतेऽप्युच्यते एवात्मे सपिकाश्रितं तदपि न तादृशानुभ
 वस्याभिमानत्वात् उपदर्शितश्रुतीनामात्मनो ज्ञानाधिकरणत्वप्रतिपादकसत्यज्ञानमिति दर्शयमानश्रु

सुषुप्तिदशा
 यां सत्यपि शरीरे चक्षुरा
 द्युपरमेयतां
 द्यनुपलंभः

शिव
 २२

तिवाध्यत्वात् पूर्वपक्षेतात्पर्यम् दिगंबरास्तु देहातिरिक्तदेहपरिमाणश्चात्मासचदीपप्रभावतू संकोचविकाशं
 शालीत्याहुः तदप्यकिंचित्करं तस्यानित्यत्वापत्त्यातच्छिरसिपूर्वोक्तदोषवज्रप्रहारपातात् सतएवप्रा
 वकाः क्षयणकाजैनास्त्युच्यंत इति संक्षेपः इति नास्तिकखंडनं अथ सांख्यशास्त्रज्ञाः आत्ममूलप्र
 कृतिमहदहंकारपंचतन्मात्रयोऽष्टाविकारभेदात् पंचविंशतितत्त्वानितत्रशीकरनिर्लिप्तामर
 मो सपलासवत् कर्तृत्वं तत्त्वादिनिर्लिप्त आत्मासचन प्रकृतिर्नविकृतिश्च नकारेण नकार्यमिति
 यावत् परंतु चैतनश्च मूलप्रकृतिस्तु जगतकर्त्री नित्याजडायातरावनविकृतिः महत्तत्त्वं च
 प्रकृतेः परिणामः प्रकृतिकार्यमिति यावत् इदमेव बुद्धिरंतः करणमित्युच्यते अहंकारश्चाहं
 रवीडः स्वीत्याद्यभिमानः अयंचमहत्तत्त्वस्य कार्यं तन्मात्रंच शब्दस्पर्शरूपरसगंधाः एते अहंकार
 कस्य कार्यणि महदादयश्चेते सप्तप्रयुक्तो विकृतयश्च विकारास्तु आत्रत्वकूचक्षुरसनघ्राणानि
 पंचज्ञानेन्द्रियाणि वाक्पाणिपादोपस्थपायव पंचकर्मेन्द्रियाणि मनश्चाकाशवायुतेजोजल
 मता एथिव्यः पंचभूतानीति षोडशसंख्यकाः तैर्महाभूतैः शरीरमुत्पद्यते तत्संबन्धवशात् प्रकृतिरे
 व सर्वं करोति तत्संसर्गवशादात्मनो हं करोमीत्याभिमानो जायते स एवात्मनो बन्ध इत्युच्यते इति निवर्त

नाच्चमोक्षइत्युच्यतेइत्याहुः तदसत् अहंकर्त्ताऽहंभोक्ताऽहं- जानामीतिकर्त्तृत्वभोक्तृत्वधैतन्यादीनां सा-
मानाधिकरणप्रतीतेऽतनातिरिक्तप्रकृतिसद्भावेमानाभावात् जडायाः प्रकृतेः कर्त्तृत्वासंभवाच्च
ननु प्रकृतेः किं यमाणानिगुरोः कर्माणि सर्वशः अहंकारविमूढात्माकर्त्ताहमिति मन्यते इति भगव-
डुक्तेः सामानाधिकरण्योपपत्तौ भोभ्रम एवेति चेन्न प्रकृतेरदृष्टविशेषस्य गुणोक्तजन्यछादिभिर-
हमेव कर्त्तृत्वमित्यदर्थत्वात् अतएव तत्रैव सति कर्त्तारमात्मानं केवलं तु यः इत्युपरितनमगवडुक्तिः संग-
च्छेते इति कर्त्तृत्वपक्षवितेन इति संख्यामतनिरूपणम् पातं जलशास्त्रज्ञास्तु आत्मा योगगम्यः योगश्च
चित्तवृत्तिनिरोधनं तच्च चित्तस्य बाह्यवृत्तिनिवर्त्तनादंतरभिनिवेशः यमनियमासनप्राणायाम-
प्रत्याहारधारणाध्यानसमाधिभेदादष्टो योगांगानि तत्र सेव्यकर्मनिवृत्तिकरुणार्जवशान्तिशो-
चधर्तिमिताहारसत्यभाषणजीवाहिंसनव्रतमद्यभेदादशयमाः आस्तिकत्वहर्षतपःसुरार्चनदा-
नलंजनासइत्यानहोमसत्स्वराजपभेदादशानियमाः पद्मासनस्वस्तिकमडवज्रवीरासनभेदात् पं-
चमुख्यासनानि अन्यान्पि एकोनाशीतिरासनानि सन्ति पूरककुंभकरचक्रभेदात् प्राणायाम-
सिद्धिः सचाल्पप्राणसंचारनियामकः इन्द्रियाणां विषयनिवर्त्तनं प्रत्याहारः नाभ्यादिब्रह्म-

रं द्यांततत्तस्यानेषु प्राणधारणं धारणा ततो हृदयारविंदेशिवस्य विभावनं ध्याने ततः प्राणानि रुद्ध्यात्मना सह शिवसेवया
 वनं समाधिः एतादृशं गसहितयोगेन शिवमयं ज्योतिरवलोक्यते इदमेव समाधिसिद्धिरित्युच्यते तदुक्तम् चित्रसा
 धिकसाधितस्य तु वहिर्बुते निर्रोधः कमादंतर्बतितयान्तरे वविगलत्पीयूषमास्वादयेत् स्वात्मन्येव सदा सदा शि
 वमयं तज्ज्योतिरालोकयेत् सान्द्रानंदपरंपरामनुभवेत् सिद्धिः समाधेरियमित्याहुः इति पातं जलमतनिरूपणम्
 वेदान्तिनस्तु रंकमेवा द्वितीयं ब्रह्मेत्यादि श्रुतेरेकं ब्रह्मेवास्ति तच्च विनाशी वारेयमात्मा सत्तत्त्वज्ञानमनंतं ब्रह्मेति श्रुतेर्नि
 र्ब्रह्मविज्ञानस्वरूपं च तदेवौको हं ब्रह्म इति श्रुतेरुपाधिवशात् जीव इत्युच्यते तस्यैव समाया निर्मिताऽविद्या विद्या
 भ्यां बंधमोक्षौ भवतः शरीर आत्मत्वाभिमानकारणैः विद्याविद्यातु तन्निवृत्ति का शरीर आत्मत्वाभिमानो बंध
 धः तन्निवृत्तिरेव मोक्ष इत्युच्यते तस्मिन्नेव ब्रह्मणो रज्जौ सर्प इव मिथ्या भूत संसारो भासते तस्माद्ब्रह्मेव स
 त्वं जगन्मिथ्येत्याहुः इदमपि युक्तं न प्रतिभाति प्रत्यक्षा सिद्धपदार्थस्य मिथ्यात्वा संभवात् न च रज्जौ तर्हि क
 थं सर्पस्य मिथ्यात्वमिति र्वच्यम् प्रसिद्धेव सर्पस्य तत्र भागे गीकारेण दृष्टं तदेव स्यात् न च तत्राप्यसदेव सर्पो भा
 सते इति वाच्यम् तथा सति शशशृंगस्यापि भावापत्तेः अथ तर्हि स्वप्ने कथं शस्त्रप्रहारादेर्मिथ्यात्वमिति भाषि
 ष्याः प्रसिद्धेव शस्त्रप्रहारादेः स्वस्मिन्ना रोपमात्रात् अतएव सा प्रमाणानस विपर्यय एव इति वक्ष्यामः
 न च मिथ्यात्वप्रतिपादक श्रुतेरप्रमाण्यापत्तिरिति वाच्यम् तस्या जन्मभावस्य नश्वरत्वप्रतिपादने तात्पर्यात् अ
 न्यथा वेदस्यापि मिथ्यात्वापत्त्या तत्प्रतिपाद्यवत्सरोपि तथात्वापत्त्या नास्तिकमतप्रवेशप्रसंगः तदुक्तम् प्रत्यक्षा

सि० टी

२४

दिप्रमसिद्धविरुद्धार्थप्रबोधकः वेदांतोपदेशांशस्यादौ द्वे किमपराध्यते एव यन्नित्यं विज्ञानं ब्रह्मेत्युक्तं तदपि न
तस्यंडुरूपपादनत्वात् तथाहि किं आत्ममात्रं नित्यज्ञानस्वरूपं उत जीवः किमुतेश्वरः नाद्यः यद्यद्वानेतत्स
विषयकं इति नियमान्तस्यापि कश्चन विषयो वाच्यः मरवीदीनामपि यथावदंतर्गतत्वेन ननु भावाप
वज्जगदिति बुद्धे किं वा यत्किंचित्छटपटादिः नाद्यः मरवीदीनामपि यथावदंतर्गतत्वेन ननु भावाप
तिः सुषुप्तावपि विषयावभासप्रसंगाच्च न वक्तव्यं निर्विषयकमेव तदुत्तररीक्रियते इति निर्विषयकस्य ज्ञा
नत्वेनानाभावात् न द्वितीयः घटस्तद्विषयः पटस्तद्विषयावेत्यत्र विनिर्भेदा विरहेण भादितेपिलम्बु ग
नेन प्रशंतिर्वाधोरिति न्यायेन तदोषतादवस्थात् विनिगमनाच्च एकत्र पक्षपातिनी युक्तिः जीवस्य नि
त्यविज्ञानस्वरूपत्वे उपदर्शितदोषवारणं तु चतुर्मुखब्रह्मणोऽप्यशक्यं प्रमाणभावाच्चेष्टरस्यापि
नित्यविज्ञानस्वरूपत्वं संभवति सत्यं ज्ञानं नित्यस्य घटो नील इत्यस्यैव ज्ञानगुणवदिति तदर्थं त्वत्
त एव यः सर्वज्ञः स सर्वविदिति श्रुतेः प्रमाणं निर्वहति जीवब्रह्मणो रेक्यमित्युक्तं तदपि न
सुखदः स्वादिवैचित्र्याज्जीवानामनेकत्वेन तत्रैकत्वा संभवात् अहं जीवानेश्वर इति प्रतीतेस्तु
त एव मकश्चन संसारीवद्वः कश्चन संसारी मुक्त इति व्यवहार उच्यते नन्वेकमेवाद्वितीयं ब्रह्मे
ति श्रुतेः का गतिरीति चेन्न अनुबलस्यैवा द्वितीयमवधारणत्वात् विरोध इति चेन्न ब्रह्मेत्यस्यैव व्याप्ति
नित्यार्थकत्वात् एकत्वसमनियं तद्विजातीयत्वेनैव तद्विजातीयत्वपदार्थत्वात् प्रकृतं जगत्कर्तृत्वं

म

२४

२५

मेवैतद्वैतं एवैकविद्वानद्वितीयं तस्यैवैकविद्याधिक्यरूपवैलक्षण्यवत् समाने बुदशमुक्ताफलेषु विजातीयो घटो
 द्वैतलक्षणसत्त्वेनाद्वितीयबहारापत्तिवारणायैकत्वसमनियतत्वं वैलक्षण्यविशेषणं त्रयमस्यैवाद्वितीयपदा
 र्थत्वात् नन्वेवं सति सर्वस्वत्विदं ब्रह्मेति श्रुतिविरोध इति चेन्न ब्रह्मेत्यस्य ब्रह्मव्याप्तमित्यर्थकत्वात् व्याप्त
 त्वं ब्रह्मसंबन्धत्वं अन्यथा धरादीनामपि ब्रह्मात्वापत्त्या ब्रह्मणोऽनित्यत्वापत्तिः जडत्वापत्तिश्च न वैकोहं
 ब्रह्मसामिति श्रुतेरप्रमारापप्रसंग इति वाच्यम् एकोहं निराकारो ब्रह्मविष्णुशिवरूपेण बहुस्यामिति
 तदर्थत्वात् ननु तत्त्वमसि ब्रह्मविदुः तैव भवतीत्यादि श्रुतेः जीवेश्वरयोरभेदप्रतिपादिकायां
 त्रयप्राणपापत्तिरिति चेन्न तत्त्वमसीदित्यस्य निर्दुःखत्वेन तत्सदृशस्त्वमसीत्यर्थकत्वात् एवं ब्रह्मे
 व भवतीत्यस्यापि रोष्वर्थाधिक्येन पुरुहितोयं राजेवेति वत् अतएव सर्वं आत्मानः संमर्षिताः नि
 रंजनः परं साम्यमुपेतीत्यादि श्रुतिः प्रामाण्यमाप्नोति वस्तुतः पूर्वपक्षश्रुतीनामेव वैदंता य
 योगिश्रुतीनामर्थकरो प्रयोजनाभाव इति संक्षेपः इति आत्मानिदूपणम् मनो निरूपयति, तुरे
 ति सुखाद्यपलाब्धिं सुखादिसाक्षात्कारस्य साधनं एव मनः इत्यर्थः आत्ममनः संयोगवारणायैदि
 यमिति चक्षुरादिवारणाय सुखेत्यादि एतेन मनसि प्रमाणमपि दर्शितं तथाहि सुखादिसाक्षा

सि० टी०
२५

कारः करणसाध्यः जन्यसाक्षात्कारत्वात् चाक्षुषादिवदित्यनुमानाच्च चक्षुरादिबाधालनः सिध्यति मनो वि
भजते तच्चैति मनश्चेत्यर्थः मनसोऽनेतत्वे हेतुमाह प्रत्यालेति आत्मानमात्मानं प्रति प्रत्यात्मानं तस्मिन्निमित्तेन य
वर्तमानादित्यर्थः तथा चैकैकात्मन एकैकं मनसश्चावश्यकत्वेनात्मना मनतत्वात् मनसोऽप्यने
तत्त्वमिति भावः नन्वाकाशादिव मनसो विभुत्वे विभुद्वयसंयोगानं गीकारेण ज्ञानोत्पत्तिर्न स्यात् ज्ञा
ना समवायिकारणाः प्रसिद्धे रत आह परमाणुरूपमिति परमाणुस्वरूपमित्यर्थः तथा च मनसोऽस्य
एतत्वेनात्ममनः संयोगः संभवसेवेति भावः मीमांसकास्तु मनो विभुत्वं रदितद्रव्यत्वादां काशावदित्य श्री
नुमानेन विभुत्वं सिद्धति विभुद्वयसंयोगोऽप्यस्येवेत्याहुः नैतत् तादृशसंयोगस्य नित्यत्वापत्त्या सर्वदा ज्ञा
नोत्पत्तिप्रसंगेन सुषुप्त्यभावापत्तेः समुत्पद्यमानः पुरीततिप्रविशति तदा सुषुप्तिः यदनिःसुरति तदा
ज्ञानोत्पत्तिः पुरीतदहिर्द्देशावच्छिन्नात्मनः संयोगस्येव र्त्तकारणत्वात् ज्ञात एव सुषुप्तिकाले ज्ञानाय न
तिवारणाय ज्ञानमात्रे त्वङ्मनसंयोगः कारणमिति मतं निराकुर्वति नव्याः ननु मनसोऽणत्वेना
नविधानिनां कथं पुनरप्यनोत्पत्तिः मनसश्चक्षुरीन्द्रियसंयोगकाले त्वगिन्द्रियादिनां संयोगां संभ
तिवादि चेन्न मनसोऽतिसयवेगशालित्वेन क्षणविलंबेनैवेन्द्रियसंवेधसदभ्याससंविशेषशालि
नानावधानिनां ज्ञानमुत्पादयति पुनरप्यनुभवामीति प्रत्ययो भ्रमः अतएव किमुक्तं व्यासंगा

२५

सुकिमतिरिक्तकल्पनेनेति चेन्नेवं व्याप्यति जातीषु गुणानां व्याप्यति त्वनियमात् किंच तं नृगतनीलपीतादीनां प-
 रस्परविरोधेन पटे नीलादिनि कुरस्वस्येवानुसन्नेः रूपाश्रयविभज्यदर्शयति तत्रेति पृथिव्यादित्रयस्यार्थः
 सप्तविधमिति रूपमित्यनुषज्यते आश्रयशुक्लमिति ननु कालिन्दीसलिलैस्तादौ कथं नीलिमोपलंभश्रुति चे-
 न्न तस्य स्थलोपाधिकत्वात् आश्रयशुक्लमिति वैश्वानरादावुपलंभक पार्थिवरूपप्रतिबंधाभावात् आश्रयशु-
 क्लस्यानुपलब्धिः रसनिरूपयति रसनेति षड्विधश्रुति तथाचावयवगतनानारससमुदायादेव सामान-
 स्यमिदं रसानां ज्वेष्टव्य इति भावः रसस्याश्रयमाह पृथिवीति आश्रयविभज्यदर्शयति तत्रेति पृथिवीज-
 लयोरित्यर्थः षड्विधश्रुतिरसइत्यनुवर्तते जलेमुधरावेति ननु जम्बीरजलादावप्लोपलब्धेः कर्कटीभ-
 द्वाणां तरेजलेति कोपलब्धेः अथ कथं मधुरावेति चेन्न तस्याऽप्युपाधिकत्वात् अतएव शुकेऽपि जाम्बीराणां
 म्लोपलब्धिः कर्कटीभद्वाराणां तूरे जलेति कानुपलब्धिः ननु जलेमाधुर्यसत्वे कुतोऽप्यनुपलम्ब्यत
 इति चेन्न हरीतकीभद्वारादीनां तद्वज्जलकत्वात् इतरसनिरूपणं गंधनिरूपयति प्राणति पृथिवी
 मात्र इति रिति गंधप्रतीतिसत्वे पृथिवीसंबन्धसत्वे पृथिवीसंबन्धाभावे गंधप्रतीतभाव इत्यन्वयः य-
 त्तिरेकाभ्यां पृथिवीगंधस्यैव जले प्रतीतिर्वाद्या एवैवार्थवत् ननु देशांतरस्य कलुरिकुसुमसंबन्धप-
 वनस्यैतददेशाभावे गंधप्रतीत्यनुपपत्तिः तत्र वायुनीलजलकादिसंबन्धोऽप्येवेति वाच्यम् कस्तुर्वा

नूनतापत्तेः कुशमस्य च छिद्रापत्तेरिति चेन्न भोक्तृदृष्टविशेषेणैव अणुकांतराद्यस्य ते कंघ्रादौ तु तद
 भावान्न तथा इति गंधनिरूपणम् स्पर्शनिर्णयति त्वगिमितिसंख्यादावतिव्याप्तिवारणायमात्रपदं त
 वेति पृथिव्यादिचतुष्टय इत्यर्थः शीत इति शीतस्पर्श इत्यर्थः खमुष्ण इत्यत्रापि प्रसंगाद्वादिचतुष्टय
 स्याकजत्वापाकजत्वे प्रतिपादयन्नित्यत्रानित्यत्वे प्रतिपादयति रूपादीतिपाकजमिति पाकजमपीत्यर्थः
 पाकजैः संयोगस्तस्माज्जायत इति पाकजं वाकासमवायिकारणमिति यावत् ननु कथं पाकान्न
 जनेति चेत् अत्र पीतुपाकवादिनो वैशेषिकाः आमनित्तिप्रैद्यते हुताशनसंयोगात्परमाण्वादि
 कपालपर्यन्तावयवेषु क्रिया ततः परस्परविभागः ततः परस्परसंयोगनाशः ततोऽसमवायिका
 रणनाशात् तद्व्यनाश इति नियमेन श्यामघटस्य नाशोऽवशिष्टः परमाणवः पंच्यन्ते तत्रैव पाके
 न श्यादिचतुष्टयोत्पत्तिस्ततः परमेश्वरेण सर्गादाविवद्यणुकादिकमेण पूर्ववद्वर्तते घटो
 निर्मायते मरमाणुरूपेणैव द्यणुक रूपं जन्यते एवंक्रमः अन्यथा घटोऽस्य दृढत्वे हुताशनमवे र
 शासंभवाद्वाद्युपपत्तिर्न स्यादित्यहुः पिठरपाकवादिनो नैयायकास्तु घटादिकं सार्धं द्रमेव अन्य
 श्चातदंतर्गतं तदुल्लादेः पाको न स्यात् अत एकत्वे देवपरमान्वादि घटपर्यन्तेषु घटैर्नाशविना
 पाके नैव रूपाद्युत्पत्तिरिति चेन्न ननु स्पर्शः कथं पाकज इति चेन्न रसातलफलादावतयादिना को

मलकठिनस्पर्शादादनस्यप्रत्यक्षसिद्धत्वात् केचित्तत्त्वयवसंयोगविशेषएव काठिन्यादिरित्याहुस्तदस
त् तथासतितस्यचाक्षुषत्वापत्तेः स्पर्शानसंयोगस्यचाक्षुषत्वनियमात् पाकजलादेवानित्यत्र
मित्याह अनित्यंवेति अन्यत्रजलादौ अपाकजमिति अपाकजमेवेत्यर्थः रूपादिचतुष्टयमित्य
नुषज्यते संख्यानिरूपयति एकत्वादिति एकत्वादिर्योव्यवहारएकत्वं द्वित्वमित्याद्याकलस्यहे
तुःसंख्येवेत्यर्थः ननुसंख्यायाश्चाधीरस्तिनवेत्याह एकत्वादीति तथाच एकंदशशतं चै
वसहस्रमयुतंतथा लक्षचनियुतंचैवकोटिरखंदमेवच वंदंखर्वोनिखर्वंश्चसंखपक्ष
श्चासागरः स्रत्यंमध्यंपराद्वैचदशद्विष्टापयाक्रमम् इतिमहदुक्तेः पराद्वैपयंतैवसंख्येतिभावः
नित्यानित्यभेदेनैकत्वंद्विविधमित्याह नित्यगतमिति गगनपरमाण्वादित्येत्यर्थः अनित्यग
तमिति परमाणुभिन्नपृथिव्यादिचतुष्टयगतमित्यर्थः अत्रचकारण गतमेकत्वमसमवायिका
रणमिति बोध्यं द्वित्वादिकमनित्यमित्यर्थः अत्रचकारणगतमेकत्वमसमवायिका
रणमिति बोध्यं द्वित्वादिकं त्विति आदिनात्रित्वादिकं परिग्रहः सर्वत्रेति नित्यानित्यद्वययोरित्य
र्थः तथाचापेक्षाबुद्धिजन्यत्वादिकमनित्यमेवेतिभावः अनुकथंमपेक्षाबुद्धिजन्यत्वमिति

चेदुच्यते घटद्वयसन्निकर्षानंतरमयमेकायमेक इति ज्ञानं जन्यते इतीदमेव। पेक्षाबुद्धिरित्युच्यते ततो घटद्व
येद्वित्वमुच्यते अत्र घटद्वयगतमेकत्वं समवायिकारणम् घटद्वयसमवायिकारणं अपेक्षाबुद्धिर्नि
मित्तकारणम् ततो द्वित्वद्वित्वनिर्विकल्पकम् ततश्चोद्भावितिविस्तारस्य प्रत्यक्षं तन्निर्वाहार्थं
मेवापेक्षाबुद्धेस्त्रिद्वारावस्थापित्वं कल्पते तस्मिन्नेव क्षणेऽपेक्षाबुद्धिनाशः तदुत्तरक्षणे च द्वित्वस्य
शशस्त्रं अपेक्षाबुद्धेर्नाशः कारणम् अन्यथा पेक्षाबुद्धेर्नाशानंतरमपि द्वित्वप्रत्यक्षापत्तिः ए
वं त्रित्वादावपि बोध्यम् अतो द्वयेद्वित्वादिकं तु योगीश्वरापेक्षाबुद्ध्या जन्यते तन्नाशश्च योगीनापमे
दि पेक्षाबुद्धिनाशो न तिष्ठेयम् ननु शब्दबुद्धिकर्मणां द्विद्वारावस्थापित्वा कथमपेक्षाबुद्धिस्त्रिद्वाराव
स्थापिनी किंच योग्यविभुविशेषगुणानां प्रतिस्वांतरवृत्तिगुणानां कारणत्वाद्वित्वनिर्विकल्पकैर्नै
वापेक्षाबुद्धिमाशाद्येति चेन्मैवं अपेक्षाबुद्धिर्भिन्नानामेव विवक्षितत्वात् इति संख्या निरूपणम् परिमा
णं निरूपयति मानेति मानं परिमितिस्तस्यो व्यवहारः इदं महदिदमणिवत्पाद्यात्मकस्तस्य कारणं परि
माणमेवेत्यर्थः परिमाणस्याश्रयमाह नवद्वयेति तच्च नित्यगतं नित्यमनिगतमनित्यम् परिमाणं
विभजते तदिति परिमाणमित्यर्थः चातुर्विध्यं दर्शयति अणिवति अणुत्वं महत्त्वं दीर्घत्वं संक्षिप्तत्वं

को

तु

लक्षानमित्यनुमोदरीदृश्यते तथा च न्यायसूत्रं युगपद्भानुनृत्यति मनसो लिंगमिति मनसो लाघवात्
 रमाणसूत्रत्वाद्धानित्यत्वमित्याह नित्यं चेति इति मनो निरूपणम् अथ द्रव्याणां साधर्म्यवेधर्म
 प्रकृतिषा पृथिव्यादि नवानां समवायिकारणत्वं साधर्म्यं नित्यद्रव्याणामवृत्तित्वं पृथिव्यप्रेजो वा
 युमनसां मूर्तत्वं क्रियावत्त्वं परत्वापरत्वे वेगवत्त्वं च किं नाम विभुत्वमिति चेत् मूर्तत्वं च परिच्छिन्न परिमा
 णवत्त्वमिति संप्रदायविदः क्रिया समवायिकारकणत्वावच्छेदकतया सिद्धे जातिविशेष इति नव्याः
 आकाशादिवत्तुष्टयस्य विभुत्वं परममहत्परिमाणवत्त्वं च किं नाम विभुत्वमिति चेत् सर्वमूर्तद्रव्य
 संयोगित्वं परममहत्परिमाणवत्त्वं वादि कालमनोभिन्नद्रव्याणां विशेषगुणवत्त्वं आकाशजीव
 योरव्याप्यवृत्तिविशेषगुणवत्त्वं दार्ष्टिकविशेषगुणवत्त्वं च व्याप्यवृत्तिनामः स्वात्मताभावसमा
 नाधिकरणत्वं दार्ष्टिकत्वं च तृतीयक्षणावृत्तिधंसप्रतियोगिष्ठ्यादिपञ्चानामभूतत्वं तच्चात्माव
 त्तिविशेषगुणवत्त्वं वा पृथिव्यादिचतुर्णां द्रव्यसमवायिकारणत्वं स्पर्शवत्त्वं च पृथिव्यादित्र
 याणां रूपवत्त्वं द्रव्यवत्त्वं च पृथिवीजलयोरसवत्त्वं गुरुवत्त्वं च वेधर्म्यं शर्ववदोध्यम् इदानीं पृथि
 व्यादीनां गुणाः प्रदर्शयते चतुर्दशगुणाः पृथिव्यानिव रूपादि त्रयोदशसंस्कारश्च चतुर्दशगुणाः
 जलस्य तेजगंधवर्ज रूपादि स्रंताः संस्कारश्च एकादशगुणास्ते जलस्य तेजसगंधगुरुत्ववर्ज रूपा
 दिद्रवताः संस्कारश्च त्रयगुणाः वायोः तेजसगंधवर्जस्पर्शपरत्वात् संस्कारश्च षड्गुणा आकाशस्य ते

यथा एकं स्ति
 निवात्मनि श
 रीरावच्छेदेन श
 नं घटावच्छेदे
 न तदेत्येताभा
 वेऽप्येष्टमिति
 तत्सर्वमिति च
 रणत्वं ज्ञानेऽ
 दोतम ७

यि

त्व

च संख्यादिविभागाः शब्दश्च पंचगुणाः कालदिशोर्तेच संख्यादिपंच ऋष्टोगुणाः परमात्मनः तेच संख्यादि
 निपंचबुद्धीकाप्रयत्नाश्चतुर्दशगुणाः जीवस्य तेच संख्यादिपंच उद्यादिनव ऋष्टोगुणाः मनसः तेच सं
 ख्यादिसप्तसंस्कारश्च तदुक्तं वायोर्नवैकादशतेजसोगुणा जलदित्तिप्राणभृतांचतुर्दशदिक्कालयोः
 पंचषडेव बावरे महेष्टरेष्टो मनसस्तथैव च १ इति श्रीतर्कद्वयविशेष्यनिरूपणानामद्वितीयपरिच्छेद संग्रहे
 ६: २ अथ गुणानिरूपयति चक्षुरिति रूपत्वादिवारणाय गुण इति रसादिवारय च क्षुद्रा इति सं
 ख्यादिवारणाय मात्रपदं यद्यपि प्रभामिति संयोगवारणाय गुणपदेन विशेषगुणस्य विवक्षणीयत
 या ततएव संख्यादिवारणं संभवति तथापि सांख्यिक इव त्ववारणाय तदावश्यकं वस्तुतस्तु प
 रमाणुरूपेऽव्याप्तिवारणाय चक्षुर्मात्रग्राह्यजातिमत्वे सति गुणत्वस्य विवक्षणीयतया विशेष
 पदं न देयमेव अणुकेति व्याप्तिवारणाय गुणपदं तु देयमेव रूपत्वादीनि सर्वाण्येव जातय
 इति बोध्यं रूपं विभजते तच्चेति रूपं चेत्यर्थः इदं च सप्तविधमित्यनेनान्वेति ननु कथं सप्तवि
 धमंतस्तत्र हेतुमाह शुक्लेति ननु वित्ररूपं किं मानं चित्रपट इति प्रतीतित्तु तंतुगतनीलपीतादी
 नमिदं चेन्न तथा सति पस्याप्रत्यक्षत्वापत्तेः वहिर्द्रव्यप्रत्यक्षे समवायेन रूपस्य कारणत्वात् न
 नुरूपवत्समवेतत्वमेव वहिर्द्रव्यप्रत्यक्षे कारणमस्तु प्रकृतेरूपवान् तंतुस्तत्समवेतत्वं पटोऽव्याहृत
 मेवेति चेन्न लाघावेन रूपस्यैव कारणत्वात् अत्र व्याप्यवृत्तिनीलपीतादीनां निरुक्तमेव चित्ररूपम

संवेत्यर्थः तेन द्वयस्याप्यणुपदादिनाव्यवहारेऽपि न क्षतिः परममध्यममेदेन तद्विविधम् तत्र परमाणुत्वं ह्रस्वत्वे
 परमाणुमनसोः मध्यमाणुत्वं ह्रस्वत्वे द्यणुके परममहत्त्वदीर्घत्वे गगनादौ मध्यममहत्त्वदीर्घत्वे घटादावि
 ति वैध्यम् एतन्मौक्तिकादिदं मौक्तिकमणिवति व्यवहारस्याकृष्टमहत्त्वाद्गोणत्वम् एवं केतनाद्यजने
 ह्रस्वमित्यत्राप्यपकृष्टदीर्घत्वाद्गोणत्वम् परिमाणञ्च क्वचित्संख्याजन्यं क्वचित्परिमाणजन्यं क्वचि
 त्प्रचयाख्यसंयोगजन्यं तत्राद्यं परमाणुद्वित्वजन्यं द्यणुकवहुत्वजन्यं च द्यणुके द्वितीयं तु कपाल
 परिमाणजन्यं घटपरिमाणं तृतीयं च तूलावयवसंयोगजन्यं तूलपिरण्डपरिमाणम् अयमेव
 संयोगः शिथिल इत्यव्युच्यते इति परिमाणानिरूपणं पृथक्कं निरूपयति पृथगिति स्वयमस्मात्पृथगि
 ति या व्यवहारस्तस्य कारणं पृथक्कमेवेत्यर्थः तच्चैकपृथक्कद्विपृथक्कत्रिपृथक्कादिभेदेन बहुविधम्
 तत्रैकपृथक्कं नित्यमनित्यं च नित्यगतं नित्यमनित्यगतमनित्यम् द्विपृथक्कादिकं तु सर्वत्रानित्यमेव
 ननु भेदातिरिक्तपृथक्कं किं मानमिति चेन्न घटः पटोनेति प्रतीतिविलक्षणाया घटः पटोत्पथगिति
 इति प्रतीतेरेवमानत्वात् संयोगनिरूपणं संयोगनिरूपयति संयुक्तेति इमो संयुक्तोऽतिव्यवहारस्तस्मिन्
 तु संयोग एवेत्यर्थः उपदिष्टलक्षणाचतुष्टयेऽसाधारणपदं देयम् क्वचित्सुस्तकं परमाणुपृथक्क
 लक्षणेऽसाधारणपदं दृश्यते तत्राधुनिकैर्न्यस्तमिति बोध्यं सति विधः अन्यतरकर्मजो भयकर्म

तिस्रोऽंशः
२८

जसंयोगजमेदात् तत्राद्यः शकुंतलशैलसंयोगः द्वितीयस्तु मेघयोः संयोगः तृतीयस्तु दर्शित एव संयोगजः
कायपुस्तकसंयोग कर्मजोपि द्विविधः अभिघातो नोदनं चेति तत्रादिमस्तु शब्दकारणीभूतः द्वितीयस्तु
क्रियादिकारणीभूतः विभागानिरूपयति संयोगनाशक इति संयोगनाशजनक इत्यर्थः कलंतिव्या
प्तिवारणा यगुणपदम् नन्वीश्वरेच्छायामतिव्याप्तिव्यस्यसाधारणजनको विवक्षितः सदा वैषम्यस्या
दिति चेन्नैवम् क्रियायामतिव्याप्तिवारणा तस्यावश्यकत्वात् क्रियाक्रियातो विभागः विभागात्पूर्वदे
शसंयोगनाशः उत्तरदेशसंयोगोत्पत्तिरिति नियमेन क्रियाया अपि तज्जनकत्वात् ननु ययो संयो
गस्तयोरेव विभाग इति नियमान्मेरुकेलाशौ विभक्तौ इति व्यवहारः कथमिति चेन्न तस्य गोणत्वा
त् विभागोपि विविधः अन्यतरकर्मज उभयकर्मजो विभागजश्चेति उदाहारणं पूर्वबोधोध्यम् विभा
गजविभागोपि द्विविधः ~~अन्यतरकर्मज उभयकर्मजो विभागजश्चेति~~ कारणमात्रविभागजः का
रणकारणविभागजश्चेति तत्रादिमस्तु कपालद्वयविभागात् कपालपूर्वदेशविभागः द्वितीयस्तु ह
स्तपुस्तकविभागात् कायपुस्तकविभागः तस्याश्रयमाह नवेति परत्वापरत्वेन विभागनि
रूपयति परत्वापरत्वेति परव्यवहारासाधारणकारणपरत्वं अपरव्यवहारासाधारणकारणमपर
मपरत्वमित्यर्थः परत्वापरत्वे विभजते तदिति द्वैविध्यं व्युत्पादयति दिक्कत इति दैशिकपरत्वापर

विभागनि

२८

त्वे कालिकपरत्वापरत्वेवेत्यर्थः । तत्र देशकपरत्वमुदाहरति दूरस्थ इति तदुत्पत्तिक
 मत्वाभिहित एव स्रवदिकि एड संयोगा समवायिकारणं शेषं सुगमं देशिकमपरत्वमुदाहरति स
 मीधे स्थिति तदुत्पत्तिश्चात्यतरमूर्तसंयोगवशिष्टशरीरं ज्ञानात् देशिकपरत्वापरत्वेमूर्तमात्रव
 तिनीभवतः कालिकपरत्वमुदाहरति ज्येष्ठेति ज्येष्ठेकालकृतपरत्वमितिकालिकपरत्वमित्यर्थः
 तच्च ज्येष्ठत्वमेव तदुत्पत्तौ च कालपि एड संयोगा समवायिकारणं कालिकमपरत्वमुदाहरति कनि
 ष्ठेति कनिष्ठत्वमेव कालिकमपरत्वम् तदुत्पत्तिश्चात्यतरदिवाकरक्रियाविशिष्टशरीरज्ञानात्
 कालिकपरत्वापरत्वेजन्यद्रव्यमात्रवृत्तिनीभवतः गुरुत्वं निरूपयति आद्येति आद्यं पतनं
 कर्मविशेषं सस्या समवायिकारणं गुरुत्वमेवेत्यर्थः द्वितीयादिपतना समवायिकारणवेगेति व्याप्ति
 या वारणाद्येति तच्च रतिकमावतोलकादिभेदेनानेकधा नित्यगतं नित्यमनित्यगतमनित्यम् द्रवत्वं
 निरूपयति स्पंदनेति स्पंदनं प्रवणं तस्या समवायिकारणम् द्रवत्वमित्यर्थः तस्याप्रपमाहृष्टि
 वीति तच्च जलं परमाणामिनां नित्यमिति बोध्यं द्विविधमिति द्वैविध्यं दर्शयति सांसिद्धिकमिति
 विस्वाभावं सांसिद्धिकं तेजसंयोगजन्यनैमित्तिकमित्यर्थः तत्र सांसिद्धिकमुदाहरति सांसि

द्विकमिति नेमित्तिकमर्थेऽधीवोति ननुनेमित्तिकद्रवत्वस्यऽप्यथा बाधतादौ तेजसि वत्सादौ चाभावात्कथं च
 स्थिवी तेजसोरतस्मात् पृथिव्यामिति स्वरूपं निरूपयति चूर्णीति चूर्णपिष्टं तदेवादिर्दस्य मत्तिकादेः सच
 र्णादिसंस्पिंडीभावः संयोगविशेषः तस्य हेतुर्निमित्तकारणं स्वरूपं वेत्यर्थः कालादावतिव्याप्तिवारणा
 यगुणपदं रूपादावतिव्याप्तिवारणाय पिंडीभावेति चूर्णपदं स्पष्टार्थः सच नित्यगतो नित्योऽनित्यग
 तोऽनित्य एवेति बोध्यम् तेषां दावपितदंतर्गतजलभागस्यैव स्वरूपः स्वरूपकथं जलमपि दहना
 नुब्रूलं मेव शब्दं निरूपयति श्रोत्रेति शब्दत्वेति व्याप्तिवारणाय यगुणपदं वस्तुतस्तु श्रोत्रोत्पन्नश
 ब्दस्यैव श्रोत्रग्राह्यत्वेन तद्विज्ञेऽव्याप्तिवारणाय श्रोत्रग्राह्यजातिमत्वेतात्पर्याङ्गुणपदम
 नुपादेयमेवं श्रुत्य मेर्याद्यवच्छेदेनोत्पन्नशब्दस्य कथं श्रोत्रदेशोत्पत्तिरिति चेत् नवीचीतरङ्गन्या
 यनकंदस्वमुखन्यायेन वा तदुत्पत्तेः मेरीशब्दो मया श्रुत इति धीस्तुभ्रांतेव अतएव मेरीजन्यतार
 शब्दानामपामंदशब्दः श्रुत इत्यनुभवः सांख्यविदेकांतिनौ तु पृथिव्यादिपंचसु शब्दमिच्छतः स्वतं
 त्रानुमेयं शब्दो मृदङ्गः शब्द इति व्यवहारात् पृथिव्यामेव शब्दमिच्छंतितन्मतनिरासार्थमाह आ
 काशमात्र इति तत्र युक्तिस्तु प्रादर्शिनैव शब्दविभवं जते सच इति मेर्यादाविति मेर्याद्यवच्छे
 देनेत्यर्थः आकाशे जायमान इति शेषः आदिना वैरावीणादेः परिग्रहः यव रणा मिकमु

दारहरति वर्णामिकं इति संस्कृतभाषादिरूप इत्येदुत्तरं सचेति पूरणीयं अत्रादिपदेन लोकि-
 भाषादेः परिग्रहः द्विविधोऽपिशब्दस्त्रिविधः संयोगजो विभागजः शब्दजश्चेति अत्राद्यः भेदो री-
 धं संयोगादं न्यात्मकः कंठसंयोगादं न्यात्मकः द्वितीयश्च वंशेषाद्यमानेदलद्वयविभागादं
 न्यात्मकः सच चटचटशब्दः आष्टद्वयविभागादं न्यात्मकः सच ककारादिः तृतीयश्च द्विती-
 यं शब्दादिचरमशब्दांतः अत्र सर्वत्राकाशः समवायिकारणं भेदिकाकाशसंयोगः कंठकाशो
 संयोगः वंशदलाकाशविभागः उंष्टकाशविभागः शब्दश्च तत्र तत्रा समवायिकारणं अन्यत्स-
 र्वनिमित्तकारणं तदुक्तम् संयोगाद्विभागः च्छब्दाच्च शब्दनिव्यतिरिति तन्नाशश्चोत्तरोत्त-
 रशब्देन अत्यशब्दनाशश्चाप्यत्यशब्दनाशेनेति बोध्यम् केचित्तु संदोषसुदन्त्यायेनोप्यत्यश-
 द्देनान्तरशब्दस्यात्यशब्देनोप्यत्यशब्दस्य नाश इत्युच्यते तन्न अत्यशब्दनाशश्च सर्वज्ञोऽप्यत्यश-
 द्दस्येव नष्टत्वेन तस्य कारणत्वात् संभवात् ननु जैमिनीयाः सोऽयं ककारेति प्रत्याभिज्ञां वलाच्छब्दस्य
 नित्यत्वमंगीयं कुलं कथमनित्यत्वमुपादितमिति चेन्न तदेवेदमोषधमिति प्रतीतिं वतस्सारि-
 श्रमि संजात्यालं वनत्वात् अतएवोत्पन्नः ककारो विनष्टककार इति प्रतीतेः बुद्धिं निरूपयति सर्व-
 ति सर्वे ये व्यवहारा आहारविहारादयस्तु सांख्यिकेभ्यः बुद्धिं निरूपयन्तीत्यनुव्यवसाय-

जन्मान्त्वं बुद्धेर्लक्षणं संख्यमते बुद्धिशब्दस्य महत्त्ववाचकत्वादाह ज्ञानमिति बुद्धिर्विभजते सेति
 बुद्धिरित्यर्थः द्वैविध्यं व्युत्पादयति स्मृतिरिति स्मृतेर्लक्षणमाह संस्कारेति संस्कारश्चेति व्याप्तिवा
 रणाय ज्ञानपदं अनुभवेति व्याप्तिवारणाय संस्कारमात्रजन्यत्वं विवक्षणीयम् कचित् धैवपाठः
 न चैवं सत्यसंभवः तस्य संस्कारजन्यत्वे सतीन्द्रियार्थसन्निकर्षी जन्यत्वात् स्मृतित्वेन स्मरामि इत्य
 अनुभवसिद्धौ जातिविशेषः इति स्मृतिः अनुभवामीत्यनुभवः सिद्धमनुभवत्वं प्रत्यक्षजातिः न त्व
 नुमित्यादि साधारणं तत्र तत्र तादृशप्रत्ययाभावादतो नुभवत्वेन निर्वर्त्ते तद्विन्नमिति स्मृतित्वा
 वक्तुं न निन्नमित्यर्थः तेन यत्किंचिच्छ्रुतिमिन्नत्वस्य स्मृतौ सत्त्वेऽपि न क्षतिः घटादिवारणाय ज्ञानमिति स्म
 र्तिवारणाय तद्विन्नमिति अनुभवं विभजते सति यथार्थानुभवं लक्षयति तद्वतीति तद्वत् तत्प्रका
 रो यस्य स तथैत्यर्थः तद्वद्विशेष्यकस्य प्रकारक इति यावत् भवति चायं घटा इति ज्ञानं घटत्वं त्व
 द्द्विशेष्यकं घटत्वं प्रकारकं च स्मृतिवारणायानुभव इति अथ यथार्थानुभववारणाय तद्वतीति य
 त्वं यथार्थ इति अनुभव इत्यनुयज्यते घटे घटौ न वेत्यंशिकसंशयेऽपि घटत्वं शेषमेव न नुरजते रजतत्वं
 मिति प्रमाया मयाप्तिः तस्य रजतत्वं प्रकारकत्वेऽपि विशेष्यभूत रजतत्वे रजतस्यासत्त्वेन रजतवत्त्वं विशेष
 शब्दकत्वाभावादिति चेत् तद्वद्विन्नमिति तत्प्रकारकत्वमित्यस्य तत्संबन्धवन्ति रजतत्वे रजतप्रकारत्वं तत्प्र

प्रकारत्वमित्यर्थमनुसरामः तजतत्वे रजतस्यासत्वेऽपि रजतस्यात्वमधेयतात्मकस्य सत्वेन रजतसंवेध
 वतिरजतत्वे रजतप्रकारत्वे तादृशतादृशप्रमाया संव्याप्तिरुतमेव ननु शास्त्रे प्रमाविश्रुपते
 सा किं यथार्थानुभावा बुद्धिः सेव प्रमेत्युच्यते इत्यर्थः इति यथार्थानुभवः अथ यथार्थानुभवं लक्षयति तद
 भवतीति तदभाववद्विशेष्यकस्तत्प्रकारकानुभवो यथार्थानुभव इत्यर्थः यथाश्रुक्ताविदे रजत
 मिति ज्ञानं भवति हि रजतत्वाभाववच्छ्रुतिविशेष्यकं रजतत्वप्रकारत्वं ननु वृद्धाः कपिसंयोगी
 ति प्रमाया सति व्याप्तिः तस्या मूलावच्छेदेन कपिसंयोगाभाववति वृद्धौ कपिसंयोगप्रकारत्वादि
 ति चेन्न तदभाववच्छेदकावच्छेदेन तत्प्रकारकत्वमिति दर्शयत्वात् तादृशप्रमायां कपिसंयोगा
 भावावच्छेदकीभूतमूलावच्छेदेन कपिसंयोगप्रकारकत्वाभावेनातिव्याप्तिविरहात् अत्रमीमांसकाः अथ यथार्थ
 ज्ञानमेवाप्रसिद्धं न च तस्याप्रसिद्धत्वे कथं सुक्ते रजतत्वप्रकारकविशेषवादी रजतार्थिनो विस्वादि प्रवृत्तयः सत्यप्रवृत्तिः
 तिरिति वाच्यम् पुरोवर्तिज्ञानस्मरणभ्यामेव संसृतं संस्मर्त्तुं हि दुःखं इदमार्कचिक्तरं तथा सति नेदं रजतमिति सा प्रवृत्तिः
 एव ताभ्यां शवाकज्ञानादपि तदापतेः उपस्थितेऽभेदज्ञानाभावेन वा विस्वादि प्रवृत्तौ विस्वादि प्रवृत्तौ च बीजमिति चेन्न सत्यप्रवृत्तिः
 प्रवृत्तिरस्य लेखि शिष्टज्ञानस्यैव प्रवर्तकत्वस्य प्रमाणीकत्वेन लाघवात् तस्यैव सर्वत्र प्रवर्तकत्वोचित्यादित्यन्यथाख्यातिः सत्यप्रवृत्तिः
 स्मरणेऽसिद्धिः वाच्यमिति प्राप्नुयुक्ताविदे रजतमिति ज्ञानेने प्रसिद्धं सुक्तिरजतत्वयोरलीकत्वावसमवायोभासत नो
 इत्यसत्त्वातिमंगीचक्रुः नैतद्युक्तं अस्तोभावना संभवात् इति अथ यथार्थानुभवः यथार्थानुभवं विमजते
 विशेषणविशिष्टज्ञानस्य

शुक्तिकाज्ञानं
 नैरजतस्य
 एव ताभ्यां
 प्रवृत्तिः
 स्मरणे

संवेधसाध
 सत्यप्रवृत्तिः
 सा प्रवृत्तिः
 सत्यप्रवृत्तिः
 सत्यप्रवृत्तिः

सिद्धत्वविशेषासावश्यकत्वेनततएवरासभादिवारणान्नसंभवेनियतपदमनर्थकं रा
वंचानन्यथासिद्धपूर्ववर्तिकारणमितिफलितं ननुकार्यमेवकिमित्याकांक्षायामारु कार्येति
अनन्यथासिद्धत्वं चान्यथासिद्धिस्तुल्यं अन्यथासिद्धिश्चावश्यकत्वनियतपूर्ववर्तिनएवकार्यसंभवेतत्स
हभूतत्वंदंडत्वादौ अतस्तदन्यथासिद्धे कैलितु अन्यत्रक्तप्रनियतपूर्ववर्तिनएवकार्यसंभवेतद्विन्नम
न्यथासिद्धे यथारूपप्रागभावमून्यस्यले क्तप्रनियतपूर्ववर्तिनो गंधप्रागभावादेवपाकस्यलेपि
धरूपकार्यसंभवेतद्विन्नोरूपप्रागभावो गंधप्रागभावेनान्यथासिद्धइतिवदंति तदसंत दंडत्वादे
रन्यथासिद्धत्वानापत्तेः अथदंडएवान्यथासिद्धिर्किं नस्यादितिचेन्न तस्यलाघवेनकारंत्वात्त
शयशरी चलाद्येवविविधं शरीरकृतं उपस्थितिकृतं संवधकृतं च तत्राद्यप्रत्यक्षमहत्त्वमनेकद्रव्यत्वाये
रकृतं दोया अनेकद्रव्यत्वं च परमाणुत्वाभावविशिष्टद्रव्यत्वं द्वितीयं गंधप्रागभावे तृतीयं दंडत्वाये
स्मरणं दोयासाक्षात्संवधकृतं दंडेइत्यलमप्रस्तुतविचारेण ननुपंचमन्यथासिद्धिरेवकुतः प्रदर्शिता अन्यात्र
प्रतिदंडे पित्ततत्रः संति तत्राद्यातुयेनरूपेणपूर्ववर्तित्वंकारणस्यतत्त्वंपथाघटंप्रतिदंडत्वस्यद्वितीयाद्य यस्याका
उः संयोगसं रणमादायेवान्वयव्यतिरेको गत्येतेनतुस्वातंत्र्येणतत्त्वं यथाघटंप्रतिदंडरूपस्यतृतीयाद्ययस्यान्यप्रति
वधनकारणं पूर्ववर्तित्वंगहीत्वेवक्वचित्पूर्ववर्तित्वंगह्यतेतत्त्वं यथाघटंप्रतिप्रत्याकाशस्यशब्दतमवाधिकारणत्वे
दंडत्वंसंपुन नरूपेण चतुर्थीचयस्यकारणप्रतिपूर्ववर्तित्वंगहीत्वेवकार्यप्रतिपूर्ववर्तित्वंगह्यतेतत्त्वं यथाघटंप्र
धन

दंडत्वादेः
कुत्रापि
कारणभा
वात्
गंधप्रतिगंध
प्रागभावस्येव क
उपस्थितिबुद्धि
जपतेनतुल्यं
प्रागभावस्य र

तिकुलालपितृत्वेन रूपेण कुलालपितुः कुलालत्वेन रूपेण तु कारणात्त्वमेव तस्यैवेन पंचम्यन्यथासिद्धि
 रेव सर्वत्र संभवेन तां समकिं चित्करत्वात् वालाधिवेशाद्यर्थमेव स्फुरति चेत् स्यादेतत्कारणाधिविध्यं
 समवाय्यसमवायिनिमित्तभेदात् यत्समवेतं कार्यं मुत्पद्यते तत्समवायिकारणं यत्समवेतं यस्मि
 न समवाये न वर्तमानं सदित्यर्थः उदाहरति यथा तंतवः पटस्य पटश्च स्वगत रूपादेः स्वगत रूपादेरित्या
 दिनां गंधादेः परिग्रहः कार्येण कारणेन वा सह एकस्मिन्नर्थे समवेतत्वे सति कारणमसमवाये कार
 णं यथा तंतुसंयोगः पटस्य तंतुरूपं पट रूपस्य ननु पट रूपं प्रति तंतुरूपमसमवायिकारणं न स्यात्
 तयोः समानाधिकरण्यभावात् समानाधिकरण्येव कार्यकारणभाव इति यमात् अत आह
 न कारणेन वेति कार्यसमवायिकारणवैत्यर्थः तथा च पट रूपसमवायिकारणीभूत पट समानाधिक
 रण्यस्य तंतुरूपे सत्वात् परं परासंबन्धेन पट रूपसमानाधिकरण्यमपि तुल्यं भवेति भावः परंप
 रासंबन्धश्च स्वसमवाये समवायसंबन्धेन कार्यसमानाधिकरण्यमेव कार्यकारणप्रत्या
 सतिरित्युच्यते स्वसमवायिसमवायसंबन्धेन कार्यसमानाधिकरण्यमेव कारणे कार्यप्रत्यासति
 रित्युच्यते तथा च समवायस्वसमवायिसमवायान्यतरसंबन्धेन कार्येण सहेकस्मिन्नर्थे समवाये कार्येण
 न प्रत्यासन्नत्वे सति आत्मविशेषगुणान्यत्वे सति कारणसमवायिकारणमिति फलितार्थः नवतुरीतंतुसंयोग
 दावतीत्यतिवाच्यं तंतुमात्रसमवेतत्वे सति पटकारणपटासमवायिकारणमिति विशेषलक्षणस्य विव

समवाधिकारणमात्रसमवेतं

क्षितत्वात् एवमन्यत्रापि निमित्तकारणलक्षयति तदभयामिन्नकारणनिमित्तकारणं यथातुरीवेमादि
 दिकंपटस्य इदंचकारणत्रयभावकार्यस्यैव सभावस्यतुनिमित्तमात्रं कारणमुपसंहरति तदेतत्रिवि
 विधकारणमध्येयदसाधारणकारणं तदेवकरणं यस्मात्कारणत्वरणत्वघटककारणमुपदर्श
 तं तस्मात्कारणादेतत्रिविधकारणमध्येयत्साधकतमंतदेवकरणमित्यर्थः इतिकरणप्रपंचः
 कारणप्रपंचेनिरूप्यपूर्वोद्दिष्टप्रमाणविशेषाणालक्षणावक्तुमुपन्यस्यति तत्रप्रत्यक्षप्रमाणकर
 णप्रत्यक्षं तत्रप्रमाणचतुष्टयमध्ये सिद्धात्कारणप्रमाणप्रत्यक्षं प्रत्यक्षप्रमाणमित्यर्थः ननुमा
 नादिवारणायप्रत्यक्षेति यद्यपिप्रत्यक्षादिप्रमायाः प्रथमाद्दिष्टत्वात्स्यात्वादौलक्षणावक्तुमुच्ये
 तंतथापितस्याः प्रमाणायजीवकत्वेन तदुपजीव्यप्रमाणालक्षणामेवादावुच्येतमितिभावः तच्च
 क्वचिदिन्द्रियंक्वचिदिन्द्रियार्थः सन्निकर्षः क्वचि तज्ञानं तत्राद्यनिर्विकल्पकज्ञानेद्वितीयं स
 विकल्पकज्ञाने निर्विकल्पकज्ञानेद्वारंन्द्रियार्थसन्निकर्षः तृतीयंसविकल्पकाज्ञानानंतरं य
 चहानोपादानोपेक्षावुद्धयोभवेति तत्रसविकल्पकज्ञानंद्वारिकल्पनिर्विकल्पकज्ञानं हानं च
 दुःस्वसाधनत्वज्ञानं यथासतोर्पमंडुःस्वसाधनमिति उपादानंचमुखसाधनत्वज्ञानं यथा

सविकल्पक
 ज्ञानं
 द्विर्विकल्प
 कज्ञानंकर

सं. टी. तं.
३४

रति

अकचंदनवनितादिकं संतसुखसाधनमिति उपेक्षाचेभ्यसाधनत्वाभावज्ञाने यथातरणादीं तिव्यापारवतः
रतं करणत्ववादिनः इति प्रत्यक्षप्रमाणनिरूपणम् प्रत्यक्षप्रमाणलक्षयति इन्द्रियार्थसन्निकर्षजन्यज्ञानं प्र
त्यक्षं इन्द्रियवद्गुरादिकमर्थो घटादिसुयोः सन्निकर्षः संयोगादिसृज्यज्ञानमित्यर्थः सन्निकर्षध
सवारणायज्ञानमिति अनुमित्यादिवारणायेंद्रियार्थसन्निकर्षेति अथकांचादिव्यवहितपदार्थ उपनयन
प्रत्यक्षोऽव्याप्तिरिति चेन्न स्वच्छद्रव्यस्य तेजोऽनिरोधकत्वेन तदतश्चक्षुषः प्रवेशसंभवात् अथद
र्पणोक्त्यर्थमुखप्रत्यक्षमिति चेन्न दर्पणप्राप्तवद्गुरोरेव परावृत्यामुखं प्राप्य प्रत्यक्षजननात् कचित्स
च्छद्रव्यस्येव दोषवशादन्यथाभानं दर्पणमुखं यस्यामिति धीः सुभ्रमरावतरेतनप्रतिविंबप्राप्तं इ
नवेऽस्मरप्रत्यक्षोऽव्याप्तिरिति वाच्यम् अत्र जन्यप्रत्यक्षस्यैवलक्षितत्वात् यदाह भगवान् सूत्रको ज्ञानेच्छक
रः इन्द्रियार्थसन्निकर्षोऽत्यन्तज्ञानं मन्यामिचारिव्यवसायात्मकं प्रत्यक्षमिति अन्येतुज्ञानाकर रणं यस्यत
णकं ज्ञानं प्रत्यक्षं इदं चेऽस्मरप्रत्यक्षसाधारणमिति इति प्रत्यक्षप्रमाणसामान्यनिर्णयणं प्रत्यक्ष तज्ञानाक
प्रमाणं निरूपयति तद्विविधं निर्विकल्पकम् सविकल्पकं च निष्प्रकारं कं ज्ञानं निर्विकल्पकं नि रणकं
प्रकारकं नाम जालादियोजनाहीनवस्तुमात्रावगाहि ज्ञानमित्यर्थः ननु निर्विकल्पके किं मा
नमिति चेन्न अयं घट इति विशिष्टबुद्धिर्विशेषराज्ञानजन्या विशिष्टबुद्धित्वा इदं इति विशिष्ट

वहि वदित्यनुमानस्येव हेतुत्वात् अत्र घटत्वरूपे यद्विशेषणं तत्र तत्ज्ञानमेव निर्विकल्पकमित्युच्यते
 न च विशेषणज्ञानमपि सविकल्पकमेवेति वाच्यं अनवस्थाप्रसंगात् इति निर्विकल्पकम्
 सप्रकारकं ज्ञानं सविकल्पकम् विशिष्टज्ञानमित्यर्थः यथादित्यायं ब्राह्मणो यं श्यामो यमिति सविकल्पस्य
 अत्र नास्तिकाः सविकल्पकं न प्रत्यक्षं तस्य घटत्वादिरूपा लोकोपरक्तत्वात् वंध्यापुत्रज्ञा
 नवत् निर्विकल्पकं स्वतन्त्रावस्तूपरक्तत्वात् स्यादेव प्रत्यक्षं न च तर्हि किं मुख्यं नीयं घटोयं
 घटोयं मिल्यं कां प्रतीतिभिर्नेषु विलक्षणेषु घटेषु सतः सर्वाणुगतधर्मस्रावश्यकं इति वा
 च्यं तस्यातद्व्याख्यात्मकत्वात् अतश्चावृत्तिप्रतर्दिभेदः स च तुच्छरावेत्याहुः तदसत् विधि
 मुख्ये नैव रं कां प्रतीतेः तस्य निषेधरूपत्वायोगात् इति सविकल्पकं तच्च प्रत्यक्षं यद्विधं घ्राणजरा
 सन वाक्षुष श्रोत्रस्पर्शनमानसमेदात् घ्राणजलादिकं तु जिघ्राम्यां स्वादयामि यश्यामि मृष्टो
 मिह्यं संमि मनसा मुखं साक्षात्करोमि इत्यनुभवः सादिको जातिविशेषः इति प्रत्यक्षप्र
 माविभाजः ननु प्रत्यक्षकारणीभूतं द्रियनिष्ठप्रत्यक्षसामानाधिकरण्यकटक सन्निकर्षः क इत्याकां
 द्यायांतं दर्शयितुं विभजते प्रत्यक्षज्ञानहेतुरिन्द्रियार्थसन्निकर्षः षड्विधः संयोगः संयुक्तसमवा
 यः संयुक्तसमवेतसमवायः समवायः समवेतसमवायः विशेषणविशेष्यभावश्चेति प्रसज्येति

मिथ्यावस्तु
 परक्तत्वाभा
 वात् ५ का
 सर्वाणुगत
 धर्मस्य का

सविकल्पस्य
 मिथ्या
 स्वकथेत
 हि

सि. न.
३५

कौकिकप्रत्यक्षोत्पत्तिः संयोगमुदाहरति चक्षुषा घटप्रत्यक्षजनने संयोगः तथा च द्रव्यचक्षुषस्या
शीनमानस्य संयोगावसन्निकर्षः इति भावः संयुक्तसमवायमुदाहरति घटरूपप्रत्यक्षो संयु
क्तसमवायः चक्षुषा जननीय इत्यनुषज्यते तथा च द्रव्यसमवेतचक्षुषस्य शीनमानसद्वारा
जरासनेषु संयुक्तसमवायावसन्निकर्ष इति भावः संयुक्तसमवायं ननु घटरूपे कथंचक्षुषः
संयुक्तसमवायः अतस्तमुपपादयति चक्षुसंयुक्ते घटरूपस्य समवायात् ननु दूरस्थघटादौ स
त्यपि संयुक्तसमवाये कुतः परिमाराणाग्रहणमिति चेदत्राहुः परिमाराणाग्रहणं चतुष्टयसं
निकर्षोपपत्तिकारणं संचेन्द्रियावयवार्थो वयवयोरिन्द्रियावयवव्यर्थो वयविनोरिन्द्रि
यावयवार्थो वयविनोरिन्द्रियावयवव्यर्थो वयवयोश्च संयोग इति इतरेतु दोषवशान्नग्रहणमि
ति वदन्ति संयुक्तसमवेतसमवायमुदाहरति रूपत्वसामान्यप्रत्यक्षो संयुक्तसमवेतसमवा
यावसन्निकर्षः चक्षुः संयुक्ते घटे रूपसमवेतं तत्र रूपत्वस्य समवायात् रूपत्वसामान्यप्रत्यक्षमिति रूपत्वा
त्कंयत्सामान्यतत्प्रत्यक्षोत्पत्तिः अत्रापि चक्षुषा जननीये इत्यनुवर्तते तथा च द्रव्यसमवेतस
मवायसन्निकर्षोस्त्विति चेन्नैतत् आत्मनोऽनध्यक्षप्रसंगात् समवायसन्निकर्षमुदाहरति श्रो
त्राक्षेराशब्दसाक्षात्कारे समवायः सन्निकर्षः शब्दसाक्षात्कारे जननीये इति शेषः ननु

शिव
३५

श्रोत्रशब्दयोः कथं समवाय इत्यपेक्षमाणं प्रत्युपादयति करणविवरवत्सा कांशस्य श्रोत्रत्वात् श
 ब्दस्याकाशगुणत्वात् गुणगुणानोश्च समवायात् अथ समवायस्य नित्यत्वेन शब्दप्रत्यक्षोको व्यापार
 इति चेत् शब्दः श्रोत्रमनःसंयोगवेति गृह्यमाणं समवेतसमवायमुदाहरति शब्दत्वसाक्षात्कारे
 समवेतसमवायः सन्निकर्षः श्रोत्रसमवेतशब्दशब्दत्वसमवायात् विशेषणविशेष्यभा
 वमुदाहरति अभावप्रत्यक्षो विशेषणविशेष्यभावः सन्निकर्षः विशेषणभावो विशेष्यभा
 व इत्यर्थः इन्द्रियसंबन्धविशेषणत्वमिति इन्द्रियसंबन्धविशेष्यत्वमितियावत् विशेषणता
 सन्निकर्षमुदाहरति घटाभाववद्भूतत्वमित्यत्र चक्षुःसंयुक्तभूतत्वे घटाभावस्य विशेषण
 त्वात् इह भूतत्वे घटो नास्तीत्यादौ विशेष्यता सन्निकर्षोऽवसेयः सप्तम्यन्तस्य विशेषण
 त्वनियमात् अत्रेदं बोध्यं इन्द्रियसंयुक्तविशेषणतासंयुक्तविशेष्यतादिभेदेन नानात्वे
 नापि विशेषणतात्वेन सैकैवं एवं विशेषणताविशेष्यत्वयोश्चान्यतरत्वेन गृह्यमाणतोन सन्न
 कर्षवद्भूतविरोधः इति लौकिक सन्निकर्षः ननु विशेषणता सन्निकर्ष एव नास्ति अतएव
 भावप्रत्यक्षो योग्यानुपलब्धिः करणमिति चेन्न यद्यत्र घटः स्यात्तर्हि भूतत्वमिव दृश्यतातो
 दर्शनाभावान्नास्तीति घटस्य प्रतिपत्तिरिति सत्त्वमसत्क्यात् किं तौ यो घटोऽपलभं सत्त्वं प्रतिपत्तिरिति

ताकाभावात्मकयोग्यानुपलब्धि सहकृतेन्द्रियेण वाभावप्रत्ययसंभवेऽनुपलब्धेः करणत्वस्यान्याप्यत्वात् स
 भावाधिकरणप्रत्ययद्वेष्टप्रतिपि विशेषणता सन्निकर्षद्वारा तस्यैव करणत्वस्यावितत्वादित्यास्ताविसरः
 इत्युपलब्धेः इदानीमलौकिकसन्निकर्षो निरूप्यते सविधेः सामान्यलक्षणाज्ञानलक्षणायोगज
 धर्मलक्षणाश्रिते तत्राद्येन्द्रियसंबन्धविशेष्यकज्ञानप्रकारी भूत घटत्वादिः भवति घटत्वादि
 रिन्द्रियसंबन्धविशेष्यकैयं घट इति लौकिकप्रत्ययद्वेष्टप्रकारस्तदनन्तरं तेन सन्निकर्षेण सर्वघटाः
 इत्यलौकिकप्रत्ययद्वेष्टयते न चेंद्रियसंबन्धसामान्यमेव प्रत्यासत्तिः मृगतस्मादौ जलभ्रमानंतरं
 जलज्ञानेन न स्यात् तत्रेंद्रियजलत्वयोः संबन्धाभावात् मानसस्य लेनुज्ञानप्रकारी भूतं सामान्य
 मेव प्रत्यासत्तिः अन्यथा परमाणुत्वेन यत्किंचित्परमाणुपस्थितोपरमाणुत्वसामान्यलक्षणाया स
 कलपरमाणुगोचरमानसप्रतीतिर्न स्यात् परमाणुमनसोः संबन्धाभावात् द्वितीयोपप्राप्यसौर
 भूतज्ञानलक्षणाया चाद्युपसामाग्राचसुरभिचन्दनखण्डमिति सौरमांशेऽलौकिकं चंदनखंडांशे
 लौकिकं चाद्युपजायते तत्र सौरभचंदनसौरभस्मरणवेव प्रत्यासत्तिः सौरमांशे चंदनः सन्निक
 र्षसंभवादित्याद्यन्यत्र विसरः तृतीयम् अदृष्टविशेष्य एव सद्धिविधेः पुंक्तपुंजानमेवाद्योगि
 नो द्वे विध्यात् तत्र पुंक्तस्य योगिनः प्रथमप्रत्ययस्यानिरंतरमार्विलपदार्थज्ञानं जायते तेषु ज्ञानस्य

रंजलं
 तिष्ठतीत्य
 ज्ञाने जलत्वं
 स इन्द्रियसं
 बन्धत्वं नास्ति
 प्रकारत्वं न
 हि

चिन्ताविशेषसनायद्वितीयप्रत्यासत्तासमयविशेषज्ञानं जायते इत्यलौकिकसन्निकर्षः ननु योगिसद्भावे किं
 मानमिति चेत् परमाणादिर्जन्यप्रत्यक्षविषयोऽभिधेयत्वात् घटवदित्यनुमानं गृहाणा तत्प्रत्यक्षं तु ना
 स्माकं किंतु योगिनामेवेति ध्येयम् प्रत्यक्षप्रमाणमुपसंहरति एवं सन्निकर्षजन्यं ज्ञानं प्रत्यक्षं अप्यद
 शितक्रमेणेत्यर्थः ननु सिद्धांते प्रत्यक्षज्ञानकरणमिन्द्रियार्थसन्निकर्षः किं न स्यादतस्मात् तत्कर
 णमिन्द्रियम् प्रत्यक्षप्रमाणं निगमयति तस्मात्प्रत्यक्षप्रमाणमिन्द्रियं सिद्धं सिद्धांते सिद्धमित्य
 इति ध्यः प्रत्यक्षप्रमाणम् प्रत्यक्षानुमानयो रूपजीव्योपजीवकभावसंगतिं श्रामि प्रत्यक्षप्रत्यक्षज्ञानं त
 रमनुमानं निरूपयति अनुमितिकरणमनुमानं अनुमितेः करणमनुमानमित्यर्थः तच्च लिंग
 परामर्श एवेति निवेदयिष्यति श्रयानुमितिः केसतस्मात् परामर्शजन्यं ज्ञानमनुमितिः प्रत्य
 क्षादिवारणाय जन्यातं परामर्शं स्ववारणाय विशेष्यं तथापि परामर्शप्रत्यक्षेऽतिप्रसक्तिरि
 ति चेन्नैवं साधनावकाशहिलेन नापि विशेषणीयत्वात् न च तथापि धूमवान्यवतो वह्निमा
 नित्याकारं कलिंगोपहितलोडि कमानात्मकानुमितावव्याप्तिरिति वाच्यं तादृशानुमिरस्वीकारा ते
 त ननु स्यात्तुर्वायुसुषोवेति संशयानंतरं पुरुषत्वव्यापकरादिमानपमिति विशेषदर्शने सत्य
 यं पुरुष एवेति प्रत्यक्षोदयान्तर्वाते व्याप्तिरिति चेन्न समानविषयकप्रत्यक्षविशेष्यसामग्र्यभावसह

विहितः

विहिव्याय्यधूमवान्वैपर्वतः

वर्धतोवह्निमान

वर्धतेवह्निव्याय्यधूमः

६७

पञ्चमः

६८

कृतपरामर्शजन्यत्वस्यैवविवक्षितत्वात् सावपक्षविशेष्यकैपरामर्शाप्रत्यक्षविशेष्यकांपक्षप्रका
 रकपरामर्शाप्रत्यक्षप्रकारिका द्विविधादपिपरामर्शाप्रत्यक्षविशेष्यकैपक्षप्रका
 रः इत्यनुमितिः नन्वत्रपरामर्शः कश्चित्तत्त्वनिर्वर्तिव्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताज्ञानं परामर्शः वि
 षयतासंबन्धेन व्याप्तिविशिष्टप्रत्यक्षधर्मताज्ञानं तदेव परामर्श इत्यर्थः उदाहरति यथावह्निव्या
 य्यधूमवान्वैपर्वत इतिज्ञानं परामर्शः तथाच वह्निव्याय्येत्यत्र व्याप्तेर्भावाद् धूमवानित्यत्र पक्षधर्म
 ताभावाद्भवत्येव व्याप्तिविषयकं पक्षधर्मताविषयकं चेतिभावः नन्वेतावतापरामर्शाऽवग
 तस्य जन्यत्वघटितलक्षणाविशिष्टानुमितिकीदृशीस्तत्त्वज्ञानमभिनयति तज्जन्यं पर्वतोवह्नि
 मानितिज्ञानमनुमितिः परामर्शजन्यमित्यर्थः इतिपरामर्शनिः स्वयं व्याप्तिविशिष्टेत्यत्र काव्या
 पिरित्याकांक्षायां माह यत्र धूमस्तत्राग्निरिति साहचर्यनियमो व्याप्तिः यत्र धूमस्तत्राग्निरिति
 व्याप्तेरभिनेयः साहचर्यनियम इति लक्षणां सहचरतीति सहचरस्तस्य भावः साहचर्यसामा
 न्यः नाधिकरणमित्यर्थः तस्य नियमो व्याप्तिः सचोभिवारेतत्वं तच्च व्यभिचारभावः व्यभिचारश्च सुधा
 वभाववद्वृत्तित्वं तथाच साध्याभाववद्वृत्तित्वं व्याप्तिरिति पर्यवसन्नं वह्निमान् धूम इत्यादौ सा
 ध्याभावोऽप्रसिद्ध्या धूमस्तदभाववदयोगालोकं तद्वृत्तित्वमेव वहाविति नातिव्याप्तिः नन्वेदं
 साध्यावह्निसदभाववान्वैपर्वत इति तत्त्वज्ञानमनुमितिः तज्जन्यं पर्वतोवह्निमानितिज्ञानमनुमितिः

विहितः
 ६७
 पञ्चमः
 ६८
 ३०

अत्र घटोक्तिपरंतु पटत्वविशिष्टो घटो नास्ति शते
व्याधिकरणधर्मवर्द्धिनाभावः

व्याधिकर
णधर्मवर्द्धि
नाभावस्य

क
व्याधिकर
णधर्मवर्द्धि
नाभावस्य

वाच्यं श्रेयत्वादित्यादौ साध्याभावाः प्रसिद्धाः व्याप्तिः न च सौंदर्योपध्मादेर्व्याधिकरणधर्मवर्द्धि न प्रतियोगिताकाभावस्योपगमेन तत्र वाच्यत्वेन वाच्यत्वाभावस्य समानाधिकरणधर्मवर्द्धि न प्रतियोगिताकासा प्रसिद्धत्वेऽपि घटत्वेन वाच्यत्वाभावस्य व्याधिकरणधर्मवर्द्धि न प्रतियोगिताकस्य प्रसिद्धत्वेन कथमव्याप्तिरिति शङ्क्यं चिंतामणिकारेण तैस्संख्येयैर्वाडितत्वात् संगीकारपक्षेऽपि तद्वद्वृत्तित्वस्याप्रसिद्धेः प्रकृते तस्यानुपयोगाच्चेति चेन्न केवलान्वयिन्यनुमितेरस्वकारात् स्वीकारे तु भ्रमात्मिकैव सति न व्योः संज्ञा च ते हेतुसामानाधिकरणत्वं ताभावा प्रतियोगि साध्य सामानाधिकरण्यव्याप्तिः वह्निमान्धूमादित्यत्र हेतुर्मतुस सामानाधिकरण्यत्वं ताभावो घटोऽत्यन्ताभावस्तत्प्रतियोगि घटोऽप्रतियोगि वद्विः रूपसाध्यतत्सामानाधिकरण्यधर्मे इति लक्षणा समन्वयः धूमवान्वहेरिति स्रजनातिव्याप्तिः हेतुर्वह्निस्तत्सामानाधिकरण्यत्वं ताभावो योगालंके धूमात्यंताभावस्तत्प्रतियोगि धूमरूपसाध्यमिति नातिव्याप्तिः इदं वाच्यं श्रेयत्वादित्यादौ हेतुं श्रेयत्वं तत्सामानाधिकरण्यत्वं ताभावो घटोऽत्यन्ताभावस्तत्प्रतियोगि घटोऽप्रतियोगि वाच्यत्वं रूपसाध्यं तत्सामानाधिकरण्यं श्रेयत्वे इति कृताना व्याप्तिः अथ कपिसंयोगी एतद्वत्त्वादित्यत्र हेतुरेतद्वत्त्वं तत्सामानाधिकरण्यत्वं ताभावो मृत्तावच्छेदेन कपिसंयोगात्संताभावस्य प्रतियोगि

सि० त०

समासः क
रणीयः

धिकरणहेतुसामानाधिकरण्याभावस्याभिमतत्वादिसल्लतर्ककर्मकशविचारेणवालांनोऽतिव्याप्तिः ननुज्ञातेयं व्या-
प्तिः परेतुपक्षधर्मतेत्यत्रकानामपक्षधर्मतोत्यपेक्षामाणंप्रतिपक्षधर्मतास्वरूपनिरूपति व्याव्यस्यपर्वता-
दिरुजित्वेपक्षधर्मताव्याप्योनामव्याप्याश्रयः सचधूमादिरेवतस्यवपर्वतादिनिरूपितेरुजित्वेपक्ष-
धर्मतेत्यर्थः इतिपक्षधर्मताश्रयकथमनुमानमनुमितिकरणं कथंवातस्मादनुमितेर्जनिरिति
जिज्ञासायांलाघवादनुमानमुखेनेववो धयितुमनुमानंविभजते अनुमानंद्विविधंस्वार्थपरार्थ-
चेतिस्वस्वार्थः प्रयोजनंयस्मात्स्वार्थ इतिसमासः स्वप्रयोजनंचस्वस्यानुमेयपदार्थप्रतिपत्तिः स-
वंपरार्थमित्यस्यापिइदमेवतात्पर्यमनसिनिधायस्वार्थानुमानंलक्षयति स्वार्थस्यानुमितिहेतुः
तदेवोपपादयितुंभूमिकारचयतितथाहि स्वयमेवभूयोदर्शनेनयत्रधर्मस्तत्राग्निरितिमहानसा-
दोव्याप्तिग्राहीत्वापर्वतसमीपगतः भूयोदर्शनेनेतिधूमाग्न्याव्याप्तिग्राहेसाध्यसाधनयोर्भूयःस-
हचारदर्शनेनननुपार्थिवतलोहलेख्यत्वादोशतशः सहचारज्ञानपदेनव्यामिचारज्ञानविरहस-
हकं सहचारज्ञानस्येवाभिमतत्वात् व्यामिचारज्ञानंद्विविधं यथार्थमयथार्थं च तदपिद्विविधं
निष्प्रयःशंकाचंतद्विरहः कचित्तर्कात् यथाधूमाग्न्याव्याप्तिग्राहेधूमोवहिव्यामिचारिणवेति
शंकायां धूमोवहिव्यामिचारीतिनिष्प्रयेवायदिधूमोवहिव्यामिचारीत्यात्तहिवहिजन्यानसाद-

तिधमाग्नोः कार्यकारणभावभंगप्रसंगरूपतर्को यदि भवति तदैतस्मादेव तर्कोऽहमिचारज्ञानं निवर्त
 ते अतस्तत्र तर्को देवव्यामिचारज्ञानविरहः क्वचित्सुतः सिद्ध एव यथा यदान धूमे व्यामिचारज्ञा
 नं तस्य यत्र धूमस्तत्राग्निरतीति धूमत्वावच्छिन्नमग्नित्वावच्छिन्नव्याप्तिरित्यर्थः अथ देशान्तरीय
 वहि धूमाग्नौ मिन्द्रियसंनिर्गमसंभवेन कथं धूमसामान्ये वह्नि सामान्यव्याप्तेरिह श्रुतिवे
 न धूमवत्त्ववह्निमत्वरूपसामान्यलक्षणाप्रत्यासत्त्येव सकल धूमवह्निज्ञानसंभवेन तत्र
 व्याप्तिग्रहस्यापि संभवात् महानसादाविति महानसाद्यवच्छेदेन धूम इत्यर्थः तद्वदेवा
 ग्नौ संदिहानः पर्वते धूमं पश्यन् व्याप्तिं स्मरति यत्र यत्र धूमस्तत्राग्निरिति संपर्वत
 गते च ननु परामर्शप्रतिव्याप्तिज्ञानस्य कारणत्वेन तत्सर्वक्षणे पर्वततादौ महा नसा
 द्यवच्छेदेन गृहीतव्याप्तिः कथं ज्ञानमत आह व्याप्तिं स्मरतीति तथा च धूमदर्शनरू
 पोऽद्य क्वचित्वात् व्याप्तिस्मरणं भवत्येव तदनंतरं वह्निव्याप्य धूमवत्त्ववत्त इति ज्ञा
 नमुसंघते व्याप्तिस्मरणोत्तरक्षणे इत्यर्थः अथ मेव लिंगपरामर्श इत्युच्यते व्याप्तिवत्त्वेन मध्यं गमयति लीन
 इति लिंगतच्च धूमादिस्तस्य परामर्शज्ञानविशेष इत्यर्थः तस्मात्पर्वतो वह्निमात्रेति ज्ञानमनुमि
 तिरुत्पद्यते लिंगपरामर्श इत्यर्थः स्वार्थानुमानमुपसंहरति तदैतस्वार्थानुमानं यद्व्याप्तिरकारणार

30

मुपनयः पक्षे साध्यस्यावाधितत्वप्रतिपादकवचननिगमने इदमेव लक्षणं ह. दि निधावप्रतीक्षादीनि वि-
 षयदर्शयति पर्वतोऽग्निमानिति प्रतिज्ञा धूमवत्त्वादिति हेतुः यो यो धूमवानित्युदाहरणं तथाचा-
 यमित्युपनयः तस्मात्तथेति निगमनम् इति श्रवणव्यग्रंथः ~~अत्र~~ सापमानं लिङ्गमनुमितिक-
 रणमिति वदोक्तं न युक्तं इयं यत्तदशालावह्निमत्यतीतधूमादित्यादौ लिङ्गाभावेऽप्यनुमितिदर्श-
 नादित्यामिषायवाह्निगपरामर्श एव करणमिति व्याचष्टे स्वार्थानुमितिपरार्थानुमित्यो लिङ्गपराम-
 र्श एव करणं अनुमानमुपसंहरति तस्माद्विङ्गपरामर्शोऽमानं अनुमितिकरणत्वादित्यर्थः स न-
 दमेव तृतीयज्ञानमित्युच्यते तथाहि महानसादौ धूमाग्नौ व्योप्तौ गृह्यमाणायामप्यधूमज्ञा-
 नं तदादिमम् पक्षे यद्धूमज्ञानं तद्वितीयं अत्रैव वह्निव्याप्यत्वेन यत्तद्धूमज्ञानं तत्तृतीयम् इदमेव लिङ्ग-
 परामर्श इत्युच्यते मीमांसकास्तु धूमवान्पर्वत इति पक्षधर्मताज्ञानमथ च वह्निव्याप्यो धूम इति
 व्याप्तिस्मरणमेतदुभयमेवानुमितिकरणं न तु विङ्गपरामर्शोऽपि गौरवादित्याहुः तत्र इव्यवान्पर्वतो-
 धूमो वह्निव्याप्य इति ज्ञानद्वयादनुमित्यायत्तेः इव्यत्वेन रूपेण धूमस्यैव भावात् ननु व्याप्यताव-
 छेदकं रूपेणैव हेतोः पक्षवृत्तित्वज्ञानं विवक्षितं इति मावदव्याप्यतावच्छेदकाननुसंधानेऽपि वह्नि-
 व्याप्यैव पर्वत इति शब्देन ज्ञानं साधु परामर्शोऽननुमित्यनुपपद्यते व्यापारवत्कारणं करणमिति मते

त० टी
४५

व्याप्तिज्ञानमेवानुमानं लिंगपरामर्शो व्यापार इत्यवसेयं इत्यनुमानोपसंहारः लिंगं विभूते लिंगं विविधं सन्वयव्य-
तिरेकि केवलान्वयिकेवलव्यतिरेकि चेति सन्वयव्यतिरेकिणो लक्षणा माह सन्वयेन व्यतिरेकेण च व्या-
प्तिमदन्वयव्यतिरेकि तृतीयायाः प्रयोज्यत्वमर्थः साध्यसाधनयोः साहचर्यमन्वयतदभावयोः सा-
हचर्यव्यतिरेकः तथा चान्वयप्रयोज्यव्याप्तिमद्व्यतिरेकः प्रयोज्यव्याप्तिमदन्वयव्यतिरेकीत्यर्थः उदाहर-
ति यथा वह्नौ साध्ये धूमवत्त्वं धूमवत्त्वात्मकं लिंगमित्यर्थः ननु कथमत्रान्वयव्याप्तिव्यतिरेकव्याप्तिश्च अतस्तत्कमे-
णाभिनेयति यत्र धूमस्तत्राग्निरित्यन्वयव्याप्तिः यत्र वह्नीति न तत्र धूम इति व्यतिरेकव्याप्तिः तथा चान्वयव्या-
प्तिमुपदर्शितेव व्यतिरेकव्याप्तिश्च साध्याभावव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वमित्यवसेयमिति भावः केचित्तु सा-
ध्याभावसाधनाभावयोर्व्याप्तिव्यतिरेकव्याप्तिः अन्यनिष्ठव्यप्याकथं साधनादनुमितिरिति चेत् साध्याभाव-
व्यापकीभूताभावयोर्व्याप्तिव्यतिरेकप्रतियोगित्वेन साधनस्य पक्षवृत्तित्वज्ञानं सहकारि तदुक्तं व्याप्यव्यापकभा-
वोहिभावयोर्वाद्गिष्यते तयो रभावयोस्तस्माद्विपरीतः प्रतीयते सन्वये साधकं व्याप्यं साध्यं व्यापकमि-
ष्यते साध्याभावो न्यथा व्याप्यो व्यापकः साधनात्ययः इत्याहुः दृष्टान्तं दर्शयति यथा हृदमांसे यद्यप्यन्व हा-
यव्याप्यः प्रगृह्यतत्वात्पुनस्तद्दर्शनमनुचितं तथापि तदानीं तस्यास्तत्वेनाप्रदर्शितत्वां न दोषः इत्यन्वय-
व्यतिरेकि केवलान्वयिनो लक्षणा माह सन्वयमात्रव्याप्तिकं केवलान्वयि सन्वयेनैव व्याप्तिर्यास्मिन्संज्ञा

इति उदाहरति यथा घटोऽभिधेयः प्रमेयत्वात् पटवदिति प्रमेयत्वाभिधेयत्वयोर्व्यतिरेकं व्याप्तिं निराकरोति प्रमेय-
 त्वाभिधेयत्वयोर्व्यतिरेकव्याप्तिर्नास्ति अत्रभिधेयत्वसाधकं नुमाने इत्यर्थः ननु कुतस्तन्निबन्धोऽतस्तत्र हेतुमाह
 सर्वस्य प्रमेयत्वादभिधेयत्वाच्च पदार्थमात्रस्येत्यर्थः तथाच सकलपदार्थाभिधेयत्वस्यैव प्रमाविषयत्व-
 स्यात्संताभावाप्रतियोगित्वरूपत्वे केवलान्वयित्वेन तदभावाप्रसिद्ध्या तद्व्यतिरेकव्याप्तिर्न संभ-
 वत्येवेति भावः इति केवलान्वयिकेवलव्यतिरेकिणो लक्षणमाह व्यतिरेकमात्रव्याप्तिर्केवलैकेवल-
 मिव्यतिरेकि पूर्ववत्समाप्तः उदाहरति यथा पृथ्वीतीतरेभ्योऽद्यतैर्गन्धवत्त्वात् यदि तरेभ्यो नाभिद्यतेन
 तज्जन्धवत् यथा जलनवेयं तथा तस्मान्न तथा इयं पृथिवी न तथा न गन्धाभाववतीत्यर्थः तस्मान्न तथे-
 सति गन्धाभावाभावेत्वात्तदितरेभेदाभावातीनेत्यर्थः नन्वत्र किमिति नान्वयव्याप्तिरित्याशङ्क्य परिहरति अ-
 त्रयतर्गन्धवत्तदितरेभिन्नमित्यन्वयदृष्टांतो नास्ति पृथिवी मात्रस्य पक्षत्वात् अत्र इतरभेदसाध्यका-
 नुमाने इदमुपलक्षणं जीवच्छरीरं सात्मकं प्राणादिमत्वात् यन्नेवं तन्नेवं यथा घटः प्रत्यक्षादिकं प्र-
 माणी प्रमाकरणात् यन्नेवं तन्नेवं यथा प्रत्यक्षाभासः विवादास्पदसाक्षात्प्रामाण्यमिति व्यवर्तयं शब्दव-
 द्वादित्यादिकमपि केवलव्यतिरेकि इति द्रष्टव्यं अथेतरभेदः प्रसिद्धो न वा नाद्यः यत्र प्रसिद्धस्तत्र
 गन्धवत्स्यपि सत्त्वेन तदधिकरणस्यैवान्वयदृष्टांतत्वेन केवलव्यतिरेकित्वव्याघातात् यदि तत्र

स्निग्धवत्वं तदा तस्यासाधारणत्वापत्तिः न द्वितीयः विशिष्टबुद्धौ विशेषणज्ञानस्यैतत्तुल्येन पृथिवीतरभेद
 त्वं वन्तीति साध्यविशिष्टानुमितिर्न तुल्यतैः विशेषणीभूतेतरभेदस्याप्रसिद्ध्या तज्ज्ञानस्याप्यप्रसिद्धेन च के
 वलमिदमेव द्वयं व्यतिरेकव्याप्तिज्ञानस्याप्यसंभवेन द्वयसांतरस्यापि जागरुकत्वात्कथं तदसंभव
 इति चेन्न तज्जनकेतरभेदाभावज्ञानस्यायोगात् स एव कुत इति चेन्न तादृशज्ञानकारणीभूतेतरभेद
 ज्ञानप्रसिद्धेन च वक्तव्यं कथं तत्र चकारणमिति स्रभावज्ञाने प्रतियोगिज्ञानस्य कारणात्वादिति माव
 रुग्वर्म जलभेदस्य तेजसि जतेजोभेदस्य जले इति रीत्येतरभेदस्य प्रत्येकमाधिकरणप्रसिद्ध्या पृथि
 व्यांतत्पटलस्य साधनीयतया तद्विशिष्टानुमितिसंभवात् सुतरां व्यतिरेकव्याप्तिज्ञानमपि संभवति
 इतरभेदपटलस्य पक्षारित्के प्रसिद्धत्वेन नान्वयदृष्टांतश्च स्रतरावनासाधारणमपीति कृतं पक्षं स्रले
 वितेन स्रत्रेदं बोध्यम् स्रन्वयव्यतिरेके तु पंचरूपोपपन्नम् तानीकानीति चेत् श्रूयतां पक्षधर्मत्वं स्र
 दैसत्वं विपक्षाद्यां च तिरवाधितविषयत्वमसत्प्रतिपक्षत्वं चेति स्रवाधितः साध्यरूपविषयो य
 स्रतताया तस्य भावस्तत्त्वं साध्याभावसाधकं हेतुतरं सत्प्रतिपक्ष इत्युच्यते स्रवनासि स्रिय
 स्रसोऽसत्प्रतिपक्षस्तस्य भावस्तत्त्वमिति बोध्यम् केवलान्वयितुं च तुरूपोपपन्नमेव स्रसा
 ध्यसाधयितुं क्षमते तस्य विपक्षस्य चाविपर्ययेण तद्वारित्वविपर्ययात् केवलव्यतिरेकव्यपितया तस्य

संपदाविपर्ययेण तत्सत्त्वविपर्ययास्त इति केवलव्यतिरेकि कथं श्रियिवीमात्रस्य पदं तादित्यत्र कानामपदात्ता
 लानिर्वर्तते संदिग्धसाध्यवान्यदाः यथा धूमवत्त्वहेतौ पर्वतः अथ यत्र घनगर्जितेन मेघानुमितिस्तत्राद्या
 शिर्वह्निप्रत्यक्षकालीनवह्ननुमितिर्मेजायतामित्यनुमित्साजन्यानुमितिस्त्यलेच तत्र संदिग्धसाध्यस्या
 भावादिति चेन्न एतन्मते तज्जानुमितेरस्वीकारात् तदुक्तं ननु पलव्येन निर्णीतेर्यन्यायं प्रवेष्टव्यं ते अपि
 तु संदिग्धार्थरावेति अथ वासि साध्यपिषाविरहविशिष्टसिद्धभावः पक्षता साध्यपितुमिच्छासि साध्यपिषा-
 तस्याविरहोऽभावस्तद्विसिष्टायासिद्धिः साध्यनिश्चयस्तदभावएव पक्षतातेति तदर्थः संसिचवह्ननुमिति
 प्राकृष्टणपर्वते तदानीं सासाध्यपिषायाः सिद्धेऽभावात् अभावमात्रेण पक्षतापर्वते वह्निमनुमितेऽभा-
 सा सि र्मिति साध्यपिषाशून्यकाले सिद्धिस्तत्वेय्यनुमितेऽप्येतेः तदानीं यत्किंचिदभावस्य सत्तात् अस्तु च सिद्धभावएव
 सति चेत्त पर्वते वह्ननु मितिर्मेभूयादिति छाकाले सिद्धिस्तत्वेय्यनुमितिर्जीयते सानस्यात् तदानीं सिद्ध
 भावाभावात् अतः सासाध्यपिषाविरहविशिष्टत्वं सिद्धे वावस्य कम् तथा चानुमितौ सासाध्यपिषातेजि
 कातद्विरहविरहविशिष्टसिद्धिरेव प्रतिबंधका तदभावएव कारणमिति फलितमिति दिक् इति पक्षताप्रसं
 गात् संपदाविपक्षौ क्रमेण निरूपयति निश्चितसाध्यवान्संपदाः यथा तत्रैव महानसं धूमवत्त्वहेतावेवेत्यर्थः
 निश्चितसाध्याभाववान् विपक्षः यथा तत्रैव महारुदः इति संपदाविपक्षानि हेतूनि निरूप्य प्रसंगाद्देवाभासानि
 रूपयति स्व्यापिचारविरुद्धस्त्यतिपक्षसिद्धिवाप्तिताः पक्षहेताभासाः उपदेशि रूपाणामध्ये कतिपय रूपाप्य

तदेतुवदाभासोऽतिहेत्वाभासाः तत्तुचानुमितिकरणतत्प्रतिबंधकयथायंज्ञानविषयत्वं बाधस्य
 लेवद्विरनुसृत्यनुमितिप्रतिबंधकं यदिज्ञानमुत्पन्नवद्विषयानुसृत्यसाधकं द्वयत्वमित्याकारं कंतद्विष
 यत्वस्यद्वयत्वस्यहेत्वाभासोऽसत्त्वद्वाराणामन्वयः इत्यस्यसाधारणाविरुद्धसत्प्रतिपक्षज्ञानस्यापिसाक्षाद
 नुमितिकरणप्रतिबंधकत्वबोध्यं बाधः साध्याभावस्तद्विशिष्टः पक्षोवावद्विमान्प्रमेयत्वादित्यादौव्यभिचारिणि
 पर्वतोवावद्विमानित्याद्यनुमितिकरणवद्विव्याप्यप्रमेयत्वादौमित्यादिज्ञानं तत्प्रतिबंधकं चवद्विमानावव
 द्द्विप्रमेयत्वमित्यादिज्ञानं तद्विषयत्वस्यप्रमेयत्वादौसत्त्वद्वाराणामन्वयः इत्यमनुपसंहारिप्रमृति
 ज्ञानानामनुमितिकरणप्रतिबंधकत्वबोध्यं बाधस्तत्तुचानुमितिकरणममादायसद्वेतुवारणायमथायंतीतिदिक्
 तिहेत्वाभासलक्षणां वालान्वाधयितुं वा प्राचीनसंकेतमपिदर्शयति सव्यभिचारोनेकांतिकः उच्य
 तेऽतिशेयं तत्तुचसाधारणान्यतमत्वंविभजते सत्रिविधः साधारणसाधारणानुपसंहारिभेदात् सा
 धारणलक्षयति तत्रसिद्ध्याभाववद्विज्ञासाधारणोनेकांतिकः साधारणादिबोधेयत्वं इत्यर्थः उदाहरति
 यथापर्वतोवावद्विमानप्रमेयत्वादिति ननुप्रमेयत्वस्यकथंसाध्याभाववद्वित्वमतस्तदुपपादयति प्रमेयत्व
 सतिसाध्याभाववतिहेदेविद्यमानत्वादाह स्रष्टाविसृष्टेतिप्रसक्तैरितितन्त्र सपक्षवद्वित्वस्यापिनि
 वेशात् स्रष्टावमपिस्रष्टासिद्धेर्दृष्टांजागर्तीतिमावहगर्वं पक्षवद्वित्वस्यापितथात्वात् स्रष्टाधारणं
 लक्षयति तत्तुचसपक्षविपक्षव्यावृत्तिः साधारणः सर्वेयेसपक्षविपक्षालेभ्योव्यावृत्तेर्निवर्त्ततेऽति

आरतः उदाहरति यथाशब्देनित्यः शब्दत्वात् उपपादयति शब्दत्वं हितित्या नित्यं व्यावृत्तं शब्दमात्रवृत्ति नि
 तेभ्यश्चाकाशादिभ्यः अनित्येभ्यो घटपटादिभ्यः आकाशादिः सपक्षो घटपटादिर्विपक्ष इति बोध्यम् अनुपसंहरि
 रितं लक्षयति अन्वयव्यतिरेक इष्टांते रहितोऽनुपसंहरि यथा सर्वमनित्यं प्रमेयत्वात् अत्र सर्वस्य पक्षत्वा
 इष्टांते नास्ति अत्र उपदर्शितानुमाने इति स्वामिचारनि० विरुद्धं लक्षयति साध्याभावव्याप्ते हेतुर्विरुद्धः
 यथाशब्देनित्यः कृतकत्वात् कार्यत्वादित्यर्थः कृतकत्वं नित्यत्वाभावेनानित्यत्वेन व्याप्तं अनित्यत्वेन
 व्याप्तं यद्यत्कृतकं तत्तदनित्यमिति व्याप्तिर्भवत्येवेति भावः इति विरुद्धं निरूपणं सत्यतिपक्षं लक्षयति सा
 ध्याभावसाधकं हेतुतरं यस्य स सत्यतिपक्षः यस्य हेतोः साध्याभावसाधकं साध्याभावानुमापकं हेतुतरं
 प्रतिपक्षो हेतुर्विद्यते यस्य स हेतुः सत्यतिपक्षः अयमेव प्रकरणसमस्त्युच्यते उदाहरति यथाशब्देनित्य
 तः आवणत्वात् शब्दत्ववत् शब्दोऽनित्यः कार्यत्वात् घटवदिति इति सत्यतिपक्षनि० असिद्धं विभजने
 असिद्धं विविधः असिद्धत्वमाश्रयासिद्धाद्यन्यतमत्वम् अविध्यं दर्शयति आश्रयासिद्धः स्वरूपासिद्धो व्या
 यत्वासिद्धश्चेति आश्रयासिद्धत्वं च पक्षतावच्छेदकाभावकत्वं भवति हि अरविंदत्वं गगनायत्वरूपपक्षताव
 च्छेदकाभावकं अरविंदरूपपक्षो गगनीयत्वस्य विरहात् उदाहरति यथा गगनारविंदं सुरभिः अरविंदत्वा
 त्सरोजारविंदवत् ननु कथमरविंदं गगनीयत्वविरहस्तस्मात् अत्र गगनारविंदमाश्रयः सच नश्येव अत्रो
 पदर्शितानुमाने इत्यर्थः स्वरूपासिद्धमुदाहरति स्वरूपासिद्धो यथाशब्दो गगनाशब्दो यत्वात् पक्षवृत्तित्वं

सहस्रसिद्धत्वं इदमेवमेवंलंकारो मनसि निधायोपपादयति अत्र चोक्तं यत्वं शब्दे नास्ति अत्रोक्तं नुमांने इत्यर्थः त
थाव चोक्तं यत्वं शब्दे नास्तीत्यनेन चादुष्यत्वेपदावतिलमर्थापातमिति भावः अथ शब्दे कुतो न चादुष्यत्वं
मत आह शब्दस्य प्रावणात् सोऽयं सूरूपसिद्धः शुद्धासिद्धभागासिद्धविशेषणसिद्धविषयासिद्धभेदेनैव श
डविध्यः तत्रैव लूपदर्शित एव द्वितीयोपपादयति चतुष्टयगुणो रूपत्वात् अत्र रूपत्वहेतोः पक्षे कदेशावशि
त्वेन तत्त्वस्य भागे स्वरूपासिद्धत्वं तृतीयोपपादयति वायुः प्रत्यक्षो रूपवत्त्वे सति स्पर्शवत्त्वात् अत्र रूपव
त्त्वविशेषणस्य वायाववर्तिनोऽसिद्धिश्चिष्टस्पर्शवत्त्वस्यापि तत्त्वेन तस्य स्वरूपासिद्धत्वं विशेषणभावे वि
शिष्टस्याप्यभावात् तृतीयोपपादयति अत्रैव विशेषणविशेष्यवेपरीत्येन तस्य स्वरूपासिद्धत्वं तु विशेष्यभावे
प्रयुक्तविशिष्टावादि तिवोध्यम् व्याप्यत्वासिद्धिं निरूपयति सोपाधिको व्याप्यत्वासिद्धः ननु कोपनुपा
धिरत आह साध्यव्याप्यकत्वे सति साधनाव्याप्यकत्वनुपाधीत्वं ननु किं साध्यव्याप्यकत्वं साध्यव्या
प्यकत्वं च अतस्तत्कमेव दर्शयति साध्यसमानाधिकरणात्वंताभावाप्रतियोगित्वं साध्यव्याप्यप्र
कत्वं साधनवन्तिष्ठात्वंताभावप्रतियोगित्वं साधनाव्याप्यकत्वं यथापर्वतोद्धृतवान् बहेः अत्रादौ
धनं उपाधिः लक्ष्यैलक्षणां योजयति यत्र धर्मस्तत्रादौ धनसंयोग इति साध्यव्याप्यकत्वं यत्र वह्निस्तत्रादौ
धनसंयोगो नास्ति अयोगालके आदौ धनसंयोगाभावात् उपाधिभेदमादायासंभववारणाय व्याप
कत्वशरीरेऽत्यंतपदमावश्यकं उपाधिमुपसंहरति एवं साध्यव्याप्यकत्वे सति साधनाव्याप्यकत्वादादौ
साधनभेदमादाय साधनसंयोगात्

धनसंयोगउपाधिः सोपाधिकत्वाद्द्विहित्वं व्याप्यत्वात्सिद्धं सोपाधिः त्रिविधः केवलसाध्यव्यापकः
 पक्षधर्मावच्छिन्नसाध्यव्यापकः साधनावच्छिन्नसाध्यव्यापकश्चेति तत्राद्यसूयदिशितएव एवंक
 त्वंतर्वाहनीहिंसाऽधर्मसाधनं हिंसात्वात् कतुवाद्वाहिंसावदित्यत्र निमित्तत्वद्वयमुपाधिः तत्र यत्र
 धर्मसाधनत्वं तत्र निमित्तत्वमिति साध्यव्यापकता यत्र हिंसात्वं तत्र निमित्तत्वमिति साधना
 व्यापकता च कतुहिंसायां निमित्तत्वस्याभावात् अहिंसात्वं सर्वभूतानीति सामान्यवाक्यतः य
 शुनापजेतेत्यादिविशेषवाक्यस्य वलीयत्वात् सतएव हिंसात्वं नाधर्मसाधनत्वं प्रयोजकमपि तु नि
 मित्तत्वमेवेत्यादिकमपि द्रष्टव्यं द्वितीयोपपत्त्या वायुः प्रक्षालनः प्रत्यक्षस्पर्शप्रयत्नादित्यत्रोद्भूत
 रूपवत्वमुपाधिः तस्य यत्र प्रत्यक्षत्वं तत्रोद्भूतरूपवत्वमिति न केवलसाध्यव्यापकत्वं रूपेव्य
 भिवारात् किंतु द्रव्यत्वलक्षणायः पक्षधर्मस्तदवच्छिन्नवहिः प्रत्यक्षत्वं यत्र तत्रोद्भूतरूपव
 त्वमिति साधनाव्यापकत्वं च वायावुद्भूतरूपवत्वस्याविरहात् तृतीयोपपत्त्या प्रागभावो विनाशो
 जन्मत्वादित्यत्र भावत्वमुपाधिस्य यत्र विनाशित्वं तत्र भावत्वमिति न केवलसाध्यव्यापकत्वं
 मेवास्ति यत्र जन्मत्वं तत्र भावत्वमिति साध्यं प्रागभावे भावत्वविरहात् किंतु जन्मत्वरूपसाध
 नावच्छिन्नसाध्यव्यापकत्वमेवास्ति यत्र जन्मत्वं तत्र भावत्वमिति साधनाव्यापकत्वं च धर्मभावत्व
 विरहात् एवं श्यामो मित्रातनयत्वादित्यत्र शक्यपाकजत्वमुपाधिः श्यामत्वस्य तोलघटोपसत्त्वान्न केवल

साध्यव्यापकत्वं किंतु साधनावाच्छिन्नसाध्यव्यापकत्वमेव स्रष्टुमशुभे शाकपाकजत्वविरहेण सा
धनानाच्छिन्नसाध्यव्यापकत्वमेव व्यापकत्वं चेत्यादिकमपि द्रष्टव्यम् अथ वह्निमान्धूमादिसत्रम
हानसत्त्वाभावोपुपाधिः स्यात् तस्य महानसाध्यत्वलक्षणापवादधर्मावाच्छिन्नसाध्यव्यापकत्वा
दिसिचेन्न यद्वधर्मइत्यत्र प्रक्षेपदृष्टांतोभयसाधारणधर्मस्येव विवक्षिततत्वात् अथ तर्हि ग
तमुपाधिः लक्षणाभिदमिति चेन्न निरवच्छिन्नसाध्यपक्षदृष्टांतोभयसाधारणधर्मसाधना
न्यतरावाच्छिन्नसाध्यान्यतरव्यापकत्वे सति साधनाव्यापकउपाधिरितितस्यपरिष्कारं रणी
यत्वात् इदंचेलक्षणाभावाप्याणामेवामिमतं लक्षणांतरंतु गथांतरे द्रष्टव्यं इत्युपाधिः नन्वे
वतावतोपाधिरवगतः किंतर्हि व्याप्यत्वासिद्धमतम्राह वह्निमत्वं व्याप्यत्वासिद्धम् तस्य व्याप्यत्वासिद्धे हेतुमाह सोपा
धिकत्वात् इत्यमुपदर्शितहेतवोपि द्रष्टव्याः इत्युसिद्धिनि० वाधितं लक्षयति यस्य साध्याभावः प्रमाणमिति निश्चि
तः सवाधितः यथा वह्निरनुसोद संव्यत्वात् सत्रानुसृतसाध्याभाव उक्तत्वे स्पर्शेन प्रत्यक्षेण गृह्यते इति प्रत्य
क्षमिज्ञा इति वाधितत्वम् स्पर्शेनेन त्वगिन्द्रियेण एवं घटः क्षणिकः सत्त्वादित्यादि रपि वाधितः तत्र सोपंघटः
इति प्रत्यक्षमिज्ञा रूपप्रत्यक्षेण क्षणिकत्वे लक्षणासाध्याभावस्य परिच्छिन्नत्वात् इति वाधितनिश्चयं उच्यते
क्षणापि हेत्वाभास एव यथातिप्रसक्तलक्षणा व्याप्यत्वासिद्धे तर्भवति सत्रासाधारणधर्मोपाधिः सत्राप्र
लक्षणां तु भागासिद्धे तर्भवति असंभवं गृह्यत्वे लक्षणां तु स्वरूपासिद्धे तर्भवति सिद्धसाधनेत्वात् सत्रासिद्धे तर्भवति

ति संदिग्धसाध्यवतएव वाश्रयत्वात् नव्यालुसिद्धसाधनं निग्रहस्यानेन न भवति इति वदन्ति इति तर्कसंग्रहव्या
 नेऽनुमानपरिच्छेदः श्रवणसंगतिमभिप्रेत्यानुमानानंतरं मुपमाने निरूपयति उपमितिकं रणं उपमानं उपमितेः क
 रणमुपमानमित्यर्थः तच्च शब्दश्च ज्ञानमिति निवेदयिष्यन्ति ननूपमिति रेवके सत आह संज्ञा संज्ञिसंबन्धज्ञानमु
 पमितिः संज्ञाचपदं संज्ञीचार्थस्योः संबन्धो वाच्यत्वं तत्प्रकारको गवयोगवयपदवाच्य इति ज्ञानमुपमिति रि
 त्यर्थः उपमितित्वं चोपमिनो मीत्यनुभवसिद्धौ वैजातिविशेषः ननूपमितिकरणमुपमानमित्युक्तं किं तदत आह
 तत्करणं सादृश्यज्ञानं सादृश्यप्रकारकज्ञानमित्यर्थः प्रतिपादयति तथा हि कश्चिद्वयशब्दार्थमजा
 तं ननु कुंश्चित् पुरुषाङ्गो सदृशो गवय इति श्रुत्वा वने गतो वाक्यार्थं स्मरन् गौ सदृशं पश्यतीति तदनंतरं गवयप
 दवाच्य इति लुपमिति रूप्यते वाक्यार्थं स्मरन् गौ सदृशं पश्यतीति गो सदृशं पश्यन्तीति देशवाक्यार्थं स्मर
 तीत्यर्थः अयं गवयपदवाच्य इति अभिप्रेतं गवयोगवयपदवाच्य इत्यर्थः तेन गवयांतरे शक्तिग्रहो भव
 प्रसंग इति परास्तं तथा च गो सादृश्यविशिष्टं पिंडं ज्ञानं करणमिति देशवाक्यार्थं स्मरणं व्यापार उपमितिः
 फलमितिसारम् तच्चोपमानं विविधं सादृश्यविशिष्टं पिंडं ज्ञानमसाधारणधर्मविशिष्टं पिंडं ज्ञानं वैधर्म्यं ३
 विशिष्टं पिंडं ज्ञानं च द्वितीयो यथा खड्गमृगं कीदृगीति एष्टे नासि कालसदेकं प्रसंगोति क्तांतगजाकृति
 श्रुतितज्ञातभ्यः श्रुत्वा कालांतरे तादृशं पिंडं पश्यन् स देशवाक्यार्थं स्मरति तदनंतरं खड्गखड्गपद
 वाच्य इति लुपमिति रूप्यते अत्र नासि कालसदेकं प्रसंगः इत्युसाधारणधर्मः तृतीयो यथा ३५ः कीदृगीति

२२॥ आदिवस्मान् २२॥ स्वर्गीवशरीर इत्यादि ते कालांतरे तत्सिं उदर्शनात् वेद्यं विशिष्टं तज्ज्ञानं
 ततोतिदेशवाक्यार्थस्मरणे तत् ३२ ३२ पदवाच्य इत्युपमितिरुत्पद्यते इत्याहुः नन्वाप्रवाक्यजन्यत्वा
 द्वाब्बोधा एवास्तीति चेन्न उपमितौ मीत्यनुव्यवसायस्यापलापप्रसंगादिति सर्वे रमणीयम् इतित
 र्कसंग्रहव्याख्याने प० उपमानपरिच्छेदः अत्र सरसंगातिमभिप्रेत्योपमानानंतरं शब्दं निरूपयति आ
 प्रवाक्यशब्दः शब्दप्रमाणमित्यर्थः भ्रांतविप्रलम्भकयोर्वाक्यस्य शब्दप्रमाणत्ववारणायाप्लेति न
 नुकोऽयमाप्त इत्यत आह आप्तस्य पदार्थवक्ता यथाभूतावाधितार्थोपदेशा ननु वाक्यं किं मत आ
 ह वाक्यपदसमुहः यथागामानयमुक्तांदेन पदं लक्षयति शक्तं पदं निरूपकतासंबंधेन श
 क्तिविशिष्टमित्यर्थः इति पदसामान्यनि० ननु शार्त्तरेव केत्यत आह अस्मात्पदादयमर्थो वो
 द्य इतीश्वरेच्छाशक्तिः घटपदात् घटपदार्थो वो द्य इतीश्वरेच्छे वशक्तिरित्यर्थः अर्थस्म
 रानुकूलपदपदार्थः संबंधत्वं शक्तित्वं सावयवपदार्थोतरमेवेति मीमांसकास्तन्नमानाभावा
 त् आद्युनिकेनाग्निराकादशोद्दिपितानामकु र्यादितीश्वरेच्छास्येव नव्यास्तु आनुनीके संके
 तितडित्यादिपदे ईश्वरेच्छाया अभावादिच्छे वशक्तिरिति भणान्ति शार्त्तगृहप्रवृद्धव्यवहारा
 त् भवति यथा तमवृद्धेन घटमानयेति वाक्ये प्रयुक्ते मध्यमवृद्धो घटमानयति तदं वलोक्य
 तिसुर्वलोक्यव्यतिरेकाभ्यां घटमानयेति वाक्यजन्यत्वं मध्यमप्रवृत्तिजनकज्ञानेनेति नोति त

तोगमानयघटंतयेतिवाक्वांतरंष्ट्रएवतावायोद्वापाभ्यांघटपदस्यघटत्वविशिष्टेशक्तिर्गोपदस्यगोत्ववि-
 शिष्टेशक्तिरितितो गृहाति एवमसतिवाधकेधातुप्रत्ययादीनांशक्तिर्गृहोव्याकरणोद्ववति क्वचिदुपमा-
 बाधयितुं शक्तिर्गृहोव्याकरणोपमानकोशोपवाक्याद्ववहावातश्रवाक्यस्यशेषाद्विवृतिर्भेदतिसंनिध्य-
 तः सिद्धपदस्यवृद्धाशतिपंचमप्रश्नरुभंवातिइत्यत्रपदस्यदीर्घप्रकृतिविशेषेवंसंतेसर्वसस्यानांजाय-
 तेयत्रशातनेमोदनाप्रतिष्ठितिव्याः कारीशशालिनइतिवाक्यशेषाच्छक्तिरवधार्यते हलीश्रुती-
 त्स्यगजोयूरीतीतिविवरणंरुसिपदस्यगजेशक्तिर्गृहः विवरणंचसमानार्थबोधकपदोतरेणतदर्थ-
 कथनमिदमेवविवृतिरित्युच्यते इहविकचसरोरुहेभ्रमरइत्यादौप्रसिद्धपदस्यानेध्याद्भ्रमरेशक्ति-
 गृहः शेषेतुसुगममेव नव्यास्तुगवादिपदानां व्यक्तावेवशक्तिर्नतुजातावपिगौरवादितिमेनिरेमीमांसाका-
 लुविशेषणत्वेन गोत्वादेरेवप्रथममुपस्थितत्वाद्वादिपदानां गोत्वादावेवशक्तिः व्यक्तीलाभस्तुगोत्वे-
 त्वाप्रयंचिनानुपपन्नमित्यादौपादित्याहुः तदसत् विनाप्यादौपंगोश्चरतीत्यनेनव्याक्तिप्रतीतेः प्राभाकरस्तु-
 गवादिशब्दानामानयनादिरूपकार्यान्वितेगवादौशक्तिः सर्वत्रकार्यवाक्यादेवव्युत्पत्तेः भूतलेघटइत्या-
 दिसिद्धवाक्यातुनव्युत्पत्तिरित्याहुः तदसत् इहकोयंपुर्यामिति सिद्धवाक्येपिपामराणांव्युत्पत्तिदर्शनात्
 चैवं पचतीत्यादौवाक्यातस्यकर्तृदेशक्तिरित्येवाकरणासन्नगौरवान् कृतुतावेव तथातच्च गवादि-
 शक्तिर्गृहे गृहीतशक्तिर्गवादिशब्दज्ञानंवाकरणं पदजन्यपदार्थस्मरणंवापारः आकाशायोग्य-
 तासंनिधौतात्पर्यंज्ञानानिहकारिणी प्रादुर्भावापत्तिमित्यसरे इतिशब्दशक्तिर्निर्गदचंतुर्विधं योगी

व्यक्तावेव

ते० टी०
४६

कंरुटं योगरुटं योगिकरुटं च अथ यवशक्तिरयोगः अथ यमात्रशक्तिरयोगः यथा पाचकादिपदं समुदा
यशक्तिः रुटि समुदायशक्तिरुटं यथा गोपदं अथ यवसमुदायशक्तिरुटं यथा गोपदं अथ यवसमुदायशक्तिरुटं यथा गोपदं
योगरुटं यथा पंचकादिपदं अथ यवशक्त्या पंचकजत्वेन रूपेण बोधयति समुदायशक्त्या च कमलत्वेन रूपेण
अथ यवसमुदायशक्तिरावश्यकी योगिकार्थरुट्यर्थयोः सातमेण बोधकं योगिकरुटं यथा द्विजा
दिकं शक्तिरिव पदस्य लक्षणापि वृत्तिः इति पदनि० अथ कोयलक्षणाशक्यसंबंधो लक्षणावर्तते
च गंगायां घोष इत्यत्र गंगापदशक्यप्रवाहसंबंधस्तीरे लक्षणावीजतुतात्पर्यानुपपत्तिः अतएव प्रवा
हे घोषात्तात्पर्यानुपपत्तेस्तीरे लक्षणा तात्पर्यं तु वक्तुरिच्छा वक्ताभिचाभिस्थापयिता तेन नमो निवासे
व्याप्तिः सा च लक्षणात्रिधा जरुलक्षणाऽजरुलक्षणा जरुदजरुलक्षणा चेति यत्र वाच्यार्थस्य ना
न्ययः तत्राद्या यथा गंगायां घोषमंत्रोक्तो शंतीत्यादौ यत्र वाच्यस्याप्यन्यस्तत्र द्वितीया यथा द्वित्रिणो शंतीत्या
दौ अथ द्वित्रिणस्तदितरेषां च गंगमनान्ययः यत्र वाच्येकदेशवाद्येनैकदेशान्वयस्तत्र तृतीया यथा सोयं देवद
त्तर्ह्यदौ अत्र तद्वेशकालविशेषस्य बाधः तत्पुरुषे राजपुरुष इत्यत्र राजपदस्य राजसंबाधिनिलक्षणा च
गो रुद्रोहावपिलक्षणा यथा चित्रगुरित्यत्र पदस्य गोस्वामिनिलक्षणा चित्रपदं तात्पर्यं ग्राहकं हं हं धवस
दिरोहिणी धीस्रधवस्वदिरपदयोस्तदर्थप्रकारतया भासमाना द्विवचनार्थद्वित्वेन लक्षणा कर्मधारये
तु नीलोत्पलमित्यादौ निलक्षणा निष्पादस्य पतियाजयेदित्यत्रापि कर्मधारयेन लक्षणा वेदबोधितयाज
नानुपपत्त्या यागोपपुक्त वेदेऽस्याधिकारकल्यैतस्त्रीश्रुदौ नाधीयातामिति वेदस्य निष्पादातिरिक्तश्रुदपरत्वा

अथ यवशक्ति
रुट्यादि कंरु
धायति रुट
दायशक्ति
योगादिक

तत्र योज्यमन्त्रात्तनुभावकं त्रिंशः द्रव्यान्नुपधाय कल्पमाकांक्षेत्तथैः एव धानुषाख्यातपदयोगमानयेत्वादि सुवतति उ- तथैः ईष्टव्यं ५५ पाकां च योग्यतामा-
ह अर्थावाधो योग्यता पयसा सिचतीत्युपपत्तिरुक्तकरणात्त्वस्यावाधीतत्वाच्च योग्य इति योग्यता निष्पन्नोद्भवत्वादयत्तपदानामवित्तेव ॥ अथैः

[illegible]

तेदी
४५

शाब्दसामग्रीप्रपञ्चिता धनविभाजकवाक्ये शाब्दस्याप्युपदिष्टत्वेन तत्कृतो न प्रदर्शितमत आह वाक्यार्थज्ञानं शाब्दसा
नं शाब्दत्वे च शाब्दात्प्रत्येकीत्यनुभवसिद्धा जातिः शाब्दबोधकमोपपत्तिश्चेन्न शाब्दमंगलतीत्यत्र शाब्दमकर्मकगमना
नुकूलवर्तमानरुतिमानिति शाब्दबोधः द्वितीयायाः कर्मत्वमर्थः धातोर्गमनमनुकूलत्वं च संसर्गमप्युपदिष्टमा
मते लये वर्तमानत्वमाख्यातस्य कृतिसत्त्वं वेधः संसर्गमप्युपदिष्टमा सते रथोगच्छतीत्यत्र गमनानुकूलवर्तमा
नरुतिमानिति शाब्दबोधः काप्रत्ययस्य कर्त्ता पूर्वकालीनत्वं चार्थः भोक्तुं गच्छतीत्यत्र भेदाभावात्कालीन जन
भोजनविषयकैकावान् गच्छतीति शाब्दबोधः चैत्रेण पच्यंते तंडुला इत्यत्र चैत्ररुतिरुत्तिजन्मपाकजन्य
ति फलशाली तंडुल इति शाब्दबोधः वृत्तित्वं संसर्गस्य सर्गवल्लभ्यं जन्यत्वं च धातोर्पाकजन्यत्वं संसर्गः
फलकमीत्तमनेपदार्थः शालित्वं संसर्गः क्वचिदात्मनेपदार्थो न भासते यथा चैत्रेण सुष्यते इत्यत्र चैत्र
वृत्तिरुत्तिजन्मः स्वापः इति बोधः चैत्रः पच्यतीत्यत्र वर्तमानप्राग्भावप्रतियोग्युत्पात्तिकपाकजनक
रुतिमान् चैत्र इति बोधः गोमानयेत्यत्र गोकर्मकमदिक्काविषयानयनानुकूलरुतिमांस्त्वमिति बोधः
ज्योतिष्टोमेन सर्गकामोपपत्तेस्तत्र कृतिसाध्यवलवदतिष्ठाजनकेष्टसाधनज्योतिष्टोमनामयांगकस्व
र्गकाम इत्यर्थः एवमेव सर्वत्र प्रथमांतमुरव्यविशेषकः शाब्दबोधो ज्ञेयः वेद्याकरणास्तु धात्वर्थमुख्य
विशेष्यक एव शाब्दबोधः यथा चैत्रः पचतीति तंडुलमित्यत्र तंडुलनिष्ठविलस्यनुकूलश्रेत्रकर्त्तृक इति बोधः पाक
इत्याहुः सर्वत्र तंडुला संसेवेत्यत्र क्रियायुक्तस्यैव कारणात् सात्यतायोग्यवैक्येदार्थ इति संक्षेप इदमपि बोध्यं
लये वर्तमानत्वं लियोभूतानेद्यतनपरोक्षत्वं लुटोभविष्यत्वा नद्यतनत्वं लुटोभविष्यत्वं लुटोवक्त्रीकावि
कर्त्ता एव दत्तेत्यत्र विशेष्यपुत्रोवकारस्य

यत्वं लङोभूतानद्यतनत्वं लिङोद्दिधाविधिलिङाशीर्लिङुच तत्रविधिलिङः कृत्तिसाध्यत्वे सति वलवद
 निष्ठाजनकेष्टसाधनत्वं शशीर्लिङोवक्तीकाविषयत्वं लङोभूतत्वं लङोत्तत्वं विभविष्यत्वं चेति श्रुतिशब्द
 बोधनि० शब्दमुपसंहरति तत्करां शब्दः सोयं शब्दस्त्रिविधः विधिमंत्रार्थवादभेदात् तत्राद्योविध्य
 विधायकप्रत्ययघटितं वाक्यं सच प्रत्यया लिङलेटलोटतक्यकप्रत्ययरूपः भवति हि ज्योतिष्मो
 नस्वर्गकामोयजेतेति वाक्यं तथा अत्रलिङोवतादृशप्रत्ययः विध्यविधायकस्यत्रामिधेयविधि
 र्ज्ञेयः सूत्रं प्रयत्ना जनकचिकीर्षीजनकज्ञानविषयः साध्यकृतिसाध्येष्टसाधनत्वमेवतः इ
 विध्यर्थ दमेवल्लिङर्थः इत्यप्युच्यते भवति च यागनिष्ठं तत् यागो मत्कृतिसाध्यो नदिष्टसाधनं चेति ज्ञानवि
 षयः ज्ञानातीकृतियतत इति नियमात् ज्योतिष्मो नस्वर्गकामोयजेतेत्यादि काम्यस्थलेऽहरहः संध्या
 मुपासीतयावज्जीवमग्निहोत्रं जुहुयादित्यादि नित्यस्थले चिकीर्षी द्वारा कृतिसा साध्येष्टसाधनं
 लोभनं च यतिप्रतिकारणं निमित्तं नित्यादौ न जा विध्यर्थाभावो बोध्यते अत्र प्राभाकराः कार्यत्वं विध्य
 र्त्वादि कर्त्तृत्वं प्रवृत्तिप्रतिकृतिसाध्यताज्ञानं हेतुत्वेन कृत्यसाध्येन प्रवृत्तिः ननु विषयभेदाणां दौ प्रवृत्तिप्रसंग
 कृत्यतेऽत्र लज्जति चेत् तदनुयाजिनः इष्टसाधनतालिंगक कृतिसाध्यतानुमिति रिएसाधनताज्ञानकाली शिखः पा
 इर एवे सत्रविशेषणयुक्तौ वकारणस्यायोगव्यवहृदोर्थः कर्ण एव दंतं तत्र विशेष्या युक्त्यत्र तैवका
 रणस्यान्ययोगव्यवहृदोर्थः कृतिसाध्यताज्ञानं ज्ञानं चाकाम्यस्थले प्रवर्तकमंतो नोक्त दोषः नि

त्येसंध्यावेदना
 दोप्रत्ययधपति
 सोरादि कर्त्तृत्वं
 कृत्यतेऽत्र लज्जति
 चिकीर्षी

केशदास्यापलायितुमशक्यत्वात् अर्थापत्तिरपि न प्रमाणान्तरं अस्ति तथाहि पीत्रो देवदत्तो दिवानभुंक्ते इति दृष्टे श्रुते वा
 वाभुं जानस्य पीनत्वं रात्रिभोजनं विनानुपपत्तिस्तानं भवति इयमेवार्थापत्तिस्ततो देवदत्तो रात्रौ भुंक्ते इत्यनुभवो
 जायतेति मेवं मस्या अयं देवदत्तो रात्रिभोजी दिवा भुञ्जानत्वे सति पीनत्वादिति केवलव्यतिरेक्यनुमानेनैव त
 सिद्धौ तस्या अकिंचिन्कारत्वात् अ नुपलब्धेः प्रमाणत्वेनिराकृतमेव प्राक् संभवोऽपि न प्रमाणान्तरं तथा
 हि सद्धिर्वा संभावना को निर्णयात्मकश्चेति तत्रोदिमो न प्रमाणं यथा ब्राह्मणे चतुर्दशविद्याभिस्तत्वं संभेद
 तीति चतुर्दशविद्या च ऋग्वेद अथ जुर्वेदः सामवेदो ह्यथर्वणं शिक्ता कल्पो व्याकरणं ज्योतिषश्च दोनि
 रक्तयः मीमांसा तर्कशास्त्रं च पुराणं धर्मशास्त्रं विद्याश्चतुर्दशैताश्च पुरुषार्थनिदानकाश्चेति वेदांतस्य
 मीमांसायाः संतर्भावः वैशेषिकस्य तर्कसंख्यपातं जलपाशुपतवैष्णवगारोशसोर भागवताग्नेयमवि
 श्ववसवैवर्तलैंगवाराहकौर्म्यमात्स्यगार्ह उब्रह्माण्डभेदादष्टादशधा वा शिष्टलैंगनारसि हनेदीपनार
 दीपवामनीय हंसतत्वं सारदौवीसशेव धार्मिकापिलमानववारुणारंणुकवायनोयकालीयमारेष्वर
 पाराशरं नारीचमार्गवादिभेदादुपपुराणानि बहुविधानि मनुयास्तबल्कविष्णुयमाङ्गिरसवाशिष्टदत्तसं
 वर्तशांतातपं पराशरगौतमशंखलिरवितहारीतापसंबोशानसकात्यायनब्राह्मण्यनवरहंस्पतिवैवलनांद
 स्त्रा येवनसिप्रमृतिरुतानिवहनिधर्मशांति तस्माच्चतुर्दशैव विद्याः ननु आर्युर्वेद अथ जुर्वेदगंधर्ववेदार्थशा
 स्त्रमेदादुपवेदचतुष्टयमप्याहिकामशास्त्रस्यायुर्वेदांतर्भावः नीतिशास्त्राशीत्यशास्त्राः षड्शास्त्राः सूपकाशा

सुचतुः षष्टिकलाशास्त्राणामर्थशस्त्रेणैव तस्मादष्टादशोऽवविद्यावेत्स्यादेव इति पञ्चाशदिति निर्ण
 साकसंभवोऽनुमानेनैतन्मूलः इह वदेयं नोऽस्तिष्ठतीत्येति ह्यमपि न प्रमाणांतरं किं तत्रातमूलवत्कः शब्दः चेष्टापि
 न प्रमाणांतरं किं त्वनुमानप्रयोजिके व तस्माच्चत्वायेव प्रमाणातीति सिद्धे एतेनोपलाब्धिकादिप्रमास्य
 सिद्धाश्चैवोध्यं इति शब्दस्वरूपः ज्ञाननिष्ठतद्वतितत्प्रकारं तत्प्रमाणं स्वतो ग्राह्यं परतो वेति विप्रतिप
 तिः अत्र ज्ञानप्रामाण्यतदप्रामाण्याग्राहकयावद्ज्ञानग्राहकसामग्रीग्राह्यमिदमेव स्वतो ग्राह्यमिति किं
 वदंती अस्यार्थज्ञानप्रामाण्यज्ञाननिष्ठाप्रामाण्याग्राहिकायावती ज्ञानग्राहिकानुव्यवसायादि
 पासामग्रीतदग्राह्यमिति इदमेव तत्प्रोक्तस्त्वमित्युच्यते यत्र गुंजायुर्जयं वह्निरिति भ्रमः पश्चादिदं ज्ञा
 नमप्रमेति प्रमातृतो द्वितीयज्ञाने प्रमेति प्रमा तत्र तृतीयज्ञानग्राह्यत्वस्याऽनुव्यवसायगतप्रमाणेयसत्त्वे
 पितृतीयज्ञानस्य व्यवसायनिष्ठाप्रामाण्याग्राहकत्वेन प्रामाण्याग्राहकत्वाभावात्स्वतस्त्वेन संजाययि
 ति अतस्तदिति प्रामाण्याधार एव तत्प्रदार्थः यत्रायं घट इति प्रमानंतरमिदं ज्ञानं मप्रमेत्यप्रमातत्र
 धूलीपटले अयं धूम इति ज्ञानप्रकारत्वस्य धूलीपटलत्वे सत्ववत्स्वतो ग्राह्यत्वस्य प्रामाण्येऽस्त
 त्वाद्वाधः अतोऽप्रामाण्याग्राहकेति सिद्धसाधनकारणाय यावदिति नन्वनुव्यवसायो घटं घटत्वं स
 मवायं च विषयीकुर्वन्नात्मनि प्रकारिभूतघटमात्मानं तत्संबन्धोभूतव्यवसायं विषयीकरोति एवं

सतिपुरोवृत्तिप्रकारसंबंधस्येवप्रमाणदार्ढ्यत्वेनस्वतएवप्रामाण्यगृह्यतीतिमुरारिमिश्राः अनुव्यवसाया-
त्मकंएवसर्वज्ञानं तच्चस्वप्रकाशमितिमात्रमानमेवविषयत्वाविपुटीत्युच्यते स्वप्रकाशसामर्थ्यादेवस्व-
ज्ञानमिववृत्तिप्रामाण्यस्वतएवगृह्यतीतिप्राभाकराः अयंघटंज्ञानानंतरं घटेज्ञाततानामफलंभवति इति
ततोज्ञातोघटइतिप्रत्यक्षंयश्चातयाज्ञानमात्रस्यातिन्द्रियत्वात् ज्ञानंतनिष्ठप्रामाण्यंचाहंघटत्वप्रका-
करकज्ञानेवान् घटत्वप्रकारकज्ञाततावत्वादित्यनुमीयते तस्मात्स्वतएवप्रामाण्यगृह्यते स्ववेगा-
ह्यत्वेनज्ञाजग्राहकातिरिक्तानपेक्षत्वमितिभाट्टाः तन्नेतिगोतमीयाः एषामयमास्यः इदंजलमि-
तिज्ञानानंतरमनाभ्यासदशायां समोत्यनंज्ञानंप्रमानं वेति संशयो न स्यादिति तत्र सर्वप्रामाण्यस्य
निश्चितत्वात् स्वस्वप्रकाशत्वमपि दुर्वचम् चाक्षुष्यादिना स्वात्मनो विषयीकर्तुमशक्यत्वात् ज्ञानवि-
षयतातिरिक्तज्ञानतासामानाभावात् अतो निषेधकोटिरेव बलीयसीति कृतं तर्कं कर्कशविचारभा-
धारणेन शिष्टानां अथ कथं परतः प्रामाण्यगृह्यत इति चेत् उच्यते प्रथमं जलजलत्वयोर्निर्विकल्प-
कं तत इदं जलमिति विशिष्टज्ञानं तत इह ततः प्रवृत्तिस्तदनंतरं जललाभस्तदनंतरं पूर्वोक्तज्ञानं प्रा-
ण्य मासमर्थप्रवृत्तिजनकत्वात् यन्नेवं तन्नेवं यथाऽप्रमेति व्यतिरेकिणा यथा घटज्ञानमित्यन्वयदृष्टांत-
स्यापि संभवेनान्वयव्यतिरेकिणा वा प्रामाण्यं निधार्यते इति ज्ञौघरतस्त्वप्रमायाः गुराजत्यत्वादुत्प-

न० २१०
५०

तौ परतस्त्वं गुणस्य प्रमासाधारणकारणत्वात् यथा प्रत्यक्षोऽसन्निकर्षं अनुमितौ विशेषेण उपमितौ सादृश्यं
 ज्ञानं शब्दे शब्दज्ञानं एवमप्रमाणमपि परतोग्रह्यते इदं च मीमांसकानामप्यनुमतं पुरोवर्त्तनिप्रका
 राभावं स्यानुपवसायेनानुपस्थितत्वात् आ प्रमायाः पित्तमंडूकवत्सां जनयाकविक्रमरुदीदिदो
 यजन्यत्वाडुत्यतौ परतस्त्वं दोषस्य अप्रमासाधारणकारणत्वादित्यास्तां विस्तर इति प्रमाणमपवा
 यः ६ः अप्रपञ्चीनुभवं विभजते अथार्थेति संशयं लक्षयति एकस्मिन् धर्मिणी विरुद्धनानाधर्मवैशिष्ट्य
 इ ज्ञानं संशयति एकस्मिन् धर्मिणी एकस्मिन्नेव पुरोवर्त्तिपदार्थे विरुद्धाव्याधिकरणायेनानाधर्मवैशिष्ट्यावगाहित्वादतिप्रसार्त्तं
 धर्मवैशिष्ट्यावगाहित्वादतिप्रसार्त्तं वा रणायेकस्मिन्निति पटः पृथिवीति ज्ञानस्य एकस्मिन् धर्मिणी पटे पटत्ववि
 यति पटत्वविरुद्धघटत्ववानुघट इ ज्ञानेति प्रसार्त्तं स्तद्वारणानावेति उदाहरति यद्येति सत्रिविधः सा
 धारणधर्मधीजन्योऽसाधारणधर्मधीजन्यो विप्रतिपत्तिजन्यश्चेति विशेषादर्शनं कोटिद्वयं
 रणं संशयमात्रे हेतुः तच्चाद्यस्तु उपदर्शित एव उच्चैस्तरत्वं तत्र साधारणधर्मः स्यात्पुनरुत्पत्तिप्रामाण्यक
 रादि वक्तव्यं कोटिमत्वं पुरुषत्वनिष्प्रायककरादिमत्वं वा विशेषः स्यात्पुनरुत्पत्तिप्रामाण्यक
 पथा शब्दत्वं नित्यानित्यव्यावृत्तं शब्दमात्रवृत्तीति ज्ञाने शब्दो नित्यानवेति संशयः तृतीयो यथा प्रामा

नानाधर्मः स्यात्
 पुरुषत्वप्रत्यय
 यः तेषां च विज्ञेय
 यत्पुनरुत्पत्तिप्रामा
 गाहजनं संशय
 इत्यर्थः स्यात्
 विप्रतिपत्तिजन्य
 वनस्य नानस्य
 तत्त्वप्रामाण्यनि
 रूढं

एषस्तोग्राह्यं परतोग्राह्यं वेति संशयः इति संशयनि० विपर्ययलक्षयति मिथ्याज्ञाने विपर्यय इति विपर्ययनि०
 तर्कलक्षयति व्याप्यारोपेण व्यापकारोपसर्कं ब्रह्मभावो व्याप्यः धूनाभावो व्यापक उदाहरति यदि वा हिर्न
 स्नातर्हि धूमोऽपि न स्यात् यद्यपि तर्कस्य विपर्ययात्कलेन पृथगाधिभागोऽनुचितस्तथापि प्रमाण
 नुग्राहकत्वात्स उचित इति बोध्यं स्वप्नस्तु पुरीतद्विहिर्देशात्तददेशयोः संघोममुक्तं नानासिस्थि
 तेऽदृष्टविशेषेण चिंसा विशेषेण धातुविशेषेण जन्यते सचमानसविपर्ययेन तर्कतद्विहितं किं
 ध्यवसायप्रविशेषादृशनेन जन्यते सच विपर्यय एव इति तर्कनि इत्ययथा र्थाभुमंत्रः स्मृतिविभजते
 स्मृतिरपि द्विविधा यथार्थाऽयथार्था च प्रमाजन्या यथार्था स्वजन्यसंस्कारसंबन्धेन प्रमायां स्मृति
 कारणत्वमिति भावः अत्र प्रमाजन्याऽयथार्था इदं रजतमित्येतात्तोरजतत्वेन प्रुक्तेः स्मरणमय
 थार्थ इति स्मृतिनि० इति बुद्धिग्रंथ इत्युक्तं सर्वेषामनुकूलवेदनीयं सुखं सर्वोत्तममनुकूलत्वे
 द्योपतंसुखमित्यर्थः अत्र अनुकूलत्वमिष्टत्वं अहं सुखीत्यनुभवसिद्धसुखत्वजातिमदधर्ममात्रासाधा
 राकारणभेदात् विषयसाक्षात्कारजं प्रथमं राज्योऽध्वपत्यपाणिऽत्यगर्वादिजं द्वितीयं विषयसाधा
 नजंततीयं सूर्यनमस्कारायासादिजं लाघवरूपं तुरीयं इति सुखनि० दुःखं निरूपयति सर्वेषां प्र
 तिकूलवेदनीयं दुःखं प्रतिकूलत्वं च द्विष्टत्वं दुःखत्वजातिमदधर्ममात्रासाधारणकारणकगुणोवा
 डः खं इदमपि सुखं च तद्विधं इति दुःखं निरूपयति इच्छाकामः काम इति पर्याय इच्छात्वजातिमतीदं

गुणोवा
 तच्चतुर्विधं
 यद्विक्रमिमानि
 चोन्नतारथका
 नासकः

10. 21
५१

का साविधा फलेच्छेयावेच्छाचफलं सुखादिकं मुपायोयागादिः इतीच्छानि० द्वेषनिरूपयति० तौघो
 द्वेष द्वेषीत्यनुभवसिद्धे द्वेषत्वजातिमान् द्विष्टसाधनताज्ञानजन्योगुणोवा द्वेष इद्वेषनि० प्रयत्ननिरूपयति
 यति कृतिः प्रयत्नः प्रयत्नत्वजातिमान् प्रयत्नः सत्रिविधः प्रवृत्तिनिवृत्तिजीवनयोनिभेदात् इच्छाजन्यो
 गुणः प्रवृत्तिः द्वेषजन्योगुणो निवृत्तिः जीवनादृष्टजन्योगुणो जीवनयोनिः संचराणसंचरकारण
 इति प्रयत्ननि० धर्मनिरूपयति विहितकर्मजन्यो धर्मवेदं विहितेत्यर्थः सचकर्मनाशजल
 स्पृशकीर्तनभोगतत्त्वज्ञादिना नश्यति इति धर्मनि० अर्धर्मनिरूपयति निषिद्धकर्मजन्यस्त्वधर्मवे
 दनिषिद्धेत्यर्थः सचभोगप्राप्तिसिद्धिनाशनादिनश्यति एतावदृष्टमिति कथ्येते वासनाजन्योचतः
 तद्भावेच्चैत्रस्य शरीरादिकं चैत्रस्य विशेषगुणजन्यं कार्यत्वे सति चैत्रस्य भोगहेतुत्वात् चैत्रप्रय
 त्तजन्यकुसुमपर्यंकादिददित्यनुमानं मानं लाघवमुनुसृत्य बुद्ध्याद्यष्टानामिदानीं युगपदाश्रयं
 दर्शयति बुद्ध्याद्यष्टावात्ममात्रविशेषगुणावुद्धिश्चाप्रयत्नानित्या अनित्याश्च नित्या इप्सरस्या
 नित्या जीवस्य अत्रमात्रमदमवधारणार्थं इत्यधर्मनिरूपणं संस्कारस्त्रिविधः वेगाभावनास्थि
 तिस्थायकश्चेति सामान्यगुणात्मविशेषगुणोभयवृत्तिगुणत्वव्याप्यजातिमान् संस्कारः द्वितीययत्तना
 समवायिकारणवेगः सद्द्विविधः कर्मजो वेगजश्च तत्राद्यौ नोत्पादककर्मजन्यः शरीरोपसिद्धोद
 वेगवत्कपालजन्यघटो द्वितीयः तस्य कपालवेगजन्यत्वात् आश्रयमाह वेगः पृथिव्यादिचतुष्ट

यमनोवृत्तिः भावनां लक्षयति अनुभवजन्यास्मृतिहेतुर्भावना आत्मादिवारणाय प्रथमदलं अ
 नुभवधंसवारणाय द्वितीयदलं अत्रानुभवउपेक्षाभिन्नो ग्राह्य इदं तु बोध्यं उद्बुद्धसंस्कार
 एव स्मृत्युपधापक उद्बोधकं च चिंतादिकं तदुक्तं सदृशादृष्टचिंतायाः स्मृतिर्दीजस्य कावो
 धका इति तत्र नव्याः संस्कारप्रतिस्मरणमपिकारणं आश्रयमाह आत्ममात्रं वृत्तिः स्थि
 तिस्थ्यापकं निरूपयति अन्यथा कृतस्य पुनस्तद्वत्स्थापकः स्थितिस्थ्यापकः संधिवीमात्र
 समवेतसमवेतसंस्कारत्वं व्याप्यजातिमत्त्वं तत्त्वज्ञानं बोध्यं आश्रयमाह कटादिप्रांथं
 वीवृत्तिः आदिना कार्मुदेः परिग्रहः इति संस्कारः अथ गुणानां साधर्म्यवैधर्म्यप्रकी
 र्णगुणलक्षणं तु प्रागभिहितमेव रूपादिचतुष्टयसौ द्विक इव त्वत्वेहादिदशभावनां वि
 शेषगुणत्वं तच्चैष्टथिवीसमवेतसमवेततद्बोद्धिपद्मग्राह्यसौ द्विक इव त्वभावनां
 त्वविशिष्टगुणत्वापरजात्यनाधिकारणत्वे सति गुरुत्वान्यगुणत्वं संख्याद्यष्टनैमित्तिक
 इव त्वस्थितिस्थ्यापकवैगानां सामान्यगुणत्वं रूपादिचतुष्टयपरत्वापरत्व इव त्वत्वेह वैगा
 नां मूर्तवृत्तिगुणत्वं शब्दादिदशभावनानाममूर्तवृत्तिगुणत्वं संख्यादिपंचानां मूर्तमू
 र्ताभिवृत्तिगुणत्वं एकत्वभिन्नसंख्यकश्चत्कामिन्नश्चत्कसंयोगविभागानामनेकवृत्तिगुण

१९ दी
५२

तद्वन्महागुणानामेकैकवृत्तिगुणत्वं रूपादिचतुष्टयशब्दानां वा हे कै के द्वि य ग्ता ह्यगुणत्वं
 त्वं संख्यादि सप्तद्रवत्वस्वेह वेगानां द्वौ द्वि य ग्ता ह्यगुणत्वं बुद्ध्यादिषु द्वा नौ तरे द्वि य ग्ता ह्यगुणत्वं गु
 रत्वधर्मी धर्मस्थितिस्थापकभावना नाम तौ द्वि य गुणत्वं त्रिपाकप्रभव रूपादि चतुष्टय मध्य
 मपरिमाणौ कष्टयत्क गुरत्वसां सिद्धि कद्रवत्वस्वेह वेगा स्थितिस्थापक भावनां कार
 णगुण पूर्वकत्वं जन्मद्रव्यावृत्तिविशेषगुणानां मकारणगुण पूर्वकत्वं संयोगविभागवेगा
 नां कर्माऽसमवायिकारणकत्वं कारणगुणा समवायकारणत्वं च संयोगविभागशब्दाद्यंष्ट
 भावनानामव्याप्यवृत्तिगुणत्वं बुद्धीच्छाप्रयत्न द्वेषभावना नाम विषयत्वं गंधसंयोगादि
 चतुष्टयशब्दसुखदुःखेच्छा द्वेषधर्मी धर्मसंस्काराणां नित्यगुणत्वं तदितरगुणानां नि
 त्यगुणत्वं वैधर्म्यपूर्ववद्बोध्यं इति गुणसाधर्म्यवैधर्म्यकर्मप्राप्तकर्मणः स्वरूपमाह च
 लनात्मकं कर्म तल्लक्षणा मुदीरितमेव प्राक् उल्लेखेण लक्षयति उर्द्धदेशसंयोगहेतुरुत्ते
 परां अधोदेशसंयोगहेतुरपक्षोपरां शरीरस्थानिकृष्टसंयोगहेतुराकुंचनं विप्रकृष्टं
 संयोगहेतुः प्रसारणं अन्यक्रमेण उर्द्धदेशस्य हेतुस्तैः संयोगस्तस्यासमवायिकारः
 णमुल्लेखणमित्यर्थः एवमग्रेऽपि ननु भ्रमणादीनामतिरिक्तत्वेन कुतो नोक्तान्मतस्या
 ह अन्यसंबन्धमनमिति इति कर्मनिरूपणं सामान्यानि रूपाति नित्यमकमने कानुगतं

५२

सामान्यं आश्रयमाह बह्व्यगुणकर्मवृत्ति तद्विविधं परमपरंच परं सत्ता अद्वयत्वात् तिसा
मान्यनि० विशेषेणिरूपयति नित्यद्रव्यवृत्तयोव्यावर्तकाविशेषाव्यावर्तकाः स्वतोव्यावर्तका इत्यर्थः
इतिविशेषनि० समवायं निरूपयति नित्यसंबंधः स्यान्माह अमुतसिद्धवृत्तिः नन्वपुनरिदं देन किं गता समवाय
समंतं आह ययोर्मध्ये एकमपराश्रितमेवावतिष्ठते तावदुतसिद्धौ उक्तं च तावेवापुतसिद्धौ द्वौ विना
तयोतयोर्द्वयोः अविनश्यदेकं पराश्रितं वावतिष्ठते इति कपालं घटयोर्मध्ये एको घटोऽविनश्य तमे
नंपरंकपालं माश्रितं वावतिष्ठते इति तस्मावपुतसिद्धावित्यर्थः विनश्यदवस्यस्यापनाश्रिते त
नापुतंसिद्धत्वं न स्यात् अत उक्तमविनश्यदिति उदाहरति अवयवावविनो गुणगुणिनो किं या क्रिया
संबन्धौ जातिव्यक्तीविशेषा निद्रव्ये चेति इति समवायनि० प्रागभावं लक्षयति अनादितां तं प्रागभाव
घटादिवारणाय प्रथमदले परमाणुवारणाय द्वितीयदले ननु प्रागभावः कस्मिन्काले स्तीत्याह उत्प
त्तेः पूर्वकार्यस्य कार्यस्योत्पत्तेः प्राक् स्वप्रतियोगिसमवायिकारणवर्तत इत्यर्थः अथ प्रागभावः कथं ग
सिद्धंतीति चेत्सत्यामपि समगं मुपन्नस्य पुनरुत्पत्तिस्तद्धसंनतसिद्धिः इह कपाले घटयोर्मध्ये
तीति प्रतीतिरपि तत्र मानं इति प्रागभावः धसंलक्षयति सादिरनेतं प्रधंसं तत्पत्त्यनंतरं कार्यस्य कार्य
स्योत्पत्त्यनंतरं स्वप्रतियोगिसमवायिकारणवृत्तिरित्यर्थः सच घटसंलक्षितप्रत्ययविषय इति धं

सः असंताभावं लक्षयति त्रैकालिकसंसर्गवर्चिन्नप्रतियोगिताकोऽसंताभाव इत्यर्थः विशेषं
 निरूपयति ध्वंसप्रागभाववारणात्रैकालिकेति भेदवारणादसंसर्गोत्पादि उदाहरंति यथाभूतत्वे
 घटो नास्ति इति सद्विविध एकपर्यायप्रधर्मावर्चिन्नप्रतियोगिताकोनेकपर्यायप्रधर्मावर्चिन्नप्रतयो
 गिताकश्च तत्राद्यो धर्मो घटत्वादिः द्वितीय उभयत्वादिः त्रयमेव व्यासज्यवृत्तिधर्म इत्युच्यते स
 सवायिकाभावो नाद्विभज्यते घटवति भूतले घटाभावस्य सत्त्वेऽपि सामान्यभावप्रतीत्याभावः नत
 सावसासगीभूतले घटसंयोगप्रागभावध्वंसान्यतरतादृशप्रतीतिकालीनभूतत्वादिकंच प्रति
 योगितावच्छेदकैकेपि एकप्रतियोगिकानां तेषां संसर्गभेदेन बहुत्वे विशेष्यभावसमुदाया
 त्सामान्याभावोतिरिक्त एव अनवस्थासाधुसेन द्वितीयाभावोभावस्वरूप एवेति संप्रदायवि
 दभावस्य निषधमुखप्रमाणगम्यत्वा संभवेन तृतीयाभावः प्रथमाभावस्वरूप इति जवीना इत्याहं
 त्वं विसृज्यः इत्यंताभवं अन्योन्याभावं लक्षयति तादात्मावर्चिन्नप्रतियोगिताकोभावोन्योन्याभा
 वः यथा घटः पटो न भवति इत्यंताभावग्रंथं त्रयप्रमाणप्रमेयसंशयप्रयोजनदृष्टान्तसिद्धांता
 वयवतर्कनिरूपयत्वा दजल्पवितंडाहेत्वा भासकलजातिनिग्रहस्थानानां तत्त्वज्ञानानिः श्रेयं
 यसाधिगम इति न्यायस्य प्रथमसूत्रेणोडशपदार्थानां प्रतिपादितत्वात्कथं सप्रपदार्था एव नि

रुयिता अत आह सर्वेषामपि पदार्थानां यथा यथमुक्तेषु न भवितुं संप्रैव पदार्थ इति सिद्धं तथा च तेषां
 साक्षात् नोदोषयोगितेन तेषां विभाग इत्याकरेपि प्रतिपादितत्वादिभावः कथमंतर्भावः प्रमाणं द्वयं
 गुणयोरन्तर्भावः आत्मशरीरं द्वितीयार्थबुद्धिमनः प्रवृत्तिदोषप्रत्यभावफलदुःखापवर्गानुप्रमेय
 मितिसंज्ञं तत्रैवानां त्रयाणां द्वये चाक्षुषादिविषयरूपादिपंचार्थानां गुरोर्बुद्धेर्गुरोर्मनसो द्वये ध
 र्माधर्मात्मकप्रवृत्तिर्गुरोरागद्वेषमोहात्मकदोषस्य गुरोरेत्यंभावो मरणात्तरं जन्म मरणोच्चरमं
 शरीरप्राणसंयोगधंसः आद्यशरीरप्राणसंयोगो जन्म तथा च मरणोत्तरतादृशसंयोगरूप
 स्मृतस्य गुरोर्मुखदुःखसंवेदनात्मकफलं गुरोर्दुःखस्य गुरोर्अपवर्गस्याभावे सच दुःखधं
 सस्वरूपः संशयस्य गुरोर्साध्यतया कामनाविषयप्रयोजनस्य यथा यथं द्रव्यादौ महानसादि दृष्टान्त
 स्य यथा यथं द्रव्यादौ प्राणिकत्वेनाभ्युपगम्यतं गतार्थसिद्धांतस्य यथा यथं द्रव्यादौ प्रतिज्ञाद्यवयव
 स्य गुरोर्विजिगीषुकथा जल्पस्तस्य गुरोस्वपन्नस्यापनाहीनकथावितंडातस्या गुरोर्हेत्वाभासा
 नां यथा यथं द्रव्यादौ अभिप्रायान्तरेण प्रयुक्तस्या गुरोर्अर्थान्तरे परिकल्प्यदूषणमिधानां बलत्वं
 गुरोर्असदुत्तरं जातिसस्या गुरोर्परायजयहेतुनिर्गम्य ग्रहस्थानं तच्च प्रतिज्ञाहानिः प्रतिज्ञांतरं प्रति
 ज्ञाविरोधः प्रतिज्ञासंन्यासः हेतुन्तरमर्थान्तरं निरर्थकमपार्थक्यमप्राप्तकालेन्यूनमाधिकं पुन

तर्कस्य गुरोर्नि
 र्तीयस्य गुरोर्नि
 त्वबुद्धेः सं
 धावात्संन्यास
 रो ४

सुक्तीमननुभाषणमज्ञानमप्रतिभसंसतानुत्ताविशेषदोषः पर्यनुयोज्यायेक्षरं निरनुयोज्यानुयो-
 गः स्रपसिद्धांतोहेत्वाभासश्चेति बहुविधा। एवापद्यापथं द्रव्यादौ ननुमणिसत्त्वेव हि नोदाहानु-
 नित्यादाद्ब्रह्मवत्प्राशङ्गिकरतिरिक्तैवेति चेन्न उतैजकाभावविशिष्टमण्यभावस्यापि दाहक-
 रणत्वेन तस्यामानाभावात् सादृश्यमपिनपदार्थांतरसापितुतद्विन्नत्वे सतितद्वतभूयो धर्मव-
 लं शुद्धिपिनातिरिक्ता किंतु भस्मादिसंयोगध्वंस इति सद्योप इति पदार्थानामंतर्भावः पदा-
 र्थज्ञानस्य परमप्रयोजनं मोक्ष इत्यामनन्ति सच स्वर्गादिरिति सोमां सकाः निम्नसुखमिष्य-
 क्तिरिति तदेकदेशिनः अहंकारनिवृत्तौ स्वस्वरूपताधिगम इति वेदातिनः सादृश्यं सारलोक्य-
 सामीप्यं सायुज्यमेवाचतुर्विधः इति सगुरोः साकाः अपराधीनेति चाकार्वाकाः उर्ध्व-
 गतिरीत्यपि कैचित् तत्सर्वधीमतांचितनीयं स्रपितुं स्रात्येति कैकविंशतिदुःखं सः
 स्रात्यंतित्वं च स्वसमानाधिकरणदुःखप्रागभावा समानकालीनत्वं एकं विंशतिदुःखानि
 च शरीरं षडिन्द्रियाणि षड्विषयाः षडुद्दयः सुखदुःखं चेति दुःखानुबन्धि त्वाच्चरीरादौ जौ-
 णदुःखत्वं तथा चात्माकारे द्रष्टव्यः श्रातव्यो मंतव्यो निदिध्यासितव्यः इति श्रुतेरात्माज्ञा-

जोदासीममिति
 सारव्यज्ञाः वत्सा
 शकस्य जीवसा
 विद्याप्रभवमिष्य
 ज्ञाननिरतो

नसाधननिदिध्यातसाधनमनसाधनत्वं पदार्थज्ञाने संजायतेति एवं सति तत्त्वज्ञाने जातिशरी
 रपुष्पादावात्मस्वीयत्वामिमानरूपमिथ्याज्ञानस्य नाशः तेन दोषाभावः तेन प्रवृत्त्यनुत्पत्तिः तत
 स्तत्कालीनशरीरेण कायव्यूहेण वा भोगतत्त्वज्ञानाभ्यां प्रारब्धकर्मणा नाशः ततो जन्मभावः ततो मोक्ष
 इति क्रमः नित्यनैमित्तिकैरेव कुर्वाणो दुरितक्षयं ज्ञानं च भिविमलीकुर्वन् न भ्यासेन च पाचयेत् अ
 भ्यासात्तत्र विज्ञानं कैवल्यं लभते नर इत्यादिवचनात् तमेव विदित्वा तिमसु मेति नाम्नः पञ्चावि
 द्यते पञ्चानायेति श्रुतेः सगुणोपासनाकाशीमरणादेश्चित्तत्त्वज्ञानद्वारां मुक्तिहेतुत्वं सतत
 व परमेश्वरः काष्ठांतास्वकमुपदिशतीति सारम् इति मोक्षनिर्दूषणं इति श्रीसिद्धान्तचन्द्रो
 दयनामकं तर्कसंग्रहविवर्णिसमाप्तम् मंगलं लेखकानां च पाठकानां च मंगलम् मंगलं स
 र्वराजानां प्रजासर्वत्र मंगलम् पादशं पुस्तकं दृष्ट्वा तादृशं लिखितं मया यदि शृङ्खलामुद्ध्वामम
 दोषो न दीयते १ लिखितं स्वरूपलालेन स्वपठनार्थम् संवत् १८८० शिवा ००००

